

சிறுவர்களுக்கான நீதி நூல்:

[பாடசாலை மாணவர்களுக்கு]

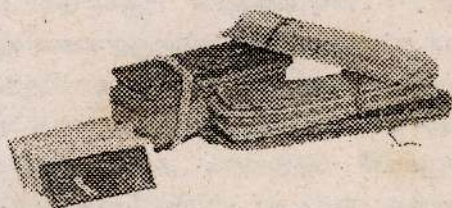
ஒளவையார் அருளிய

ஆத்திசூடி

சிறுவர்களுக்கான

நீதிநூல்

(பாடசாலை மாணவர்களுக்கு)

விலை ரூ: 25/-

வெளியீடு

**M/s. ALL CEYLON DISTRIBUTORS
INVESTMENTS LTD.,**

BOOK CENTRE
NO.2 ST. LUCIAS STREET,
COLOMBO-13 (SRI LANKA)

Tel : (011) 2434674

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

சென்னை

கம்பனி

(சென்னை மாநகராட்சி)

சென்னை

MR. A. L. C. LTD. ON DISBURSERS
INSTITUTE
COTTONS LTD. (A)

ஒளவையார் அருளிய ஆத்திசூடி

ஆத்தி சூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே

ஆத்திமலர் மாலையைத் தரித்துக் கொண்டு (அன்பர்களின் இருதய கமலத்தில்) அமர்ந்திருக்கும் இறைவனான சிவபெருமானைப் போற்றிப் போற்றி நாம் வணங்குவோமாக.

ஆத்தி - ஆத்திமலர் மலை. ஆகுபெயர். ஏத்தி - போற்றி. ஆத்திசூடி என்பதற்குச் சிவபெருமான் என்றும், அமர்ந்த தேவன் என்பதற்குச் சிவபெருமானால் விரும்பப்பட்ட விநாயகக் கடவுள் என்றும் பொருளுரைத்து, இப்பாடலை விநாயகர் வணக்கமாகவும் கொள்ளலாம்.

1. அறம் செய விரும்பு

தாம் காரியங்களைச் செய்ய ஆசை கொள்வாயாக.
செய - செய்ய: இடைக்குறை.

2. ஆறுவது சினம்

தணிய வேண்டுவது கோபம் என்னும் உஷ்ணமாகும்.

3. இயல்வது கரவேல்

உன்னால் பிறருக்குக் கொடுக்க இயன்ற பொருளைக் கொடுக்காமல் மறைத்து வைக்காதே.

4. ஈவது விலக்கேல்.

ஒருவன் இன்னொருவனுக்குக் கொடுக்கும் கொடையை இடையிற் புகுந்து தடுக்காதே.

5. உடையது விளம்பேல்

உன் உரிமைச் செல்வமாய் உள்ளதைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசாதே.

6. ஊக்கமது கைவிடேல்

வாழ்க்கையில் எத்தகைய துன்பச் சூழ்நிலையிலும், மேலும் மேலும் முன்னேற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விடாதே.

7. என்னமுத்து இகழேல்

எண்ணறிவையும் எழுத்தறிவையும் இகழ்ந்து பேசி அவற்றைக் கற்காமல் இருந்து விடாதே.

8. ஏற்பது இகழ்ச்சி

ஒருவரிடம் ஒரு பொருளை யாசகமாகப் பெறுவது அவமானத்திற்குரியதாகும்.

9. ஐயம் இட்டு உண்

உன்னுடைய உணவில் ஒரு பகுதியை, யாசிப்பருக்குப் பிச்சையாக இட்டுவிட்டு, மிகுந்திருப்பதை நீ உண்பாயாக!

10. ஒப்புரவு ஒழுக்கு

அண்டை அயலாருக்கு உதவிகள் புரிந்து அவர்களுடன் இணக்கமாயிருப்பதான மேலான உலக நடைமுறையைக் கடைப்பிடிப்பாயாக.

11. ஒதுவது ஒழியேல்

தெய்விக நூல்களைப் பாராயணம் செய்வதை விட்டு விடாதே.

12. ஒளவியம் பேசேல்

பொறாமை வயப்பட்டு ஒருவரைப் பற்றித் தரக்குறைவாகப் பேசாதே.

ஒளவியம் - பொறாமை (இங்கே பொறாமை காரணமாகப் பேசும் பேச்சைக் குறித்தது)

13. அஃகம் சுருக்கேல்

முறைமையான நடத்தைகளில் எக்காலத்திலும் குறைவு ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதே.

அஃகம் - முறைமை

14. கண்டு ஒன்று சொல்லேல்

ஒரு பொருளைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே அதைப் பற்றிய விமர்சனத்தைச் சொல்லாதே. தீர ஆராய்ந்தறிந்த பின்பே சொல்ல வேண்டும்.

15. ஙப்போல் வளை

தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ங' என்னும் உயிர் மெய்எழுத்து வரிசையில் 'ங' என்னும் எழுத்து மட்டுமே முதன்மையாக நின்று, பயன்பாட்டில் இல்லாத ஙா, ஙி, ஙீ.... போன்ற மற்ற எழுத்துக்களையும் இணைத்து நெடுங்கணக்கில் சேர்த்து வைத்திருப்பது போல, நீயும் பயன்பாடு கருதாமல் உன் சுற்றத் தினரையெல்லாம் தழுவிக் கொண்டு அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை கொடுப்பாயாக!

16. சனிநீர் ஆடு

தேங்கி அசுத்தமாய்க் கிடக்கும் நீரில் குளிக்காமல், புதிதாக ஊற்றெடுக்கின்ற நீரில் குளிப்பாயாக! சனித்தல்பிறத்தல். சனி நீர்-புதிதாய்ப் பிறக்கும் ஊற்றுநீர்.

17. ஞயம்பட உரை

எதைப் பற்றிப் பேசினாலும் அதில் நயம் தோன்றுமாறு பேசுவாயாக!

18. இடம்பட வீடுஎடேல்

வீட்டிற்குள் வெற்றிடம் தேவைக்கு அதிகமாக வருமாறு வீடு கட்டிக் கொள்ளாதே!

19. இணக்கம் அறிந்து இணங்கு

இணக்கமாய் இருப்பதற்கான தகுதிகளை ஒருவரிடத்து ஆராய்ந்து அறிந்து அதன்பின் அவரிடத்து இணக்கங் கொள்வாயாக!

20. தந்தை தாய்ப் பேண்

ஈன்றெடுத்த தாய் தந்தையரை என்றைக்கும் மதித்துப் பாதுகாப்பாயாக!

21. நன்றி மறவேல்

ஒருவர் உனக்குச் செய்த நன்மையை எக்காலத்தும் மறவாதே.

22. சுவத்தே பயிர்செய்

எந்தப் பயிரை விளைவிக்கக் கருதுகிறாயோ, அந்தப் பயிர் செழித்து வளருவதற்கான தகுந்த காலத்தை அறிந்து, அந்தக் காலத்திலேயே பயிர் செய்வாயாக!

23. மண்பறித்து உண்ணேல்

பிறருக்குப் பாத்தியதைப்பட்ட பூமியை அவரிடமிருந்து அபகரித்துக் கொண்டு உண்டு வாழாதே.

24. இயல்பு அலாதன செய்யேல்

அறத்தோடு இயைந்த தன்மை இல்லாத காரியங்களைச் செய்யாதே.

25. அரவம் ஆட்டேல்

விஷங்கொண்ட பாம்பைப் பிடித்து விளையாட்டாக ஆட்டாதே.

26. இலவம் பஞ்சில் துயில்

இலவம்பஞ்சினால் அமைக்கப்பட்ட மஞ்சத்தில் துயில் கொள்வாயாக.

27. வஞ்சம் பேசேல்

கபடமான சொற்களைப் பேசாதே.

28. அழகலாதன செயேல்

பொருத்தமில்லாத இழிசெயல்களைச் செய்யாதே.

29. இளமையில் கல்

இளம்பருவத்திலேயே கற்க வேண்டியவற்றை யெல்லாம் கற்பாயாக.

30. அறனை மறவேல்

எக்காலத்திலும் எக்காரணத்திற்காகவும் தருமத்தை மறந்து விடாதே.

31. அனந்தல் ஆடேல்

தூக்கத்தில் அதிக காலம் போக்காதே.

(அனந்தல் - தூக்கம்)

32. கடிவது மற

பிறரைக் கடிந்து கொள்வதை (பிறர் மேல் கோபங் கொள்வதை) மறந்து விடு.

(மேலோர் கடிந்து நீக்கும் காரியங்களைச் செய்யாமல் மறந்து விடு என்றும் பொருளுரைக்கலாம்.)

33. காப்பது விரதம்

தேவையான விரதங்களைக் கடைப்பிடி.

34. கிழமைப்பட வாழ்

உன் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் அடுத்தவருக்கு உரிமையாகுமாறு தியாக மனப்பான்மையுடன் வாழ்வாயாக (கிழமை - உரிமை)

35. கீழ்மை அகற்று

மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் இழிவானவற்றை நீக்கிவிடு.

36. குணமது கைவிடேல்

எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நற்பண்பை விட்டு விடாதே.

37. கூடிப் பிரியேல்

ஒருவருடன் தோழமை கொண்டபின் அவருடன் பகைமை
கொண்டு அவரை விட்டுப் பிரியாதே.

38. கெடுப்பது ஒழி

பிறருக்குக் கெடுதி செய்வதை விட்டொழிப்பாயாக.

39. கேள்வி முயல்

நூலறிவைப் பெறாவிட்டாலும் கேட்டு அறிவதற்கு முற்படு.

40. கைவினை கரவேல்

உனக்குக் கைவசமாகிய தொழிலை மறைத்து விடாதே. (அதனை
மற்றவர்க்கும் கற்றுக் கொடு).

41. கொள்ளை விரும்பேல்.

பிறரிடமிருந்து செல்வத்தை அபகரிப்பதில் விருப்பங் கொள்ளாதே.

42. கோதாட்டு ஒழி

குற்றமுடைய விளையாட்டுகளை விட்டொழிப்பாயாக.

(கோது - குற்றம். சூதாட்டம் போன்றவை குற்றமுடைய
விளையாட்டுகளாம்)

43. கௌவை அகற்று

உனக்கு ஏற்பட்ட பழிச் சொல்லை, நற்செயல்கள் செய்து
துடைப்பாயாக (கௌவை - பழிச் சொல்)

44. சக்கர நெறி நில்

ராஜாங்கச் சட்டத்தின் வழி ஒழுகுவாயாக. (சக்கரம் - ஆக்ஞா
சக்கரம்; அரசு இயற்றும் சட்டங்களைக் குறித்தது)

45. சான்றோர் இனத்து இரு.

சத் சங்கத்தோடு (மேலோர் கூட்டத்தோடு) இணங்கி இருப்பாயாக.

46. சித்திரம் பேசேல்

அற்பமானவற்றைப் பேசாதே.

(சித்திரம் - அற்பம். சித்திரம் என்பதற்கு அலங்காரம் என்று பொருள் கொண்டு வீணாக அலங்கார வார்த்தைகளைப் பேசாமல் சொல்ல வேண்டியதைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க வேண்டும் எனவும் உரை கூறலாம்)

47. சீர்மை மறவேல்

எச்செயலைச் செய்தபோதும் அதில் ஓர் ஒழுங்கமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை மறந்து விடாதே. (சீர்மை - ஒழுங்கு)

48. சுளிக்கச் சொல்லேல்

கேட்போர் முகஞ்சுளிக்குமாறு தகாத சொற்களைப் பேசாதே.

49. சூது விரும்பேல்

சூதாட்டத்தில் ஒருகாலும் ஆசை கொள்ளாதே.

50. செய்வன திருந்தச் செய்

சிறு செயலாயிருந்தாலும் சரி, பெருங் காரியமாயிருந்தாலும் சரி, செய்வற்றைக் குறை ஏதும் நேராமல் திருத்தமுறச் செய்யு முடிப்பாயாக.

51. சேரிடம் அறிந்து சேர்

சேரத் தகுதியான இடத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து சேர வேண்டும். (இடம் என்பது நண்பர்கள், சமூக இயக்கங்கள், கட்சிகள் போன்றவற்றையெல்லாம் குறிக்கும்)

52. சையெனத் திரியேல்

பெரியோர் உன்னைச் 'சை' என்று இகழ்ந்து கூறுமாறு வீணாக அலைந்து கொண்டிராதே. (சை - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு)

53. சொற்சோர்வுபடேல்

ஒரு கருத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அதை வலியுறுத்திச் சொல்வதற்காக வார்த்தை கிடைக்காமல் சோர்ந்து விடாதே. (அதற்காக உன் சொல்லாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்).

54. சோம்பித் திரியேல்

உருப்படியான செயல் எதுவும் செய்யாமல் சோம்பலுடன் அலைந்து கொண்டிராதே.

55. தக்கோன் எனத் திரி

உன்னை உத்தமன் என்று சான்றோர் போற்றிக் கூறும்படி எக்காரியத்தையும் செய்து நடப்பாயாக.

56. தானமது விரும்பு

ஈகைப் பண்பை வளர்த்துக் கொள்ள ஆசை கொள்க.

57. திருமாலுக்கு அடிமை செய்

கடவுளுக்கே அடிமையாக இரு. வேறு யாருக்கும் அடிமையாய் இராது.

58. தீவினை அகற்று

பாவ காரியங்களைச் செய்யாமல் நீக்கு.

59. துன்பத்திற்கு இடங் கொடேல்

பிறர் மூலம் நீ துன்புறுவதற்கோ உன் மூலம் பிறர் துன்பப்படுவதற்கோ இடங் கொடுக்காதே.

60. தூக்கி வினை செய்

எக்காரியத்தையும் ஆராய்ந்து செய்வாயாக. (தூக்குதல் - ஆராய்தல்)

61. தெய்வம் இகழேல்

தெய்வத்தை இகழ்ந்து நாத்திகம் பேசாதே.

62. தேசத்தோடு ஒத்து வாழ்
எல்லாத் தேசத்தவர்களோடும் ஒற்றுமையாக வாழ்வாயாக.
63. தையல்சொல் கேளேல்
பெண்களது ஆசைவயப்பட்ட பேச்சைக் கேட்டு அதன்படி
நடக்காதே.
64. தொன்மைமறவேல்
பழைய மரபுகளை மறந்து விடாதே. (அவற்றைக் கருத்தில்
கொண்டு செயலாற்று)
65. தோற்பன தொடரேல்
தோல்வியடையும் என உறுதியாகத் தெரிந்த செயல்களைத்
தொடர்ந்து செய்து கொண்டிராதே.
66. நன்மை கடைப்பிடி
நன்னடத்தைகளைத் தொடர்ந்து இடைவிடாமல் கைக்கொண்டு
ஒழுகி வருவாயாக.
67. நாடு ஒப்பன செய்
நாட்டு மக்கள் ஏற்று அங்கீகரிக்கக் கூடிய நற்செயல்களையே
செய்வாயாக.
68. நிலையில் பிரியேல்
நடுநிலையிலிருந்து விலகாமல் ஸ்திரமாக நில்.
69. நீர் விளையாடேல்
ஆழமான நீர் நிலைகளிலும் வெள்ள நீரிலும் விளையாடாதே.
70. நுண்மை நுகரேல்
கெடுதி விளைவிக்கும் சிற்றுண்டிகளைப் புசிக்காதே.

71. நூல்பலகல்

அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆன்ம பக்குவத்திற்கும் தேவையான பலவகைப்பட்ட நூல்களையும் கற்பாயாக.

72. நெற்பயிர் விளை

நிலங்களைக் களர்நிலமாக விட்டு வைக்காமல் நெற் பயிரை விளைவிப்பாயாக.

73. நேர்பட ஒழுகு

எங்கும் எப்பொழுதும் எச்செயலிலும் நேர்மையுடன் நடப்பாயாக.

74. நைவினை நணுகேல்

உன்னைக் கெடுக்கும் செயலையோ பிறரை அழிக்கும் காரியத்தையோ செய்ய நெருங்காதே. (நைவினை - கெடுக்கும் செயல்)

75. நொய்ய உரையேல்

பொருட் செறிவு இல்லாத வறிய சொற்களைப் பேசாதே.

76. நோய்க்கு இடங்கொடேல்

உடலை வியாதிகள் பிணிப்பதற்கு இடங்கொடாமல் ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்.

77. பழிப்பன பகரேல்.

பிறரை இகழ்ந்து கூறும் சொற்களையும்; உன்னைப் பெரியவர்கள் இகழ்வதற்குரிய சொற்களையும் பேசாதே.

78. பாம்புடன் பழகேல்

நன்மை புரிந்தவர்களுக்கும் தீமையே செய்யும் பாம்பு. அதனால் பாம்புடன் பழக்கம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. பாம்பைப் போன்ற தீயவர்களுடனும் நட்புப் பாராட்டக் கூடாது.

79. பிழைபடப் பேசேல்

பேசும் பேச்சில் குற்றம் உண்டாகுமாறு பேசக் கூடாது.

80. பீடுபெற நில்

பெருமை உண்டாகுமாறு நன்னெறிக்கண் நிலைத்து நிற்க வேண்டும்.

81. புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்

உன்னை மதித்துப் புகழ்ந்தவரை நீயும் மதித்துப் புகழ்ந்து அவருடன் ஒத்து வாழ்வாயாக.

82. பூமி திருத்தி உண்

களர்நிலமாகக் கிடக்கும் பூமியைச் செப்பனிட்டுப் பயிர்செய்து உண்டு வாழ்க!

83. பெரியாரைத் துணைக் கொள்

குணத்திலும் அறிவிலும் பெரியவர்களாக விளங்குபவர்களை உனக்கு வழிகாட்டும் துணைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்.

84. பேதைமை அகற்று

உலக நடைமுறை பற்றிய அறியாமையைக் களைந்து கொள்.

85. பையலோடு இணங்கேல்

அறிவிலும் குணத்திலும் சிறுமையுடையவனோடு இணக்கங் கொள்ளாதே.

பையல் - பயல் (இழிவானவன்)

86. பொருள்தனைப் போற்றிவாழ்

செல்வத்தைச் சிக்கனமாகச் செலவழித்துப் பாதுகாத்து வாழ்வாயாக.

87. போர்த்தொழில் புரியேல்

வீணான சண்டைகளை உண்டாக்கும் செயல்களைச் செய்யாதே.

88. மனம் தடுமாறேல்

எத்தகைய துன்பச் சூழ்நிலையிலும் மனத்தடுமாற்றம் கொள்ளாமல் உறுதிப்பாட்டுடன் செயல்புரி

89. மாற்றானுக்கு இடம் கொடேல்
பகைவன் உன்னோடு வாழுவதற்கோ உன் குழுவோடு
சேருவதற்கோ இடங்கொடுக்காதே!
90. மிகைப்படப் பேசேல்
எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் அளவுக்கு அதிகமாகப் பேசாதே.
91. மீதூண் விரும்பேல்
பசியடங்கும் அளவுக்குமேல் அதிகமான உணவை உட்கொள்ள
விரும்பாதே.
92. முனைமுகத்து நில்லேல்
சண்டை நடக்கும் இடத்தில் சம்பந்தமில்லாத நீ முன்னால் சென்று
நிற்காதே.
93. மூர்க்கரோடு இணங்கேல்
அறிவிலிகளாகிய கோபக்காரர்களுடன் நட்புக் கொள்ளாதே.
94. மெல்லிநல்லாள் தோள்சேர்.
மென்மைத் தன்மையும் நற்குணங்களும் கொண்ட பெண்ணையே
மனைவியாகத் தேர்ந்தெடுத்து இணைந்து வாழ்வாயாக.
95. மேன்மக்கள் சொற்கேள்
குணத்திலும் அறிவிலும் உயர்ந்தவர்களின் பேச்சைக் கேட்டு
அதன்படி நடப்பாயாக.
96. மைவிழியாள் மனை அகல்
பொருளாசை என்னும் களங்கம் பொருந்திய கண்களையுடைய
விலைமகளிரின் வீட்டை நெருங்காதே.
மை - களங்கம் (நெஞ்சத்தில் உள்ளதைக் கண்கள் காட்டும்
என்பதால் மைவிழி என்றார். இதற்கு மை பூசப் பெற்ற கண்கள் என்றும்
பொருள் உரைக்கலாம். அது விலைமகளிரை மட்டுமே குறிக்காது)

97. மொழிவது அறமொழி

சொல்ல வந்ததை அரைகுறையாகச் சொல்லி விட்டு விடாமல் முழுமையாகச் சொல்வாயாக!

98. மோகத்தை முனி

தகாத ஆசையை வெறுத்து விலக்கி விடு.

99. வல்லமை பேசேல்

உன் ஆற்றலை வெறுமனே பேசிக் கொண்டிராதே; செயலில் காட்டு.

100. வாது முற்கூறேல்

வாதம் செய்யும் போது எதிராளி பேசி முடிக்கும் முன்பே முந்திக் கொண்டு பேசாதே. (எதிராளி பேசி முடித்தபின் நிதானமாக ஆராய்ந்து பேசு).

101. வித்தை விரும்பு

கலைகளின் மேல் காதல் கொள். (அவற்றை இரசித்து மகிழ்வாயாக!)

102. வீடு பெறநில்

வீடு பேறாகிய முக்தியைப் பெறுதவற்காக அதற்குரிய நன்னெறியில் நிலைபெற்று நில்.

103. உத்தமனாய் இரு

எந்தத் தாழ்நிலையிலும் அறநெறி பிறழாத நல்லவனாக வாழ்வாயாக!

104. ஊருடன் கூடிவாழ்

ஊராருடன் சேர்ந்து ஒற்றுமையாக வாழ்க்கை நடத்து.

105. வெட்டெனப் பேசேல்

எதையும் எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று அவசரத்துடனும் கடுமையுடனும் பேசாதே.

106. வேண்டி வினைசெயேல்

பிரதியுபகாரத்தை விரும்பி உன் கடமையைச் செய்யாதே.

107. வைகறைத் துயிலெழு.

கதிரவன் உதிக்கு முன்பே அதிகாலைப் பொழுதிலேயே தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுக!

108. ஒன்னாரைத் தேறேல்

எக்காலத்திலும் - எந்தக் காரியத்திலும், உதவ முன்வருகிற பகைவரை நம்பாதே.

ஒன்னார் - பகைவர்.

109. ஓரம் சொல்லேல்

நடுநிலை தவறி ஒருதலைப் பட்சமாகப் பேசாதே.

ஒளவையார் அருளிய கொன்றைவேந்தன்

கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியிணை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் நாமே

கொன்றை மலர் மாலையை அணிந்த சிவபெருமானின் புதல்வனான விநாயகப் பெருமானின் இரண்டு திருவடிகளை என்றென்றும் நாம் போற்றி வழிபடுவோம்.

இணை - இரண்டு.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்

ஈன்றெடுத்த தாயும் தந்தையுமே நம் கண் முன்னால் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டறியக் கூடிய தெய்வங்களாவர்.

2. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று

திருக்கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனை வணங்குவது மிகவும் நன்மை தரக் கூடியது.

3. இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று

மனையாளோடு இணைந்து நடத்தப்படுவதாகிய இல்லற வாழ்வே நல்லறமாகும். இல்லற வாழ்க்கை அல்லாத துறவற வாழ்க்கையோ நல்லறம் என்று சொல்லத்தக்க சிறப்புடையது அன்று.

4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வார்

ஏழைகள்பால் இரக்கமுற்றுத் தானமளிக்காத கருமிகள் சுயநலத்தோடு சேர்த்து வைத்த செல்வத்தைக் கொடியவர்கள் அபகரித்துக் கொள்வர். தேட்டு - சேகரிக்கப்பட்ட பொருள்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு

அளவுக்கு மிஞ்சி உண்ணாமல் உணவின் அளவைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல் பெண்களுக்கு ஏற்றதாகும்.

6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்

ஒருவன் ஊர்மக்களோடு ஒத்து வாழாமல் விரோதித்தால் அவன் அடியோடு அழிந்து போவான்.

7. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்

கணக்கறிவும் எழுத்தறிவும் மக்களுக்கு இரு கண்கள் என்று சொல்லும் அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை யாகும்.

8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து

தாய் தந்தையரின் குறிப்பை அறிந்து, அவர்கள் ஒரு செயலில் ஏவும் முன்பே அதை நிறைவேற்றும் பிள்ளைகள் அந்தத் தாய் தந்தையர்க்குக் கெடாத அமிழ்தத்தைப் போன்று சிறந்தவர்களாவர்.

9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்

யாசகம் பெற வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானாலும் செய்ய வேண்டிய நற்செயல்களைத் தவறாமல் செய்வாயாக.

10. ஒருவனைப் பற்றி ஓர் அகத்திரு.

ஒப்பற்றவனான இறைவனைப் பற்றுக்கோடாகப் பற்றிக் கொண்டு ஓர் இடத்தில் நிலைத்து வாழ்வாயாக!

11. ஓதலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம்

வேத வேதாங்கங்களைப் பாராயணம் செய்வதைக் காட்டிலும் அந்தணர்களுக்கு நன்னெறியில் நடப்பதே சிறப்பான தகுதியாகும்.

12. ஓளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு

பிறரது ஆக்கம் கண்டு பொறாமையுடன் பேசுவது, அப்படிப் பேசுகின்றவனின் வளர்ச்சிக்கு அழிவைத் தரும்.

13. அஃகமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு

தானியத்தையும் பணத்தையும் அவற்றைச் சம்பாதிப்பதற்குரிய காலத்திலேயே விரைந்து சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

14. கற்பு எனப்படுவது சொல் திறம்பாமை

கற்பு என்று சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், திருமணக் காலத்தில் அக்கினி சாட்சியாகச் சொல்லப்பட்ட சொற்களை மீறி நடவாமையாகும்.

15. காவல்தானே பாவையர்க்கு அழகு

பெண்களுக்குச் சிறப்புத் தன்மையாவது, அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்வதேயாகும்.

16. கிட்டா தாயின் வெட்டெனமற

ஒரு பொருளோ ஒரு செயலோ கைகூடாது என உறுதியாகத் தெரிந்துவிட்டால் அந்தப் பொருளையோ அந்தச் செயலையோ அந்தக் கணத்திலேயே வேகமாக மறந்து விட வேண்டும்.

17. கீழோ ராயினும் தாழ் உரை

உன்னைவிடவும் பலவகைப்பட்ட திறங்களிலும் தாழ்ந்தவராக ஒருவர் இருப்பினும் அவரிடமும் நீ பணிவாகப் பேசுவாயாக!

18. குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை

பிறருடைய குற்றத்தை மட்டுமே உற்று நோக்கிக் குறை சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் உனக்கு உறவினர் என்று யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

19. கூர்அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்

நீ கூர்மையான அம்பினைப் போல வேகமும் செயல் திறனும் கொண்டவனானாலும், உன் ஆற்றலை வெளிப்படையாகப் புகழ்ந்து பேசிக் கொள்ளாதே.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்

செய்யும் செயலானது கெடுதலை விளைவிக்குமானால் அது விட்டு விடுவதற்குரியதாம்.

21. கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை

வறுமையற்ற காலத்திலும் திடசித்தத்துடன் செயல்படுவது இழந்த செல்வத்தை மறுபடியும் கூட்டுவிக்கும்.

22. கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி

கையிலிருக்கக் கூடிய நிலையில்லாத செல்வத்தைக் காட்டிலும் நிலையான உண்மைச் செல்வமாவது கல்வியே.

23. கொற்றவன் அறிதல் உற்றிடத்து உதவி

மன்னவன் அறிந்திருக்க வேண்டியது நாட்டு மக்களுக்கு உற்ற காலத்தில் உதவி செய்வதே.

24. கோட்செவிக் குறளை காற்றுடன் நெருப்பு

புறங்கூறுதலைக் கேட்க விரும்பும் காதினை உடையவனோடு புறங்கூறுபவன் இணைதல் காற்றோடு சேர்ந்த தீயினைப் போலக் கெடுதி பயப்பதாகும்.

25. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை

பிறரைப் பற்றிப் பழிச் சொற்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் அப்படிப் பேசுபவன் எல்லோருக்கும் விரோதியாகிவிடுவான்.

26. சந்ததிக்கு அழகு வந்திசெய் யாமை

ஒரு குடும்பத்தின் கால்முளையாய் இருப்பவர்களுக்குக் கடமையாவது, அக்குடும்பத் தொடர்ச்சி விட்டு விடும்படி பிள்ளையைப் பெறாமல், மலட்டுத் தன்மையை ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதேயாகும். (ஒரு குடும்பத்தின் அடுத்த சந்ததியினர், அக்குடும்பம் தொடர்ந்து தழைத்தோங்கும்படி திருமணம் செய்து பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்)

வந்தி - மலட்டுத் தன்மை.

27. சான்றோன் என்கை ஈன்றோர்க்கு அழகு

சான்றோன் என்று ஒருவன் போற்றப்படுவது அவனைப் பெற்றவர்களுக்குச் சிறப்பாகும்.

28. சிவத்தைப் பேணல் தவத்திற்கு அழகு

சிவயோகத்தைப் பின்பற்றுதல் செய்கின்ற தவத்திற்கு அழகாகும்.

29. சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு

சிறப்பான வாழ்க்கை வேண்டுமாயின் உழவுத் தொழிலைக் கைக் கொள்வாயாக.

30. சுற்றத்திற்கு அழகு சூழ இருத்தல்

ஒருவனுடைய சுற்றத்தினருக்கு அழகாவது, அவனை எந்நிலையிலும் கைவிட்டு விடாமல் சூழ்ந்து பாதுகாப்பாக இருத்தலேயாகும்.

31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்

கபட எண்ணமும், பிறரிடம் வீணாகத் தாக்கமிடுதலும் ஆகிய இவை இறுதியில் துன்பத்தையே தரும்.

32. செய்தவம் முதிர்ந்தால் கைதவம் மாளும்

செய்கின்ற தவமானது நாளுக்கு நாள் கனிந்து கொண்டே வருமானால் பொய்யாகிய மாயை வாழ்க்கை மறைந்து விடும்.

33. சேமம் புகினும் யாமத்து உறங்கு

புதையல் உனக்குக் கிட்டியதெனினும் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமே என்னும் கவலையில்லாமல் நள்ளிரவில் தூங்குவாயாக. (தூக்கம் ஆரோக்கியத்திற்கு அவசியம் தேவை)

சேமம் - புதையல்.

34. சையொத் திருந்தால் ஐயமிட்டு உண்

மிகச் சிறுபகுதி உணவாவது உனக்குப் போகப் பிறருக்குக் கொடுக்கும் அளவுக்கு ஒத்ததாயிருந்தால் அதைப் பிச்சையிட்டு விட்டு அதன்பின் நீ உண்பாயாக. சை - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு (இங்கே மிகமிகச் சிறிய அளவு உணவைக் குறித்தது)

35. சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுபவர்

மிகச் சிறிய பணியாயினும் அதனை வீண் கௌரவம் பார்க்காமல் செய்பவர்கள் பொருள் பெறுவர். சொக்கர் கையாள் (தாழ்ந்த பணியாயினும் தயங்காமல் செய்வோர்). அத்தம் - பொருள்.

36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர்

வேலை செய்வதற்குச் சோம்பல் கொள்வோர் கையில் பொருள் இல்லாமல் வருந்தி அலைவர்.

37. தந்தைசொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை

மகனின் நலன் கருதித் தந்தை சொல்லும் அறிவுரையை விடவும் அம்மகனுக்கு நன்மை தரக்கூடிய மந்திரச் சொல் வேறு இல்லை.

38. தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை

பெற்ற தாயைக் காட்டிலும் மேலானதொரு கோயில் இல்லை. (தாயை வணங்குவது தெய்வத்தை வணங்குவதை விட உயர்வானது)

39. திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு

இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குப் பொருள் மிக அவசியமாதலால் அப்பொருளை அலைகடல் தாண்டிச் சென்றாவது ஈட்டுவாயாக.

40. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்

தணியாத சினமானது சண்டையில் கொண்டு போய் விட்டுவிடும். (ஆதலால் சினம் கொள்ளாதே. சினம் உண்டானாலும் அதனை உடனே தணியச் செய்துவிடு)

41. துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு

கணவனுக்கு உண்டாகும் துன்பத்தைக் கண்டு துடிதுடித்துப் போகாத வலிய நெஞ்சம் கொண்டவள் மடியில் கட்டப்பட்ட நெருப்பை போல் ஆபத்தானவள்.

42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்

கணவனது குற்றங் குறைகளைப் பிறரிடம் சொல்லித் திரியும்

பெண்கள் அக்கணவனுக்கு யமனை ஒப்பானவர்கள் எனக் கூறத் தகுந்தவர்களாம்.

43. தெய்வம் சீறின் கைதவம் மாளும்.

தெய்வம் கோபங் கொள்ளுமாயின் ஒருவனுடைய வஞ்சகச் செயல்கள் அழிந்து போவதுடன் அந்த வஞ்சகனும் அழிந்து போவான். (ஆதலால் யாருக்கும் தெரியாது என்று கபட்ச் செயல் புரியாதே. தெய்வம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது).

44. தேடாது அழிக்கின் பாடாய் முடியும்

செல்வத்தை மேலும் மேலும் ஈட்டாது ஏற்கெனவே சேர்த்து வைத்திருக்கும் செல்வத்தைச் செலவழித்தால் அது இறுதியில் வறுமையென்னும் துன்பமாய் முடியும்.

45. தையும் மாசியும் வையகத்து உறங்கு

தை, மாசி ஆகிய குளிர்காலங்களில் வைக்கோல் வேயப்பட்ட வீட்டினுள்ளே நித்திரை கொள்வாயாக.

வை - வைக்கோல். அகம் - வீடு.

46. தொழுதூண் சுவையின் உழுதூண் இனிது

பிறரைப் பணிந்து பணிசெய்து அதன் மூலம் கிட்டும் உணவின் சுவையைவிடச் சுயமாக நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு அதன்மூலம் கிடைக்கும் உணவே இனிமையானதாகும்.

47. தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்

உன் நண்பனிடத்தில்கூட உன் தரித்திர நிலையைப் பற்றிப் பேசிக் குறைப்பட்டுக் கொள்ளாதே.

48. நல்லிணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்

நல்லவர்களிடத்துக் கொள்ளும் நட்பு அல்லாமல் தீயோரிடத்துக் கொள்ளும் நட்பானது துன்பத்தைத் தரும்.

49. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை

நாடு முழுக்க மக்கள் வளத்துடன் வாழ்வார்களானால் அந்நாட்டில் தீங்கு எதுவும் இருக்காது.

50. நிற்கக் கற்றல் சொல்திறம் பாமை

சொன்ன சொற்களுடன் மாறுபட்டு நடக்காமல் அவற்றிலேயே நிலைத்து நிற்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

51. நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்து இரு

நீர் வளத்தை வெளியிடத்திலிருந்து பெறவேண்டிய தேவையில்லாமல் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள ஊரினிடத்து வசிப்பாயாக.

52. நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணிக

மிகச் சிறிதான செயலாயிருப்பினும் அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து அதன்பின்னரே அதைச் செய்ய துணிவு கொள்ளுதல் வேண்டும்.

53. நூல் முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு

அறநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள நெறி முறைகளை அறிந்து நல்லொழுக்கத்துடன் நடந்து கொள்வாயாக.

54. நெஞ்சை ஒளித்தொரு வஞ்சகம் இல்லை

உன் மனத்துக்குத் தெரியாமல் நீ மறைத்துச் செய்யக் கூடிய வஞ்சகச் செயல் ஒன்றும் இருக்க முடியாது. (பிறருக்கு வஞ்சனை புரிந்தால் உன் மனச்சாட்சியே உன்னை உறுத்தும்).

55. நேராநோன்பு சீராகாது

உள்ளத்தோடு இயைந்து கடைப்பிடிக்கப்படாத விரதம் சிறப்புடையதாகாது. (உணவு உண்ணுவதைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டு உண்ணாநோன்பு இருப்பது சரியாகாது. இதைப் போலவே எத்தகைய விரதத்தையும் மனத்தோடு பொருந்தாமல் செய்தல் கூடாது)

56. நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல்

உன்னை எதிர்த்துப் பேசும் அளவுக்குத் திராணியற்றவராய் நைந்த நிலையில் இருப்பவராயினும் அவரை நோக்கி இழிசொற்களைப் பேசாதே.

57. நொய்யவர் என்பவர் வெய்யவர் ஆவர்.

உன்னால் அடக்கப்படக்கூடிய தாழ் நிலையிலுள்ளவர் களாயினும் ஒருநாள் உன்னையே அடக்கக்கூடிய கொடியோர் ஆகிடுவர். (ஆதலால் யாரையும் எளிதாக மதிப்பிட்டு அவர்களைப் பகைத்துக் கொள்ளாதே)

58. நோன்பு என்பதுவே கொன்று தின்னாமை

விரதம் என்று சொல்லப்படுவது பிற உயிரைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணாதிருப்பதேயாகும். (புலால் உணவை மறுத்திடுக)

59. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்

ஒருவன் விளைவித்த பயிரின் வளர்ச்சியிலிருந்து அவனது பூர்வஜென்ம புண்ணியத்தின் அளவைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

60. பாலோ டாயினும் காலம் அறிந்து உண்

பாலோடு சேர்த்து உணவு ஆக்கப்பட்டு ஆயத்தமாயிருப்பினும் உனக்குப் பசிக்கும் காலத்தைத் தெரிந்துகொண்டு உண்பாயாக.

61. பிறன்மனை புகாமை அறமெனத் தகும்

பிறன் ஒருவனுடைய மனைவியை விரும்பி அவன் வீட்டிற்குச் செல்லாதிருத்தல் அறநெறிகளிலே மேலான அறநெறி எனச் சொல்லத் தகும்.

62. பீரம் பேணி பாரம் தாங்கும்

தாய்ப்பாலால் பேணி வளர்க்கப்பட்டவன் குடும்ப பாரத்தைத் தாங்கும் வல்லமையுள்ளவனாயிருப்பான்.

63. புலையும் கொலையும் களவும் தவிர்

ஊன் உண்பதையும், உயிர்களைக் கொல்லுவதையும், அடுத்தவர் பொருளை அபகரிப்பதையும் விட்டு விடு.

64. பூரியோர்க்கு இல்லை சீரிய ஒழுக்கம்

கீழ் மக்களிடத்துச் சிறப்பான ஒழுக்க நெறிகள் காணப்படா. (நீ மேலோன் என்று கருதப்பட வேண்டுமாயின் ஒழுக்கநெறியைக் கடைப்பிடிப்பாயாக)

65. பெற்றோர்க்கு இல்லை செற்றமும் சினமும்

ஈன்றவர்களுக்குத் தம் பிள்ளைகளிடத்து ஒரு போதும் பகையும் கோபமும் உண்டாகா. (கோபம் உண்டாயினும் அது பிள்ளைகள் நன்றாக வாழ வேண்டும் என்னும் அடிப்படையில் உண்டாகுமே தவிர, பகைமையுணர்ச்சியால் அன்று).

66. பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்

எதையும் அறிவுரீதியாகச் சிந்திக்காமல் அன்பின் அடிப்படையில் சிந்திக்கின்ற அறியாமைக் குணமே பெண்களுக்கு ஆபரணமாம்.

67. பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும்

எல்லோரிடமும் இதமாக நடந்து கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்திச் சென்றால் நீ துன்புறும் காலத்தில் உலகத்தினர் உன்னைத் தாங்கிக் காப்பாற்றுவர்.

68. பொல்லாங்கு என்பவை எல்லாம் தவிர்

தீங்கு பயப்பவை என்று சொல்லப்படும் எல்லாச் செயல்களையும் எண்ணங்களையும் விட்டு விடு.

69. போனகம் என்பது தான் உழந்து உண்டல்

உணவு என்று பெருமைப்படுத்திச் சொல்லத்தக்கது தானே உழைத்து அதன் மூலம் கிடைத்த வருவாயால் உண்பதே. போனகம் - உணவு.

70. மருந்தே யாயினும் விருந்தோடு உன்

கிட்டுதற்கு அரிய அமிழ்தமாக இருந்தால்கூட அதனை விருந்தினர்களோடு சேர்ந்து பகிர்ந்து உண்பாயாக.

71. மாரி யல்லது காரியம் இல்லை

உலகத்தில் மழையினால் அல்லாமல் எந்தச் செயலும் நடைபெற முடியாது.

72. மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை

மின்னல் எந்த அளவுக்கு முன்னால் உண்டாகிறதோ அந்த அளவுக்கு அதன்பின் மழை பெய்யும்.

73. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது

மாலுமி இல்லாத கப்பல் சரியான இலக்கை நோக்கி ஓடாது. அதேபோல் நிர்வகிக்கும் நல்ல தலைவன் இல்லாத நாடும் குடும்பமும் சிதறிவிடும்.

74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்

முற்காலத்தில் நீ பிறருக்குச் செய்த நன்மை தீமைகளே பிற்காலத்தில் நீ பெறக்கூடிய பயன்களாய் விளையும்.

75. மூத்தோர் சொல்வார்த்தை அமிர்தம்

அறிவிலும் அகவையிலும் முதிர்ந்த பெரியவர்கள் சொல்கின்ற சொற்கள் அமிழ்தத்தைப் போல் உனக்கு நற்பயன் நல்கும்.

76. மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகு

மென்மையான படுக்கையில் படுத்தல் துயில் கொள்வதற்குச் சிறந்ததாகும்.

77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது

ஏர்த்தொழில் செய்து ஈட்டிய செல்வம் எக்காலத்தும் அவசியமின்றித் தீயவழிகளில் குறையாது. மேழி-ஏர். கோழை-குறைவு.

78. மைவிழியார்தம் மனை அகன்று ஒழுகு

ஆசை மயக்கம் கொண்ட விழிகளையுடைய விலை மகளிரின் வீட்டின் அருகே போகாமல் நன்னெறியில் நடப்பாயாக.

79. மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கரும்

சான்றோர் கூறும் அறிவுரையை ஏற்க மறுத்துக் காரியம் ஆற்றினால் அக்காரியம் கெட்டு விடும்.

80. மோனம் என்பது ஞான வரம்பு

மௌன நிலையிலிருப்பதே ஞானத் தன்மையின் எல்லையாகும்.

81. வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து அழித்து உண்

நீ தனவந்தனாக விளங்கினாலும் எந்தெந்தக் காரியத்திற்கு எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டும் என்னும் அளவை அறிந்து செலவழித்துத் துய்த்து வாழ்வாயாக.

82. வானம் சுருங்கின் தானம் சுருங்கும்

வானத்து மேகம் பொழியும் மழையின் அளவு குறைந்தால் பிறருக்குக் கொடுக்கிற கொடையின் அளவும் குறைந்து விடும்.

83. விருந்துஇலோர்க்கு இல்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்

விருந்தினரை உபசரிக்கும் பண்பு இல்லாதவர்களுக்குப் பொருத்தமான இல்லற ஒழுக்கம் இல்லையாம். (விருந்து உபசரித்தலே இல்லற ஒழுக்கத்தில் தலையாயது)

84. வீரன் கேண்மை கூர் அம்பு ஆகும்

வீரன் ஒருவனுடன் நட்புக் கொண்டிருப்பது கையில் கூர்மையான அம்பை வைத்திருப்பதுபோல் நமக்குப் பாதுகாப்பு உணர்வைத் தரும்.

85. உரவோர் என்கை இரவாதிருத்தல்

மனத்திண்மையுள்ளவர் என்று சொல்லப்படுபவர் பிறரிடம் ஒரு பொருளை யாசிக்காதவரே.

86. ஊக்கம் உடைமை ஆக்கத்திற்கு அழகு

தளராத மனவெழுச்சி கொண்டிருத்தலே வாழ்க்கையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்குச் சிறப்பாக வேண்டியதாகும்.

87. வெள்ளைக்கு இல்லை கள்ளச் சிந்தை

தூய உள்ளம் கொண்டவர்களிடத்துக் கபட எண்ணம் இருப்பதில்லை.

88. வேந்தன் சீறின் ஆய்துணை இல்லை

அரசனின் சினத்திற்கு நீ ஆளானால் உனக்குத் துணை யாவார் யாரும் இருக்கமாட்டார். (ஆதலால் அரசனைப் போன்ற உயர்ந்தவர்களிடம் பக்குவமாக நடந்து கொள்)

89. வைகல்தோறும் தெய்வம் தொழு

நாள்தோறும் தவறாமல் கடவுளை வழிபடுவாயாக.

90. ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்

மேடு பள்ளமில்லாமல் சமமாக ஒத்திருக்கும் இடத்தில் உறங்குவாயாக.

91. ஒதாதார்க்கு இல்லை உணர்வோடு ஒழுக்கம்

நல்ல நூல்களைக் கற்றறியாதவர்களிடத்தே நல்லுணர்வும் நல்லொழுக்கமும் உண்டாவதில்லை.

ஒளவையார் அருளிய மூதுரை

(வாக்குண்டாம்)

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

பவளம்போல் சிவந்த அழகிய மேனியையும் தும்பிக்கையையும்
உடைய விநாயகப் பெருமான் திருவடிகளை மலர் கொண்டு
அர்ச்சித்துத் தவறாமல் சார்ந்து பூசிப்பவர்களுக்கு வாக்கு வித்தை
உண்டாகும்; நல்ல உள்ளம் உண்டாகும்; தாமரை மலரிலிருக்கும்
திருமகளின் கடைக்கண் நோக்கம் கிட்டும்; சரீரமர்னது
வியாதிகளாலும் வயோதிகத்தாலும் தளர்ச்சியடையாது.

துப்பு ஆர் - பவளம் போன்ற.

நூல்

உதவியின் பயன் ஒருநாள் கிட்டும்

1. நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாள்உண்ட நீரை
தலையாலே தாள் தருத லால்.

நிலைபெற்று நின்று தளர்ச்சியில்லாமல் வளர்கின்ற தென்னை
மரமானது தன் அடியில் உறிஞ்சிய நீரை உச்சியில் இளநீராகக்
கொடுக்கிறது. ஆதலால் ஒருவர்க்கு ஓர் உதவி செய்கின்றபோது

அவ்வுதவியின் பயனை என்றைக்குத் திரும்பத் தருவாரோ என எண்ண வேண்டா. (எக்காலத்திலாவது எவ்விதத்திலாவது அதன் பயன் கிட்டும்)

நல்லோருக்குச் செய்த உதவியும், தீயோருக்குச் செய்த உதவியும்

2. நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணுமே - அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க்கு(கு) ஈந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்துக்கு நேர்.

நல்லவர் ஒருவர்க்குச் செய்த உதவியானது கல்மேல் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்தினைப் போல அந்த நல்லவரின் உள்ளத்தில் அழியாது நன்றியுணர்வாய் நிலைத்து நிற்கும். நல்லவர் அல்லாத இரக்கமில்லா உள்ளங் கொண்டவர்களுக்குச் செய்த உதவியானது நீர்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்தைப் போல நிலைகொள்ளாமல் உடனே அழிந்துவிடும்.

(செய்த உதவியை நல்லோர் நினைத்திருப்பார்; தீயோர் உடனே மறந்திடுவர்)

துன்பமானவை

3. இன்னா இளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா அளவில் இனியவும் - இன்னாத
நாளல்லா நாள்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக்க(கு) அழகு.

இளமைப் பருவத்தில் தரித்திரம் வந்தடைந்தால் அது மிகத் துன்பமானதாகும். அளவிற்கு அதிகமான இனிமையானவையும் துன்பம் தரக் கூடியவையேயாகும். காலமல்லாத காலத்தில் மலர்ந்த நல்ல மலரும், அதைப் போலக் கணவனில்லாத பெண்ணிடத்துள்ள அழகும் துன்பம் தரக்கூடியனவே. அளவு இல் - அளவில்லாத, அளவுக்கு மிஞ்சிய, ஆள் - ஆடவன். (இங்கே கணவனைக் குறித்தது)

மேன்மக்கள் கெட்டால்

4. அட்டாலும் பால்சுவையில் குன்றாது அளவளாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர் - கெட்டாலும்
மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளேசங்கு சுட்டாலும்
தான்மிக்க வெண்மை தரும்.

வற்றக் காய்ச்சினாலும் பாலானது தனது சுவையில் குறையாது. சங்கினை எவ்வளவுதான் சுட்டெரித்தாலும் அது மேலும் மேலும் வெண்மை நிறத்துடனேயே பொலியும். அவற்றைப் போலவே நிலை தாழ்ந்தாலும் மேன்மையான் குணங்கள் நிறைந்த சான்றோர் சான்றோராகவே திகழ்வர். ஆனால், அளவளாவி நட்புக் கொண்டாலும் உள்ளத்தில் நட்புக் கொள்வதற்குரிய பண்பு இல்லாதோர் உண்மையான நண்பராக மாட்டார். அடுதல்-காய்ச்சுதல். நட்டல்-நட்புக் கொள்ளல்.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாலம் உண்டு

5. அடுத்த முயன்றாலும் ஆகும்நாள் அன்றி
எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

பூமிக்கும் வானுக்குமிடையே தொடுத்திருப்பது போன்ற தோற்றத்துடன் நீண்டு வளர்ந்து நிற்கும் உயர்ந்த மரங்கள் எல்லாம் அந்தந்தப் பருவ காலத்தில் அல்லாமல் மற்றக் காலங்களில் பழங்களைக் கொடுப்பதில்லை. அவற்றைப் போலவே, அடுத்தடுத்து முயற்சி செய்தாலும் கைகூடும் நாள் என்று விதிக்கப்பட்ட காலத்தில் அல்லாமல் மேற்கொண்ட காரியங்கள் கைகூடா. (செயல்கள் உடனே கைகூட வேண்டும் என்று அவசரப்படாமல் அதற்குரிய காலம்வரை பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும்).

மானமுடையார் செயல்

6. உற்ற இடத்தில் உயிர்வழங்கும் தன்மையோர் பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - கற்றுண் பிளந்திறுவ(து) அல்லால் பெரும்பாரம் தாங்கின் தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

கல்லால் அமைக்கப்பட்ட தூணானது அதிகச் சுமையைத் தாங்கினால் பிளவுற்று ஓடிந்து போகுமேயல்லாமல் நெகிழ்ந்து கொடுத்து வளைந்து நிற்குமோ? (வளைந்து நிற்காது) அதைப் போல தன்மானத்திற்கு இழுக்கு நேர்ந்த பொழுதில் அதைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஆவியையும் வழங்கும் மானத்தன்மை கொண்டோர் பகைவர்களைக் கண்டால் அவர்களுக்கு அஞ்சி மானமின்றித் தாழ்ந்து செல்வரோ? (தாழ்ந்து செல்லமாட்டார்)

(மானமுடையோர் மானத்தைக் காப்பதற்காக உயிரை விடவும் துணிவார்களேயன்றி ஒருபோதும் மானமிழந்து பிறரைப் பணியமாட்டார்கள்)

பற்றலர் - பகைவர்.

எவையெவை எவ்வெவற்றின் அளவு?

7. நீரளவே ஆகுமாம் நீர்ஆம்பல் தான்கற்ற நூலளவே ஆகுமாம் நுண்ணறிவு - மேலைத் தவத்தளவே ஆகுமாம் தான்பெற்ற செல்வம் குலத்தளவே ஆகும் குணம்.

நீரில் மலர்ந்திருக்கும் அல்லி மலரானது அந்த நீரின் அளவின்படியே உயர்ந்து நிற்கும். அது போலவே ஒருவனிடத்துள்ள நுண்ணிய அறிவு அவன் கற்றுத் தேர்ந்த நூல்களின் அளவிற்கு ஏற்றபடியே சிறந்து விளங்கும். ஒருவன் இப்பிறவியில் பெற்றுள்ள செல்வத்தின் அளவு பூர்வஜென்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தின்

அளவிற்குத் தகுந்தபடியே அமைந்திருக்கும். ஒருவனது குணம் அவன் பிறந்த குலத்தின் இயல்பிற்கேற்பவே அமைந்திருக்கும்.

நல்லார் தொடர்பு நன்மை தரும்

8. நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலம்மிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

நல்லெண்ணங்களும் நற்செய்கைகளும் நிறைந்த நல்லவர்களைத் தரிசிப்பதும் நன்மையானதே! அத்தகைய நல்லவர்களுடைய வார்த்தைகளைச் செவிமடுப்பதும் நன்மையானதே! அந்த நல்லவர்களுடைய இயல்புகளைப் பிறரிடத்துப் புகழ்ந்து கூறுவதும் நன்மையானதே! அந்நல்லவர்களோடு சேர்ந்திருப்பதும் நன்மையானதே! (நல்லவர்களோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்).

தீயார் தொடர்பு தீமை தரும்

9. தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் தீது.

தீய எண்ணமோ தீய நடத்தையோ கொண்ட தீயவர்களைப் பார்ப்பதும் தீமையானதே! அத்தகைய தீயவர்களின் சிறப்பற்ற வாய்ச் சொற்களைக் கேட்பதும் தீமையானதே! அந்தத் தீயவர்களின் இயல்புகளைப் பிறரிடத்துக் குறைபட்டுக் கூறுவதும் தீமையானதே! அத்தீயவர்களோடு சேர்ந்திருப்பதும் தீமையானதே! (தீயவர்கள் தொடர்பை விட்டுவிடு) திரு - சிறப்பு.

ஒருவருக்காக எல்லோருக்கும்

10. நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்(டு) எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

நெற் பயிருக்கென்று இறைத்து ஊற்றிய நீரானது வாய்க்கால் வழியாக ஓடிச் சென்று நெற்பயிருக்கு மட்டுமன்றி அங்கு வர்ப்பு ஓரங்களில் வளர்ந்து நிற்கும் புற்களுக்கும் கசிந்து பயன்படும். அதைப் போலவே, பழமை வாய்ந்த இவ்வுலகில் நல்லவர் ஒருவர் இருப்பாரேயானால் அவரைக் காரணமாகக் கொண்டு உலக மக்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படும்படி மழை பெய்யும். (நல்லவருக்காகவே மழை பெய்யும். ஆனால் அதன் பயன் எல்லோருக்கும் கிட்டும்.) பொசிதல் - கசிதல். தொல் - பழமை.

ஆற்றல் உடையோர்க்கும் ஏற்ற துணை வேண்டும்

11. பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும் விண்டு உமி போனால் முளையாதாம் - கொண்டபேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் ஆகா(து) அளவின்றி ஏற்ற கருமம் செயல்.

உமியோடு கூடியிருக்கும் விதை நெல்லில் பண்டைய காலந்தொட்டு முளைத்துக் கொண்டிருப்பது உள்ளே இருக்கும் அரிசிதான் என்றாலும் பிளவுற்று அந்த உமி நீங்கிப் போனால் அந்த நெல் முளைவிடாததாகும். அதைப் போலவே, தாமே தனித்துவமாகக் கொண்டிருக்கும் பெரும்வலிமை உடையவர்களுக்கும் மேற்கொண்ட காரியத்தை, ஓர் எல்லையாக அமைந்து பாதுகாப்போர் இல்லாமல் செய்து முடிக்க முடியாது.

(உள்ளே உள்ள அரிசியின் முளைக்குந் தன்மையை எல்லையாக அமைந்து உமி பாதுகாக்கிறது அதைப் போலவே

செயலாற்றுபவர்களுக்கும் அச்செயல் முடிவடையப் பாதுகாப்பாய் இருப்போர் அவசியம்)

பண்டு - முற்காலம். விண்டு - பிளந்து. அளவு - எல்லை; இங்கு எல்லையாய் (பாதுகாப்பாய்) அமைந்திருப்போரைக் குறித்தது.

உருவு கண்டு எள்ளாதீர்

12. மடல்பெரிது தாழை மகிழ்இனிது கந்தம்
உடல்சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரும் ஆகா(து) அதனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

தென்ன மரத்தின் ஓலை மிகப் பெரியதுதான். (ஆனால் அந்தத் தென்ன மரத்தில் வாசம் கமழ்வதில்லை); (மகிழ் மரமோ தென்ன மரத்தைப் போலப் பெரிதானதில்லை, ஆனால்) அந்த மகிழ் மரத்திலிருந்து இனிய வாசம் கமழும். சமுத்திரமானது மிகப் பெரியதுதான், ஆனால் அதிலுள்ள நீரோ கழுவுவதற்குப் பயன்படும் நீராகவும் உதவாது. அக்கடலின் அருகில் தோண்டப்பட்ட சிறிய ஊற்றில் ஊறுகின்ற நீரோ உண்ணத்தக்க நீராகவே பயன்படும். (அவற்றைப் போலவே மனிதர்களில் உருவத்தால் பெரியவர்களில் சிறப்பு தன்மை இல்லாதவர்களும், உருவத்தில் சிறியவர்களில் சிறப்புத் தன்மை கொண்டவர்களும் இருக்கலாம். ஆதலால்) உடலளவில் சிறிய தோற்றம் கொண்டவரைக் கண்டு இகழ்ச்சியுடன் இருத்தல் வேண்டா.

தாழை - தென்னை. கந்தம் - வாசனை. மண்ணீர் - கழுவப் பயன்படும் நீர். மண்ணுதல் - கழுவுதல்.

காட்டு மரமும் நாட்டு மரமும்

13. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவை நடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டாதவன்நல் மரம்.

காட்டினுள்ளே பெருங்கிளைகளாயும் சிறிய கொம்புகளாயும் நீண்டு நிற்கின்றனவே அவை நல்ல மரங்கள் அல்ல; (வேறு நல்ல மரம் எதுவென்று கேட்டால்,) அரசவையின் நடுவே வேற்றரசனிடமிருந்து வந்த கடித ஓலையை வாசித்து நிற்பவனாகிய தூதுவனின் குறிப்பை உள்ளபடியே அறிய முடியாத அரசன் நல்ல மரமாம்.

(வேற்றரசனிடமிருந்து வந்த தூதுவன் தான் கொண்டு வந்த ஓலையை வாசிக்கு முன்பே அவன் எத்தகைய செய்தி கொண்டு வந்திருப்பான் என்பதை அவனது முகக் குறிப்பிலிருந்தே ஓர் அரசனானவன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், ஓலையில் உள்ள செய்தியை அப்படியே நம்பிவிடாமல் அதிலுள்ள உட்குறிப்பையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு எதையும் குறிப்பால் உணரும் திறன் அரசனுக்கு மிக இன்றியமையாதது. அத்திறன் இல்லாதவன் மரத்துக்குச் சமானம்)

சவை - சபை. நீட்டோலை - திருமுக ஓலை, கடித ஓலை. வாசியா நின்றான் - வாசித்து நின்றான். ஆநின்று; நிகழ்கால இடைநிலை.

இயல்பல்லாதன செய்யற்க!

14. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் - தானும்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித்து ஆடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

கானகத்தில் மயில் ஆடிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வான்கோழியானது தன்னையும் அந்த மயிலைப் போலவே நினைத்துக் கொண்டு தானும் தன்னுடைய அழகற்ற சிறகினை விரித்து ஆடினால் எப்படியிருக்குமோ அதைப் போன்றது. இலக்கண இலக்கியங்களை முறைப்படி கல்லாதவன் இயற்றிய கவிதை.

(தனக்கு இயல்பு அல்லாதவற்றையும் முறைப்படி அறியாதவற்றையும் செய்யக் கூடாது)

கற்ற என்பது இங்கே இயற்றிய என்னும் பொருள்பட நின்றது.

புல்லர்க்கு உதவினால் பொல்லாப்பு

15. வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக்கு ஆகாரம் ஆனாற்போல் - பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லின்மேல் இட்ட கலம்.

வரிகளையுடைய வேங்கைப்புலி ஒன்றின் வியாதியைத் தீர்த்து அது எழுந்து நடமாடச் சக்தியைக் கொடுத்த 'நச்சுகற்றும் மருத்துவன்' ஒருவன் அவ்விடத்திலேயே அந்தப் புலிக்கு உணவாகிவிட்ட கதையைப் போலவே, நெறிமுறையறியாத அற்ப அறிவுடையோருக்குச் செய்த உதவியும் தீமையாகவே முடியும். அந்த உதவியானது கல்லின் மேல் போடப்பட்ட மட்பாண்டத்தைப் போல் அந்த அற்பர்களின் மனத்தில் இல்லாமல் அழிந்துவிடும்.

விடகாரி - நச்சுகற்றும் வைத்தியன். ஆங்கு - அவ்விடம். பாங்கு - நெறிமுறை.

அடங்கியிருப்பவர்களுக்கும் ஆற்றல் இருக்கும்

16. அடக்கம் உடையர் அறிவிலர் என்றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வரும் அனவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு.

வாய்க்காலினிடத்து ஓடுகின்ற சிறிய மீன்களை ஓடவிட்டு விட்டுத் தனக்குத் தேவையான பெரிய மீன் வருகின்ற வரையும் ஓடுங்கியிருக்கும் கொக்கு. (அந்தக் கொக்கைப் போலவே சிலர் காலம் கருதி அடக்கத்துடன் இருக்கலாம்.) எனவே அடங்கியிருப்பவரை-

-யெல்லாம் அறிவீனர்கள் என அலட்சியமாக எண்ணி அவர்களை வென்றிட நினைத்திடவும் வேண்டா.

(கொக்கானது பெரிய மீன் வருகின்ற வேளையில் விரைந்து செயல்பட்டு அதனை இரையாக்கிக் கொள்வது போல், அடங்கியிருக்கும் சிலரும் காலம் வாய்க்கும்போது தங்கள் உண்மைச் சொரூபத்தைக் காட்டுவர். ஆதலால் அவர்களிடத்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்)

கடக்க - வெல்ல. மடை - வாய்க்கால். உறுமீன் - பெரியமீன்.

உண்மை உறவு

17. அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர் - அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி உறுவார் உறவு.

நீர் வற்றிவிட்ட குளத்திலிருந்து நீங்கிச் செல்கின்ற நீர்வாழ் பறவைகளைப் போல, நீ வறுமையுற்றபோது உன்னைவிட்டு நீங்கிச் செல்வோர் உண்மையான உறவினர் ஆகார். அந்த வற்றிய குளத்திற்குள்ளேயே (கிடந்து காய்ந்து அழிகின்ற) கொட்டி, அல்லி, குவளை முதலிய கொடிகளைப் போலவே (உன் வறுமைக் காலத்திலும்) உன்னோடு இணைந்திந்து உன் துன்பத்தைத் தாங்களும் அனுபவிப்பவர்களே உண்மையான உறவினராவர்.

அறு - நீங்குகிற.

சான்றோர் எப்போதும் சான்றோரே

18. சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே சீரியர்மற்றும்
அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என்னாகும் - சீரிய
பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன்னாகும் என்னாகும்
மண்ணின் குடம் உடைந்தக் கால்.

பொன்னால் செய்யப்பட்ட குடம் உடைந்து போனாலும் (அதனால் நஷ்டமில்லை) அது பொன்னாகி மதிப்புக் குன்றாமலேயே இருக்கும். மண்ணால் செய்யப்பட்ட குடம் உடைந்துவிட்டால் என்ன ஆகும்? (மதிப்பு இல்லாமல் போகும்) அவ்வாறே, சான்றோர்கள் தம் நிலையில் தாழ்ந்தாலும் சான்றோராகவே மதிக்கப்படுவர். சான்றோர் அல்லாதார் தம் நிலையில் தாழ்ந்தால் என்ன நேரும்? (அவர்களுக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போகும்)

(சான்றோர்க்கு அவர்கள் பெற்றிருக்கும் சான்றாண்மைக் குணத்தால் மதிப்பு. ஆதலால் அவர்கள் செல்வம், பதவி போன்ற நிலைகளிலிருந்து தாழ்ந்தாலும் அவர்களுக்கு இருக்கும் மதிப்புக் குறைவதில்லை. ஆனால் மற்றவர்களுக்கோ அவர்கள் இருக்கும் நிலையை வைத்தே மதிப்பு ஏற்படுகிறது. செல்வம், பதவி போன்ற அந்நிலைகளிலிருந்து அவர்கள் தாழ்ந்துவிட்டால் செல்லாக்காக ஆகிவிடுவர்.)

எல்லாமிருந்தாலும் விதி இல்லையென்றால்...

19. ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல்நீர்
நாழி முகவாது நால்நாழி - தோழி
நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் தம்மம்
விதியின் பயனே பயன்.

சினேகிதியே! ஆழ்கடல்நீரை ஒரு நாழியைக் கொண்டு ஆழமாக அமுக்கி முகந்து எடுத்தால் அந்த நாழியானது நான்கு நாழியளவுக்குத் தண்ணீரை முகக்காது. அதைப் போலவே செல்வமும் கணவனும் கிட்டினாலும் அவரவர்களுடைய பழவினைப் பயனுக்குத் தக்கவாறே பயன்பெற முடியும். (அனுபவிக்க முடியும்)

(எல்லா வசதிகளமிருந்தாலும் விதிப் பயன் இருந்தால்தான் அவற்றை அனுபவிக்க முடியும்)

நாழி - ஒருவகை முகத்தலளவு முதலில் வந்த நாழி.

கொள்கலத்தைக் குறித்தது. இரண்டாவது உள்ள நால்நாழி என்பது நான்கு நாழி அளவு நீரைக் குறித்தது. இவை ஆகு பெயர்கள்.

உடன் பிறந்தாரெல்லாம் உறவா?

20. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - உடன்பிறவா மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும் அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு.

உடலுடனே பிறந்து அந்த உடலையே அழித்துவிடும் நோய். (அதைப் போலவே ஒருவனை அவன் உடன்பிறந்த சகோதரர்களே அழிக்கலாம்) ஆதலால் உடன் பிறந்தவர்களையெல்லாம் உறவினர் என்று கருதி அசட்டையாக இருத்தல் வேண்டா. உடலுடன் பிறவாமலும் எங்கோ பெரிய மலையில் உள்ளதுமான மூலிகை மருந்தே அவ்வுடலின் வியாதியைப் போக்கும். அந்த மருந்தைப் போலவே உன் உடன்பிறவாத எங்கோ உள்ள ஒருவர் உனக்கு உற்ற துணையாவதும் உண்டு. (ஆதலால் உறவினர்களாக அன்புள்ளம் கொண்டவர்களையே ஏற்றுக் கொள்)

இல்லாள் நற்குணம் இல்லாளானால்....

21. இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத(து) ஒன்றில்லை இல்லாளும் இல்லாளே ஆமாயின் - இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில் புலி கிடந்த தூறாய் விடும்.

நற்குண நன்னடத்தைகள் உள்ள மனைவி வீட்டில் இருந்தாளேயென்றால் அவ்வீட்டில் இல்லாத நன்மை என்று ஒன்றுமில்லை (எல்லா நன்மைகளும் இருக்கும்). மனைவி நற்குண நன்னடத்தைகள் இல்லாதவளாயிருப்பினும், மனைவி கடுமையான சொற்களைச் சொன்னாலும் அந்த வீடானது புலி பதுங்கி வாழுகின்ற புதரைப் போல் ஆகிவிடும்.

வலி கிடந்த - கடுமையான. மாற்றம் - சொற்கள். தூறு - புதர்.

வினைப்பயன் விடாது

- 22: எழுதியவா நேகாண் இரங்கும்மட நெஞ்சே
கருதிவா(று) ஆமோ கருமம் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல்
முற்பவத்தில் செய்த வினை.

வருந்துகின்ற பேதைமையுடைய மனமே! எல்லாம் நம் தலையில்
எழுதப்பட்ட விதியின்படியே நடக்கின்றன. கற்பகக் கனி
கிடைக்குமென்று எண்ணிக்கொண்டு சென்று கற்பக மரத்தை
அடைந்தவர்களுக்கு, அம்மரம் கற்பகக் கனியைக் கொடுக்காமல்
காஞ்சிரங்காயைக் கொடுத்ததென்றால், அது அவர்களின்
முற்பிறவியில் அவர்கள் செய்த வினைப்பயனேயன்றித் தற்சமயம்
அவர்கள் மீது எந்தக் குற்றமுமில்லை. (ஆதலால் வருகின்ற துன்பத்தை
ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். வீணாக வருந்தாதே!)

பவம் - பிறவி.

அற்ப சினமும் அறிஞர் சினமும்

23. கற்பினவோ(டு) ஒப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பினவோ(டு) ஒப்பாரும் போல்வரே - விற்பிடித்து
நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

கீழ்மக்கள் கடுமையான கோபத்தினால், (பிளந்தால் ஒன்று
கூடாத) கல்லினது பிளவைப் போல நிரந்தரப் பகை கொள்ளுவர்.
(பிளவுற்று மீண்டும் ஒன்றுகூடக் கூடிய) பொன்னினது பிளவைப்
போலக் கடுமையான கோபத்தினால் பிரிந்து மீண்டும் இணையக்
கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். (இவர்கள் சராசரி மனிதர்கள்).
ஆனால் நன்னெறியில் ஒழுக்கின்ற மேலோர்கள் கொண்ட

கோபமானது, வில்லை வளைத்துப் பிடித்து நீர்ப்பரப்பில் பிளவுண்டாகுமாறு அம்பினால் எய்து, அதனால் நீரில் உண்டான பிளவைப் போலக் கணநேரத்தில் மாறிவிடும்.

அன்னமும் காக்கையும் - கற்றோரும் கசடரும்

24. நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்மை சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டில்
காக்கை உகக்கும் பிணம்.

அழகிய தாமரைக் குளத்தில் நல்ல அன்னப் பறவைகள் போய்ச் சேர்வதைப் போலக் கற்றவர்களைக் கற்றவர்களே விரும்பிச் சேர்வர். கல்வியறிவு இல்லாத கீழோர் கீழோரையே விரும்புவர். (இது எதைப் போன்றதென்றால்) இடுகாட்டில் கிடக்கிற பிணத்தைக் காக்கை விரும்புவது போலாம்.

கயம் - குளம். காமுறுதல் - விரும்புதல். முகப்பர் - விரும்புவர். முதுகாடு - இடுகாடு.

மாசற்றவரிடம் மறைவில்லை

25. நஞ்சடைமை தானறிந்து நாகம் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சில்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

தன்னிடத்து விஷமிருப்பதை நாகப்பாம்பானது தான் அறிந்து கொண்டு பிறர் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து வாழும். விஷமற்ற நீர்ப்பாம்பு அச்சமின்றி எல்லோரும் காணுமாறு வெளிப்புறத்தே கிடக்கும். இவற்றைப் போலவே தம் உள்ளத்தில் வஞ்சம் கொண்ட மனிதர்கள் தம்மை மறைத்துக் கொள்வர். வஞ்சமில்லா உள்ளங் கொண்டோர் தம்மை மறைக்காமல் வெளிப்படையாக உலவி வாழ்வர்.

கரந்து - மறைந்து. கரவு - வஞ்சம்.

அரசனா? அறிஞனா?

26. மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்ற இட மெல்லாம் சிறப்பு.

நாட்டை ஆளுகின்ற அரசன், குற்றமறக் கற்றவன் ஆகிய இவ்விருவரில் யார் அதிகச் சிறப்புடையோர் என ஆராய்ந்து பார்த்தால், அரசனைவிடக் கற்றவனே அதிகச் சிறப்புடைய - வனாகிறான். (எப்படியெனில்) அரசனுக்குத் தான் ஆளுகின்ற நாட்டில் அல்லாமல் வேற்று நாட்டில் மதிப்பு இல்லை; ஆனால் கற்றவர்களுக்கு அவர்கள் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் (அவை எந்தத் தேசத்தைச் சேர்ந்தவையாமிருப்பினும்) மதிப்புக் கிட்டுகிறது.

மாசு - குற்றம். சீர்தூக்கல் - ஆராய்தல்.

யாருக்கு யார் யமன்?

27. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தோர் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம்கூற்றம் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய்கூற்றம் கூற்றமே
இல்லிற்(கு) இசைந்தொழுகாப் பெண்.

கல்வியறிவில்லா மக்களுக்குக் கற்றுணர்ந்தோரின் சொற்கள் யமனைப் போலத் துன்பம் விளைவிக்கும். நல்வழி அல்லாத தீநெறிச் செல்லும் மக்களுக்கு அறக்கடவுளே எமனைப் போல் தண்டனையளிக்கும். மென்மைத்தன்மை கொண்ட வாழை மரத்திற்கு அது ஈன்ற குலையே யமனாகும். இல்லற நெறிக்குப் பொருந்தி நடக்காத பெண் வீட்டிற்கு யமனைப் போல் கேடு விளைவிப்பாள்.

(கல்லாதோர், கற்றவர்களின் சொற்களைக் கேட்கும் போதெல்லாம் தங்கள் அறியாமையை உணர்ந்து வெட்கி

வேதனைப்படுவதால் 'கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தோர் சொற்கூற்றம்' என்றார். வாழைமரம் குலை ஈன்ற பின் தான் அழியும். ஆதலால் 'தான் ஈன்ற காய் கூற்றம்' என்றார்)

வறுமை வந்தாலும் வழங்குதல் போகாது

28. சந்தன மென்குறடு தான்தேய்ந்த காலத்தும்
கந்தம் குறைபடா(து) ஆதலால் தந்தம்
தனம்சிறியர் ஆயிடினும் தார்வேந்தர் கேட்டால்
மனம்சிறியர் ஆவரோ மற்று.

சந்தன மரத்தினுடைய மென்மையான கட்டையானது தான் தேய்வற்றுச் சிறியதான பொழுதிலும் தன் வாசனையில் சிறிதும் குறைவுபடாது. அதைப் போலவே வெற்றி மாலையணிந்த சிறந்த அரசர்கள் தங்கள் செல்வத்தில் குறைந்தவர்களாகி வறுமையுற்றவர்-களாயிடினும் அந்தக் கேட்டினால் தங்கள் மனம் சுருங்கிப் போனவர்களாக ஆவார்களோ? (இல்லை. அப்பொழுதும் அவர்கள் விசாலமான மனப்பான்மை கொண்டு பிறருக்கு உதவ முயல்வர்).

குறடு - கட்டை, கந்தம் - வாசனை தந்தம், தந்தம் - தங்கள். தனம்- செல்வம், மற்று, அசை.

திருமகள் திரும்பிச் சென்றால்...

29. மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர்குலமும் எல்லாம் - திருமடந்தை
ஆகும்போ(து) அவனோடும் ஆகும் அவள்பிரிந்து
போகும்போ(து) அவனோடும் போம்.

பொருந்திய நல்ல சுற்றமும், உயர்ந்த செல்வமும், சிறப்பான தோற்றமும், உயர்குலத்துப் பிறந்தார் எனப் போற்றப்படும் பெருமையும் ஆகிய இவையெல்லாம் திருமகளாகிய ஸ்ரீதேவி வரும்போது

அவளோடு சேர்ந்து வரும் ; அவள் பிரிந்து செல்லும் போது அவளுடனே சேர்ந்து பிரிந்து சென்றுவிடும்.

(திருமகளின் அருட்கடாட்சம் இருந்தால்தான் உலகியல் வாழ்க்கையில் மேன்மைபெற முடியும்)

அல்லது செய்வோர்க்கும் நல்லது செய்க

30. சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாம் அவரை ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர் - மாந்தர் குறைக்குந் தனையும் குளிர்நிழலைத் தந்து மறைக்குமாம் கண்டீர் மரம்.

மக்கள் மரத்தை வெட்டிக் குறைக்கும் வரையிலும் அம்மரமானது தன்னை வெட்டும் அந்த மக்களுக்கே குளிர்ச்சியான நிழலைக் கொடுத்து வெயில் அவர்கள் மேல் படாதவாறு மறைத்து நிற்கிறது. அதைப் போலவே நல்லறிவுடைய மேலோர் தாம் சாகும்வரையில் ஒருவர் தமக்குத் தீங்குகளையே புரிந்திடினும் அவரைத் தம்மால் முடிந்தவரையிலும் பாதுகாப்பர்.

சாம்தனையும் - சாகும் வரையிலும். ஆம்தனையும் - ஆகும் வரையிலும், முடியும் வரையிலும்.

ஒளவையார் அருளிய நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றும் தா.

அழகு பொலிகின்ற உயர்வான யானை முகத்தையுடைய பரிசுத்தமான மாணிக்க மணி போன்றவனே! பாலும், தெளிந்த தேனும், பாகும், பருப்பும் ஆகிய இவை நான்கினையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து உனக்கு நான் படைப்பேன். நீயோ சங்கத்தில் பயின்று வளர்ந்ததான இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்ப் புலமையையும் எனக்கு வழங்கியருள்வாயாக.

கோலம் - அழகு. 'கோலம் செய்' என்பது தன் அழகின் பொலிவால் பக்கத்திலுள்ளவற்றையும் அழகு செய்யும் தன்மையைக் குறிக்கும். துங்கம் - உயர்வு. கரி - யானை.

பூர்வ ஜென்மத்தில் சேர்த்த பொருள்

1. புண்ணியம் ஆம் பாவம்போம் போனநாள் செய்த அழவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - என்னுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத்தார் சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

நல்வினை ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும், தீவினை அழிவைச் செய்யும். சென்ற பிறவியில் செய்த நல்வினை தீவினைகளாகிய

அவையே பூவுலகில் பிறவி எடுத்தவர்களுக்குத் துய்ப்பதற்கு என்று சேர்த்து வைக்கப்பட்ட பொருளாகும். ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து எந்த மதத்தவர் சொல்கின்ற உண்மையும் இதனைத் தவிர வேறில்லை. ஆதலால் தீய காரியங்களை விடுத்து நற்செயல்களைச் செய்வீராக.

இரண்டே சாதி, இதுவே நீதி

2. சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால் நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில் இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர் பட்டாங்கில் உள்ள படி.

உலகத்தில் இரண்டே இரண்டு சாதிகளைத் தவிர வேறு சாதிப் பிரிவுகள் இல்லை. (மெய்ந்நூல்களில் உள்ளபடி ஆராய்ந்து அவை என்னவென்று சொன்னால், நீதி மறவாத நல்வழியில் முறைப்படி நடந்து பிறருக்கு ஒரு பொருளை ஈந்தவரே உயர்குலத்தோராவர், அவ்வாறு ஈயாதோர் தாழ்குலத்தவராவர்.

பட்டாங்கு - மெய்ந்நூல்.

வீடுபேறு வேண்டுமா?

3. இடும்பைக்கு இடும்பை இயல்உடம்(பு) இது அன்றே இடும்பொய்யை மெய்யென்று இராதே - இடும்கடுக உண்டாயின் உண்டாகும் ஊழிற் பெருவலிநோய் விண்டாரை கொண்டாடும் வீடு.

துன்பமாகிய பொருளைப் போடுகின்ற பையாவது, நமக்குப் பொருந்தியுள்ள இந்த உடம்பல்லவா? (உயிர் விடும் காலத்தில் இப்பூமியிலேயே) விட்டு விடுகின்ற பொய்யாகிய இந்த உடலை நிரந்தரமான உண்மை என்று எண்ணியிராதே. யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும்ளவுக்குப் பொருள் உண்டாகியிருக்குமாயில் விரைந்து தானம் செய்க! அப்படிச் செய்தால் ஊழ்வினையால் வருகின்ற பெரும்

ஆற்றல் வாய்ந்த நோயாகிய ஆசையிலிருந்து விடுபட்டவரை ஏற்றுக் கொண்டாடுகின்ற முக்தியுலகம் உனக்குக் கிட்டும்.

இடும்பை - துன்பம். இடும் பை - பேரடுகின்ற பை. இயல் - பொருந்திய. கடுக - விரைந்து. விண்டாரை - விட்டு விட்ட வரை. வீடு- முக்தி.

புண்ணியம் வந்த பொழுதிலே எண்ணிய காரியம் ஈடேறும்.

4. எண்ணி ஒருகருமம் யார்க்கும்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழஎறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்குமே
ஆங்காலம் ஆகும் அவர்க்கு.

எத்தகையவர்களுக்கும் ஒரு செயலை, அந்தச் செயலைச் செய்து முடிப்பதற்கான பூர்வஜென்ம வினைப்பயன் வந்துகூடிய போதில் அல்லாமல், தம் எண்ணப்படி எண்ணி அதற்கு முன்பாக செய்து முடிக்க இயலாது. குருடன் ஒருவன் தன் ஊன்று கோலை மாங்காயை வீழ்த்துவதற்காக மாமரத்தின் மீது எறிந்தால் ஒருவேளை மாங்காய் விழவும் செய்யலாம்; விழாமலும் போகலாம். அதைப் போல்வே எத்தகைய செயலைச் செய்பவர்க்கும் அச்செயல் கை கூடியும் வரலாம்; கைகூடாமலும் போகலாம். முற்பிறவி வினைப்பயன் கூடிவரும் காலத்தில் செயல் செய்பவர்க்கு அச்செயல் கைகூடும்.

வருவது வரும், வாடாதே! -
போவது போகும், புலம்பாதே!

5. வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமின்னன்றால் போகா - இருந்(து)ஏங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரம் தாம்நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

ஒருவருக்கு வரக்கூடாதவை என்று விதியினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்களை அவர், தம் உடலும் மனமும் வருத்தமடையுமாறு மிக்க முயற்சி செய்து அழைத்திடினும் அவை வந்து சேரா; விதியினால் வந்து பொருந்துமாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்களை வேண்டாம் என்று ஒதுக்கினாலும் அவை போகமாட்டா. (இந்த உண்மையை உணராமல்) சேர்ந்து உட்கார்ந்து தமக்குக் கிட்டாத பொருளுக்காக ஏக்கமுற்று உள்ளம் புண்பட்டு நெடுங்காலமாக அதையே நினைத்துப் பின்னர் இறந்துபோவதே மக்களுடைய செயலாயிருக்கிறது.

(கிடைக்காது என உறுதியாகத் தெரிந்துவிட்ட பொருளுக்காக ஏக்கமுற்று வாடாமல் விதியின் பயன் அவ்வளவுதான் என்று அமைதி பெற வேண்டும்)

உனக்கென்று உள்ளது உனக்கு! உள்ளத்தில் கவலை எதற்கு?

6. உள்ளது ஒழிய ஒருவர்க்கு ஒருவர்க்கும் +
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடல்ஓடி மீண்டு கரையேறி னால்என்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.

ஒருவருக்கு, வினைப்பயன்படி அனுபவிக்க வேண்டியுள்ள சுகத்தினைத் தவிர வேறொருவர் துய்க்கும் சுகங்களைப் பெற விரும்பி முயன்றாலும் அவை கிடைக்கமாட்டா. இவ்வுலகத்தில் பெரும் வெள்ளமாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் சென்று பொருளீட்டி மீண்டு சொந்தநாட்டுக் கரையேறுவதால், உடலோடு சேர்ந்து வாழும் இந்த உயிருக்குச் சிறப்பாக என்ன சுகம் கிட்டிவிட முடியும்? (அவ்வுயிர் தன் வினைப்பயன்படிதான் சுகத்தை அனுபவிக்க முடியும்.)

குவலயம் - உலகம். 'கடல்ஓடி' என்பது 'கடலைத் தாண்டி' என்னும் பொருள்பட நின்றது.

புழுக்களின் கூடாரம்! இதுவா ஆதாரம்?

7. எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆம்கமல நீர்போல்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

(உடற்கூறு ரீதியாக) அனைத்து விதங்களிலும், யோசித்துப் பார்த்தாலும் இந்தச் சரீரமானது கெட்ட புழுக்களையும், மிக்க வியாதிகளையுமுடைய அற்பமான குடிசையே! இவ்வுண்மையை நல்லவர்களாகிய ஞானிகள் உணர்ந்திருப்பர். எனவே அவர்கள் இவ்வுடம்பின் மீது பற்றுக் கொள்ளாமல், தாமரை இலைமேல் உள்ள நீரானது அதில் ஓட்டாமல் இருப்பது போல் தேகத்தோடு சம்பந்தமில்லாதிருப்பர். மேலும், தம் உடம்பையே தம்மைப்போல் பாவித்துப் பிறரிடம் பேசவும் மாட்டார்கள்.

குரம்பை - குடிசை. ஆம் என்பது அசையாக நின்றது. கமலம் - தாமரை (ஆகுபெயராய்த் தாமரை இலையைக் குறித்தது)

ஊழ் கூட்டினால் பொருள் ஈட்டலாம்

8. ஈட்டும் பொருள்முயற்சி எண்ணிறந்த ஆயினும்ஊழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
மரியாதை காணும் மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணும் தனம்.

செல்வமும் அச்செல்வத்தின் காரணமாக மரியாதையும் பெற்றிருக்கும் உலகத்தவரே! ஓர் உண்மை கேளுங்கள். பொருளை ஈட்டுவதற்காக ஒருவன் பலவழிகளிலும் எண்ணற்ற முயற்சிகள் செய்தாலும் வினைப்பயன் கூட்டுகின்ற அளவின் படியல்லாமல் அதிகமாகப் பொருள் சேராது. அப்படிச் சேர்ந்த செல்வமும் அவ்வினைப் பயன்படியே நிலைத்திருக்காமலும் போய்விடலாம்.

(ஆதலால் பொருளாசையை ஒழித்து ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான வழியில் ஈடுபடுவீராக)

தேட்டம் - செல்வம். மகிதலம் - உலகம்.

இல்லையென்றானாலும் இல்லையென்று சொல்லார்

9. ஆற்றுப் பெருக்கற்(று) அடிசடும் அந் நாளும் அவ்வா(று)
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லையெனமாட்டார் இசைந்து.

நதியில் நீர்ப் பெருக்கு இல்லாமல்போய், உள்ளங்கால் சடும் அளவுக்கு வெறும் மணற் பரப்பாகிவிட்ட அத்தகைய வறட்சிக் காலத்திலும் அந்த நதியானது, தன்னிடத்து ஊற்றுத் தோண்டினால் அதில் நீரைப் பெருகச் செய்து உலகத்தவரின் தாகத்தைத் தணிக்கும். அதைப்போல நல்ல செல்வக் குடியில் பிறந்தவர்கள் தரித்திரமடைந்தவர்களாக ஆனாலும் யாசிப்பவர்களுக்குத் தம் மனமொத்து இல்லையென்று கூறமாட்டார்கள். நல்கூர்தல் - வறுமையடைதல்.

மாண்டு மீள்வாரில்லை; மாளாமல் வாழ்வாரில்லை

10. ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கும் அதுவழியே நாம்போம் அளவும்
எமக்கென்னென்று இட்(டு)உண்(டு) இரும்.

பெரிய நிலவுலகத்தில் வாழுகின்றவர்களே! மரணமடைந்த வரை நினைத்து ஆண்டுகள்தோறும் துக்கம் தாளாமல் அழுது புரண்டாலும் மரணமடைந்தவர்கள் திரும்பி உயிருடன் வருவரோ? (வரமாட்டார்

ஆதலினால் நீங்கள் துன்புற வேண்டா. இன்று உயிருடனிருக்கும் நமக்கும் அவ்விதம் மரணமடைவதே கடைசி வழியாகும். இதை உணர்ந்து கொண்டு நாம் இவ்வுலகை விட்டுப் போகும் வரை, “எமக்கு உரிமையானதாக என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை” எனச் சிந்தித்து, உங்களிடம் உள்ளதைப் பிறருக்கும் கொடுத்து நீங்களும் உண்டு வாழ்வீராக!

வயிற்றின் வஞ்சனை

11. ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்
 இருநாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - ஒருநாளும்
 என்னோடு அறியாய் இடும்பைகூர் என்பவியிறே
 உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.

துன்பத்தை மிகுதியும் தருகின்ற என் வயிறே! 'இன்றைக்கு உணவு கிட்டவில்லை, ஆதலால் இன்று ஒருநாள் உணவை மட்டும் கேட்காமல் விட்டு விடு' என்று கூறினால் அவ்வாறு விடமாட்டாய். 'இதோ, இன்றைக்கு நிறைய உணவு கிடைத்துவிட்டது, ஆதலால் இரண்டு நாட்களுக்குச் சேர்த்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக' என்று கூறினாலும் ஏற்கமாட்டாய். நான் உணவைப் பெறுவதற்குப் படும் வருத்தத்தை உணராமலிருக்கிறாயே! உன்னோடு நான் சேர்ந்து வாழ்வது முடியாத காரியமாயிருக்கிறது. ஏல் - ஏற்றுக் கொள். நோவு - வருத்தம். இடும்பை-துன்பம். கூர் - மிகுதி.

ஏர் பிடித்தோர்க்கு இணையில்லை

12. ஆற்றங் கரையின் மரமும் அர(சு) அறிய
 வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - ஏற்றம்
 உழுதுண்டு வாழ்(வு) அதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர்
 பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

ஆற்றின் ஓரத்தில் நிற்கின்ற மரமும், மன்னன் அறியும்படி அம்மன்னனின் அரண்மனையில் உயர்ந்த பதவியில் சிறப்புடனிருந்த

உயர்வாழ்வும் எந்தச் சமயத்திலும் அழியக் கூடியன அல்லவா? உயர்வானது என்னவென்றால் சுயமாக உழுது பயிரிட்டு உண்டு வாழ்வதே. அந்த உழவுத் தொழிலுக்கு ஒப்பானது வேறொன்றில்லை. பிறரிடம் அடங்கிச் செய்கின்ற வேலைகளுக்கெல்லாம் குறைபாடு உண்டு.

ஏற்றம் - உயர்வு வேறோர் பணி - மற்றவர்களிடம் செய்யும் வேலை.

யாரும் யாரையும் எதுவும் செய்ய முடியாது

13. ஆவாரை யாரே அழிப்பர் அதுவன்றிச் சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார் மெய் அம் புலியதன் மேல்.

ஆயுள் விருத்தியுடன் வாழ வேண்டும் என விதியுள்ள வரை அழிக்கக் கூடியர் யார் தான் உள்ளனர்? (யாரும் இல்லை). அது அல்லாமல் சாக வேண்டும் என விதியுள்ளவரை தடுத்து நிறுத்தக் கூடியவர் யார்தான் இருக்கின்றனர்? (யாரும் இல்லை). காலம் முழுக்க இடையறாமல் பிச்சையெடுக்க வேண்டும் என்னும் விதியுள்ளவரை அவ்வாறு யாசிக்கவிடாமல் நல்வாழ்வு வாழ வைப்பவர்கள் யார்தாம் இருக்கிறார்கள்? (ஒருவரும் இல்லை). இவையெல்லாம் அழகிய பூமியின் மீது மாற்ற முடியாத உண்மைகளாம்.

ஓவாமல் - இடையறாமல். ஐயம் - பிச்சை. அம் - அழகு. புலி - பூமி

மானம் அழியாமல் வானம் சேர்தல் நன்று

14. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசங்கால் இச்சைபல் சொல்லி இடித்து உண்கை-சிச்சீ வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது உயிர்விடுகை சால உறும்.

ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து, பிச்சையெடுத்து உண்பதை விடக் கீழ்த்தரமாக வாழும் வாழ்க்கையாவது, பிறரிடம் ஆசை வார்த்தை பல கூறி அவர்களை வற்புறுத்திப் பெற்று உண்டு வாழ்வதாகும். சீச்சீ இது என்ன கேவலம்! வயிற்றை வளர்ப்பதற்காக இவ்விதம் மானத்தை இழப்பதைவிட உயிரை விட்டுவிடுவது மிக மிக நல்லதாகும்.

ஊழ்வினையை வெல்லும் உபாயம்

15. சிவாய நம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு)
 அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - உபாயம்
 இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
 விதியே மதியாய் விடும்.

'சிவாயநம' என்னும் திருமந்திரத்தை எப்போதும் தியானித்து வாழ்கின்றவர்களுக்கும் எந்த ஒருநாளும் துன்பமில்லை. துன்பத்தை நீக்கக்கூடிய உபாயமாகிய இதுவே விதியை வெல்லக்கூடிய மதியாகும். மற்ற வழிகளிலெல்லாம் விதியின் போக்கின்படியே மதியும் சென்று விடும். (ஆதலால் அவ்வழிகளில் விதியை மதியால் வெல்ல முடியாது)

(இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை ஒன்று மட்டுமே விதியை வெல்லும் மார்க்கமாகும்)

அகிலத்து அற்புதங்கள்

16. தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர் குணம்கொடையால்
 கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையினால் - பெண்ணீர்மை
 கற்பு) அழியா ஆற்றால் கடல்கூழ்ந்த வையகத்துள்
 அற்புதமாம் என்றே அறி.

தண்ணீரானது நிலத்தின் தன்மையாலும், நல்லவர்களின் இயல்பானது ஈகைப்பண்பினாலும், கண்களின் தன்மையானது எப்போதும் மாறாமல் இருக்கின்ற கருணைப் பார்வையாலும், ஒரு பெண்ணின் பண்பானது கற்புக் கெடாத ஒழுக்க நெறியாலும் - கடலால்

குழப்பட்ட இந்த உலகத்தில் - அற்புதங்கள் என்று போற்றப்படுவனவாகும் என்று அறிந்து கொள்வாயாக.

நீர்மை - பண்பு, குணம்.

செய்வினை போகாதே; தெய்வத்தை நோகாதே

17. செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இருநிதியம் - வையத்(து)
அறும்பாவம் என்ன அறிந்(து) அன்(று) இடார்க்கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

முற்பிறப்பில் செய்த பாவமானது அனுபவிக்க இருக்க, 'தெய்வம் என்னை ஏன் வறுமையில் வைத்திருக்கிறது?' என்று தெய்வத்தை நொந்து கொண்டால் அதனால் பெருஞ்செல்வம் கிட்டி விடுமோ? (கிட்டாது. அவன் பூர்வ ஜென்ம பாவத்தை அனுபவித்தே தீர வேண்டும்). 'உலகத்தில் தானமளித்தால் பாவம் தொலையும்' என்று அறிந்து கொண்டு முற்பிறப்பில் ஈயாதவர்களுக்கு இப்பிறப்பில், அரிசியும் நீரும் இல்லாத வெறும்பானை போன்ற அவர்களுடைய வாழ்க்கை மேம்பாடு அடையுமோ? அடையாது. (அரிசியும் நீரும் இல்லாத வெறும்பானை பொங்காது. அதைப்போல முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினைப் பயன் இல்லாதவர்களுக்கு இப்பிறப்பில் வளமான வாழ்க்கை உண்டாகாது.)

இரு - பெரிய. நிதியம் - செல்வம்.

உதைத்தால் கொடுப்பர் உலோபிகள்

18. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றார் உகந்தார் என்வேண்டார் - மற்றோர்
இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் இடாரே
சரணம் கொடுத்தாலும் தாம்.

பெரியதான இந்த உலகத்தில் ஈன்றெடுத்தவர்கள், உடன் பிறந்தவர்கள், பெருமைக்குரிய தம் தாய்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். தம்

உறவினர்கள், தம் நலம்விரும்பிகள் என்று இவர்களையெல்லாம் விரும்பாத உலோபிகள், இவர்கள் பணிந்து ஒரு பொருளைக் கேட்டாலும் ஈயமாட்டார்கள். ஆனால் அந்நியர்கள் வற்புறுத்திக் காயப்படுத்திக் கேட்டால் அவர்களுக்கு எல்லாப் பொருள்களையும் கொடுப்பர்.

இரணம் கொடுத்தல் - காயப்படுத்துதல். சரணம் கொடுத்தல் - பணிதல்.

வயிற்றுப் போராட்டமே வாழ்க்கைப் போராட்டம்

19. சேவித்தும் சென்(று) இரந்தும் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும் பாவித்தும் பார் ஆண்டும் பாட்டிசைத்தும் - போவிப்பம் பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால் நாழி அரிசிக்கே நாம்.

வயிற்றில் உண்டாகும் பசி என்னும் கொடுமையைப் போக்குவதற்கு நாழியளவு அரிசியைப் பெறுவதற்காக நாமெல்லாம் பிறரை வணங்கியும், பிறரிடம் சென்று யாசித்தும், தெளிந்த நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் கடந்து சென்றும், பொய்யான பாவனை புரிந்தும், உலகத்தை ஆட்சி செய்தும், பாடல்கள் பாடியும் (அவரவர்கள் தகுதிக்கும் நிலைமைக்கும் ஏற்றபடி) வீணாக இந்தச் சரீரத்தை அங்குமிங்கும் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

(இவ்வுலகில் ஒவ்வொருவர் செய்கின்ற செயலும் தத்தம் வயிற்றுப்பாட்டிற்காகவே).

போவிப்பம் - (அங்குமிங்குமாகப்) போகச் செய்கிறோம்.

விலைமகளிர் கொண்டாட்டம் - நிலை கலங்கித் திண்டாட்டம்

20. அம்மி துணையாக ஆ(று)இழிந்த வா(று)ஒக்கும் கொம்மை முலைபகர்வார்கொண்டாட்டம் - இம்மை

**மறுமைக்கும் நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.**

திரட்சியான ஸ்தனங்களை விலை பகர்ந்து விற்பவர்களாகிய தாசிகளோடு இன்பம் பெறலாம் என எண்ணிச் சம்போகித்தல், ஆற்றைக் கடக்க அம்மிக் கல்லைத் துணையாகக் கொண்டு அதில் இறங்கிய விதத்தைப் போலாகும். (அம்மியைப் பற்றிக் கொண்டு ஆற்றில் இறங்கியவன் மூழ்கித் துயருறுதல் போல இன்பம் பெறலாம் என எண்ணி விலை மகளிரிடம் செல்பவன் துன்பமடைவான்). அவ்வாறு விலைமகளிர் போகத்தை விரும்புவது பெரிய செல்வத்தையெல்லாம் இழக்கச் செய்து ஒன்றுமற்ற தரித்திர நிலைக்குக் காரணமாகிவிடும். மொத்தத்தில், விலைமகளிர்மேல் விருப்பங் கொள்வது இப்பிறப்பிற்கும் நல்லதன்று; மறுபிறப்பிற்கும் நல்லதன்று.

இழிதல் - இறங்குதல். கொம்மை - திரட்சி.

திருமாத் தரும் பெருவாழ்வு

21. நீரும் நிழலும் நிலம்பொதியும் நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமில்லார்க்கு) என்றும்
தரும்சிவந்த தாமரையாள் தான்.

நீர்வளத்தையும், நல்ல வசிப்பிடத்தையும், நிலப்பரப்பை மறைக்கின்ற பெரிய நெற்கட்டினையும், நற்பேரையும், கீர்த்தியையும், பெருமை மிக்க வாழ்க்கையையும், ஊர் மக்களின் இணக்கத்தையும், மேலும் மேலும் பெருகி வருகின்ற செல்வத்தையும், பூரண ஆயுளையும் நெஞ்சில் கபடமில்லா நல்லவர்களுக்குச் செந்தாமரையில் வீற்றிருப்பவளாகிய திருமகள் என்றென்றைக்கும் தந்தருள்வாள்.

நிழல் - வசிப்பிடம். திரு - செல்வம்.

கூடு விட்டால் கூடவருமோ?

22. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்(கு)
ஆவிதான் போயின்பின்(பு) ஆரே அனுபவிப்பார்
பாவிகள் அந்தப் பணம்.

மிகவும் வருத்தப்பட்டுச் சம்பாதித்து, அவ்விதம் சம்பாதித்த
பணத்தையெல்லாம் தாமும் அனுபவிக்காமல் பிறருக்கும் ஈயாமல்
பற்றெண்ணத்துடன் புதைத்து வைத்து இழிவடைந்த மானிடரே!
உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள். பாவிகளே!
உங்கள் உடலாகிய கூட்டை விட்டு உயிராகிய பறவை பறந்து போனபின்
புதைக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தப் பணத்தை யார்தான் அனுபவிப்பாரோ?

(மரணம் நிச்சயம் ஆதலால், ஈட்டிய பொருளைத் தாமும் துய்த்துப்
பிறருக்கும் வழங்கி வாழ வேண்டும்)

ஓரம் சொன்னவருக்கும் நேரும் நிலை

23. வேதாளம் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரம் சொன்னார் மனை.

நியாய சபையில் ஒருபக்கச் சார்பாகத் தீர்ப்புச் சொன்னவரின்
வீட்டில் பெரும்பேய்கள் குடியேறும்; வெள்ளெருக்கஞ் செடிகள்
முளைத்துப் பூப்பூக்கும்; புதர்களில் வளரக் கூடிய) பாதாளமூலி என்னும்
செடி நன்றாகத் தழைத்துப் படரும்; (சீதேவி விலகிச் சென்றுவிட, அவள்
இருந்த இடத்தில்) மூதேவி சென்று நிலைபெற்றிருந்து வாழ்வாள்;
பாம்புகள் வசிப்பதற்காக உள்ளே வரும்.

சேடன் - பாம்பு, ஓரம் சொல்லுதல் - ஒரு தலைப்பட்சமாகப்
பொய்த் தீர்ப்புச் சொல்லுதல்.

பாழானவற்றின் பட்டியல்

24. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ் - மாறுஇல்
உடன்பிறப்பு இல்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி இல்லா மனை.

திருநீறு பூசப்படாத நெற்றி பயனற்றது; நெய் சேர்க்கப்படாத உணவு பயனற்றது; ஆறு இல்லாத ஊரிலுள்ள மற்றைய அழகுகள் பயனற்றவை; மாறுபாடு இல்லாத - ஒத்த கருத்துடைய சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பயனற்றது; இளமையான கொடி போன்ற பெண் (மனைவி) இல்லாத வீடு பயனற்றது.

விரயம் தரும் துயரம்

25. ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்
மானம் அழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு.

வருமானமாக வந்து தன்னிடத்து முதற்பொருளாக உள்ள பணத்தைவிடவும் அதிகமாகச் செலவு செய்தால், அப்படிச் செலவு செய்பவன் தன்மானத்தை இழப்பான்; அறிவு கெடுவான், செல்லும் திசைகளிலெல்லாம் யாவருக்கும் திருடனைப் போலத் தென்படுவான், ஏழுவகைப்பட்ட பிறப்புகளிலும் தீயவனாகப் பிறப்பான்; (எத்தகைய பாவிகளையும் மன்னித்து, ஏற்றுக் கொள்ளும்) நல்லவர்களுக்கும் பொல்லாதவனாகி விடுவான். இதனை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வாயாக.

(வரவுக்கு மேல் செலவு செய்யும்போது கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் உருவாகிறது. கடன் வாங்குவதால் மானம் அழிகிறது. மானம் அழிவதால் உறுதித் தன்மை குலைந்து அறிவு கெடுகிறது. இப்படி இவன் கடன் கேட்பவனாக எவ்விடத்துக்கும் செல்லுவதால் இவனை ஒரு

திருடனைப் போலவே அங்குள்ளோர் பார்க்கின்றனர். இப்பிறப்பில் கடனாளியாகி அதனால் நெறி பிறழ்வதால் அந்த வினைப்பயனின் காரணமாக ஏழுவகைப்பட்ட பிறப்புகளிலும் தீயவனாய்ப் பிறக்க நேரிடுகிறது. இப்படித் தீமையின் ஒட்டுமொத்த உருவமாக மாறும் இவனை நல்லவர்களும் வெறுக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். ஆதலால் வருமானத்துக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்யக் கூடாது.)

பசிவந்தால் பறக்கும் பத்து

26. மானம் குலம்கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசி வந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

மானவுணர்ச்சி, உயர்குலப் பிறப்பினால் வந்த தன்மை, கல்விச் சிறப்பு, ஈகைப்பண்பு, யூகிக்கும் அறிவு, தான் இருக்கும் இடத்தின் (பதவியின்) பெருமை, செய்கின்ற தவம், காம்பீர்யம், முயற்சி, தேனின் கசிவைப் போல இனிய மொழிகளைக் கூறும் அழகிய பெண்களின் மேல் மையல் கொள்ளுதல் ஆகிய பத்து விஷயங்களும் பசி என்னும் ஒன்று வந்துவிட்டால் அப்பசி கொண்டவனிடமிருந்து விரைவாக விலகிப் போய்விடும்.

ஈசன் செயல் எப்படியும் இருக்கும்

27. ஒன்றை நினைக்கின் அதுஒழிந்திட்டு ஒன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனை ஆளும் ஈசன் செயல்.

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளை பெற எண்ணினால் அந்தப் பொருள் அல்லாமல் வேறொரு பொருள் கிட்டும்; அல்லது எண்ணிய பொருளே கிட்டினாலும் கிட்டும்; ஒரு பொருளை எண்ணுவதற்கு முன்பே

அப்பொருள் எதிரே வந்து கிட்டினாலும் கிட்டும். (எது வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம்.) நடப்பவையெல்லாம் என்னை வழிநடத்துபவளாகிய இறைவனின் செயலே.

கோடிநினைக்கும் உள்மனம் - சாகும் வரை சஞ்சலம்

28. உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந்து எண்ணுவன-கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்.

மனிதர்கள் எல்லோரும் உண்ணுவதற்குத் தேவையானது நாழியளவு அரிசியே. அணிவதற்கோ நான்கு முழ ஆடை போதும். தேவை இவ்வளவு சிறியதாக இருக்க, அறிவுக்கண் இல்லாத இந்த மக்கள் ஆசை வயப்பட்டு மேலும் மேலும் எண்ணுபவையோ எண்பது கோடி என்னும் அளவில் உள்ளது. இவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை மண்ணால் செய்யப்பட்ட பாண்டம் போல இறக்கும்வரையில் துன்பத்திற்குரியதாகவே இருக்கிறது.

(மண்ணினால் செய்யப்பட்ட பாண்டம் எந்த வேளையிலும் உடைந்துவிடக் கூடியதாய் உள்ளதைப் போல் மனிதர்களும் எந்த வேளையிலும் துன்பத்திற்குள் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியவர்களாய் உள்ளனர்.)

சாந்துணையும் - சாகும் வரையும்.

வள்ளலுக்கு வையகம் சொந்தம்

29. மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வா என்று கூவி
இரந்து அழைப்பார்யாவரும் அங்கில்லை-கரந்து அமுதம்
கற்றா தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல்
உற்றார் உலகத் தவர்.

மரம் பழுத்துவிட்டால் வெளவாலை உண்பதற்கு வா என்று கூவி வேண்டி அழைப்பவர்கள் ஒருவரும் அம்மரத்தினிடத்து இல்லை. (வெளவால், மரத்தைத் தேடித் தானாக வந்துவிடும்.) அதைப் போல், கன்றை ஈன்ற பசுவானது அமுதம் போன்ற பாலைச் சொரிந்து தருவது மாதிரி ஒருவர் தம்மிடத்து உள்ள பொருள்களை மறைக்காமல் யாசிப்பவர்களுக்கு ஈவாரேயானால் உலகத்தவரெல்லாம் அவரிடத்துத் தாமாக வந்து சேர்வர். இரந்து-வேண்டி. கற்றாகன்று ஆ - கன்றை ஈன்ற பசு. கரவாது - மறைக்காது.

விதி விடாது

30. தாம்தாம்முன் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை என்செயலாம் ஊரெல்லாம் ஒன்றா
வெறுத்தாலும் பேர்மோ விதி.

மன்னவனே! அவரவர்கள் தாங்கள் முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை, தீவினைப் பயன்களைத் தாமரைப் பூவில் வாசஞ் செய்பவனாகிய நான்முகன் எழுதிய எழுத்தின்படி இப்பிறப்பில் தாங்களே அனுபவிப்பார். நமக்குத் துன்பஞ் செய்தவர்களை என்ன செய்யலாம்? (நம் ஊழ்வினைப்படியே அவரால் அத்துன்பத்தை நாம் அடைந்திருக்கிறோமாதலால் அவரை மன்னித்துவிட்டு விடுவதே அழகு.) ஊரினரெல்லாம் ஒன்றுகூடி வெறுப்புடன் எதிர்த்தாலும் அனுபவிக்க வேண்டிய ஊழ்வினைப்பயன் அவரவர்களை விட்டுப் போகுமோ? (போகாது.) பொறி - எழுத்து. ஒறுத்தார் - தண்டித்தவர், துன்பஞ் செய்தவர்.

எதற்கு எது நல்லது?

எதைவிட எது நல்லது?

31. இழுக்குடைய பாட்டிற்(கு) இசைநன்று சால
ஒழுக்கம் உயர்குலத்தின் நன்று - வழக்குடைய

வீரத்தின் நன்று விடாநோய்பழிக்(கு) அஞ்சா
தாரத்தின் நன்று தனி.

சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் முதலிய குற்றங்களுடைய
பாடலுக்கு அதற்கு அமைக்கப்படும் இசை நன்மையைச் செய்யும்.
உயர்குலத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு ஒழுக்கமே மிகவும் நன்மையாகும்.
இடையில் பின்வாங்குகிற குற்றமுடைய வீரத்தைவிட நீங்காத பிணியே
நல்லது. அவமானத்திற்கு அஞ்சாத மனைவியோடு வாழ்வதைக்
காட்டிலும் தனித்து வாழ்வதே நல்லது.

(முதலிரண்டும் எதற்கு எது நல்லது என்றும், பின்னிரண்டும்
எதைவிட எது நல்லது என்றும் கூறுமாறு அமைந்துள்ளன.) இழுக்கு -
குற்றம். வழக்கு - குற்றம். தாரம் - மனைவி.

ஆறிடும் மேடுபள்ளம் போல் செல்வம் மாறிடும்.

ஆதலால் சோறிடும்!

32. ஆறிடும் மேடும் மடுவும்போல் ஆம்செல்வம்
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர் - சோறிடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறும் உயர்ந்து.

பெரிய நிலவுலகத்தில் வாழும் மனிதர்களே ஆற்றுநீர் தான்
ஒடுகின்ற பாதையில் ஏற்படுத்துகின்ற மேடும் பள்ளமும் மாறி மாறி
அமைவது போல் உங்களிடத்து உண்டாகும் செல்வமும் ஒரு காலத்தில்
இல்லாமல் போகும்; இன்னொரு காலத்தில் அதிகமாகும். (இந்த
உண்மையை உணர்ந்து கொண்டு, ஏழைகளுக்கெல்லாம்)
அன்னமிடுங்கள்; குடிப்பதற்குத் தண்ணீரும் கொடுங்கள். இதனால்
அறத்தினைச் சார்பாகக் கொண்டு உள்ளத்தின் தன்மை உயர்ந்து
விளங்கும்.

மடு - பள்ளம். வாரும் - வார்த்திடுங்கள், கொடுத்திடுங்கள்.
உள்நீர்மை - உள்ளத்தின் தன்மை. வீறும் - விளங்கும்.

மென்மைக்கே வன்மை

33. வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல்பஞ்சில் பாயாது - நெட்டிருப்புப் பாறைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்.

யானையின் மீது பட்டு அதன் உடலை ஊடுருவிச் செல்லும் அம்பானது, பஞ்ச மூடையில் பாய முடியாது. நீண்ட இரும்பாலான கடப்பாரையால் தாக்கும்போது நெகிழ்ந்து கொடுக்காத கருங்கல் பாறை பசுமையான மரத்தின் மென்மையான வேருக்கு நெகிழ்ந்து கொடுத்து அது ஊடுருவிச் செல்ல வழிவகுக்கும். (இவற்றைப் போலவே, முறையே வலிமையான ஆண்கள் மென்மையான பெண்களிடம் அடங்கிச் செல்வர்; கடுஞ்சொற்கள் சாதிக்க முடியாததை மென்மையான இனிய சொற்கள் சாதித்துவிடும்) வலிமையானவை மென்மையானவற்றை வெல்ல முடியாது.

பொருளே பொருள்

34. கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள்ஒன்று உண்டாயின் எல்லாரும் சென்றங்கு) எதிர்கொள்வர் - இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள்மற்று ஈன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள் செல்லா(து) அவன்வாயிற் சொல்.

ஒருவன் கல்வியறிவு இல்லாதவனாயிருந்தாலும் அவன் கைவசம் செல்வம் ஒன்றுமட்டும் இருந்தால், எல்லா மனிதர்களும் அவன் எங்குச் செல்கிறானோ அவ்விடத்துக்குச் சென்று வரவேற்று முகமன் கூறுவர். பொருள் இல்லாதவனை அவன் மனைவியும் விரும்பமாட்டாள்; ஏன், பெற்றெடுத்த அன்னை கூட அவனை விரும்பமாட்டாள். அவன் வாய் திறந்து சொல்லும் சொல் சிறந்ததாயிருப்பினும் அதற்குச் செல்வாக்கு இருக்காது.

பூவாது காய்க்கும் மரம் - ஏவாது உணரும் மனிதன்

35. பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள மக்களும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்(து)எனவே பேதைக்கு
உரைத்தாலும் தோன்றா(து) உணர்வே.

பூப் பூக்காமலேயே காய் காய்க்கும் மரங்களும் பூமியில் உள்ளன. அவற்றைப் போலவே மனிதர்களுள்ளும் ஒன்றைக் கட்டளையிட்டுச் சொல்லுமுன்பே அதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்து செய்து முடிப்பவர்களும் உள்ளனர். சிறப்பாகத் தூவி விதைத்தாலும் நல்ல விளைச்சலைக் கொடுக்காத விதையும் உண்டு. அதைப்போல அறிவில்லாதவனுக்கு எவ்வளவுதான் எடுத்துரைத்தாலும் நல்லுணர்வு தோன்றாது.

தூவா - தூவி (செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம்).
விரைத்தல் - விதைத்தல்.

அழிவுச் காலத்தில் வரும் ஆசை

36. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறும் காலத்தில்
கொண்ட கருஅளிக்கும் கொள்கைபோல் - ஒண்டொட
போதம் தனம்கல்வி பொன்றவரும் காலம் அயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த பெண்ணே! நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும் ஆகிய இவையெல்லாம் தாம் அழிகின்ற காலத்தில் தாம் கொண்டிருந்த கருக்களை வெளிப்படச் செய்யும் செயல்போல், மனிதர்கள் தங்களுடைய நல்லறிவு, செல்வம், கல்விப் பெருமை போன்றவையெல்லாம் அழிவுற நேரும் காலத்தில் மனைவியல்லாத பிற பெண்களின்மீது ஆசை கொள்வர். (தனது குஞ்சால் நண்டு அழியும். ஈறுகின்ற முத்தினால் சிப்பி அழியும். உள்ளிருக்கும் அரிசியை வெளிப்படுத்துவதால் மூங்கில் அழியும். குலை ஈனுவதால் வாழை அழியும்)

வேய் - மூங்கில். கதலி - வாழை. ஒண்டொடி, ஒண்மை. தொடி-ஒளி பொருந்திய வளையல். (அன்மொழித் தொகையாய் அதனை அணிந்த பெண்ணை உணர்த்திற்று). பொன்றுதல் - அழிதல்.

விதியை வென்றவர்கள்

37. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதம் முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணூறுவ(து) அல்லால் கவலைப்படேல்நெஞ்சே
விண்ணூறுவார்க்கு(கு) இல்லை விதி.

முன்வினைப் பயனை நம்மைச் சேராமல் நீக்கி வெற்றி கொள்வதற்குரிய வழியானது வேதம் முதலாய அனைத்து நூல்களிலும் சொல்லப்படவில்லை. அதற்காக மனமே நீ வருத்தப்படாதே. வீடுபேறு அடைவதற்கான மார்க்கத்தில் செல்பவர்களுக்கு அவர்கள் நினைப்பதைப் போல விதியானது தோன்றுமேயன்றி உண்மையில் அவர்களுக்கு விதி என்று ஒன்று இல்லை.

(வீடுபேற்றைப் பெறவேண்டி ஞான நெறியில் செல்பவர்களுக்கு ஊழ்வினைப் பயன் ஒன்றும் செய்யாது. அவர்கள் எண்ணுவனவற்றை ஈடேற்றுவர்)

கண் உறுதல் - கண்ணுக்குப் புலப்படுதல்.

தானாகிய தத்துவம்

38. நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தானதாம் தத்துவமாம் சம்(பு)அறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

நன்மையானதென்றும் தீமையானதென்றும், நானென்றும் நீயென்றும், இல்லையென்றும் உண்டென்றும் கூறுவதாகிய நிலையிலிராமல் வேண்டுதல் வேண்டாமை அற்ற ஸ்திரமான

ஞானநிலையே தானே அதுவாகக் கூடிய தத்துவமாகும். (இந்தத் தத்துவத்தை உணராதார்) மெய்பொருளை வெளியே தேடுவது சம்பு என்னும் புல்லை அறுத்தவர்கள் அதனைக் கட்டுவதற்கு அப்புல்லே உதவும் என அறியாமல் கயிறு தேடிப் போன விதத்தைப் போன்றது.

(ஒவ்வொரு மனிதனும் விருப்பு வெறுப்பு அற்ற நிலையில் தானே கடவுள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். தானே கடவுளாயிருப்பதை உணராது அதை வெளியே தேடுவது அறிவின்மை) யாக்கைக்கு - கட்டுவதற்கு. போனவா(று) - போன விதத்தைப் போன்றது.

முக்குற்றம் அற்று முதற்பொருளைப் பற்று

39. முப்பதாம் ஆண்டளவில் மூன்றா(று) ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெறானாயின் - செப்பும் கலையளவே ஆகுமாம் காரிகையார் தங்கள் முலையளவே ஆகுமாம் மூப்பு.

ஒருவன், தனது முப்பதாம் அகவைக்குள்ளாகவே காமம் வெகுளி மயக்கம் என்று சொல்லப்படுவதாகிய மூன்று குற்றங்களிலிருந்தும் நீங்கி, ஒப்பற்ற நித்திய வஸ்துவாகிய இறைவனை நிலையாகத் தன் மனத்தகத்து உணரப் பெறானென்றால், பெண்கள் முதுமைப் பருவத்தில் இன்பம் பெறாமல், வெறுமனே ஸ்தனங்களை மட்டுமே பெற்றிருத்தல் போல, வாதம் செய்யப் பயன்படும் ஏட்டறிவோடு மட்டுமே பயனின்றி இருப்பான்.

(கற்றனால் ஆகும் பயனாக இறைவனை முப்பது வயதிற்குள்ளாக உணர்வில்லையென்றால் அக்கல்வியினால் பயனில்லை)

ஒருவாசகமாகிய திருவாசகங்கள்

40. தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவாசகம்என்(று)உணர்.

திருவள்ளுவரின் திருக்குறளும், உயர்ந்த நான்கு வேதங்கள் உணர்த்தும் முடிவான பொருளும், அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் மூன்று நாயன்மார்களின் தமிழ்மறைப் பாடல்களாகிய தேவாரமும், ஞான ரிஷியாக விளங்கிய மாணிக்க வாசகர் சொன்ன திருக்கோவையார் திருவாசகம் என்னும் நூல்களும், திருமூலர் அருளிய திருமந்திரமும் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒரே பொருளை உணர்த்தும் நூல்கள் என அறிந்து கொள்வாயாக.

வெற்றிலேவற்கை

இந்நூலுக்கு 'நறுந்தொகை' என்றே நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர் வைத்தார். நல்ல அறநெறிகளைத் தொகுத்துக் கூறியதால் அவர் இப்பெயரைச் சூட்டினார்.

பிற்காலத்தவர், பாயிரமாகவும்நூற் பயன்நூவலுவதாகவும் உள்ள செய்யுளின் ஆரம்பச் சொற்றொடரான வெற்றிலேவற்கை என்பதையே நூலின் பெயராகக் கொண்டு அப்படியே அழைப்பாராயினர்.

நான்கு சீர்கள் கொண்ட ஓரடியாலும் ஈரடியாலும் பல அடிகளாலும் அமைந்த செய்யுள்களால் நூல் அமைந்துள்ளது.

இந்நூலை இயற்றிய அதிவீர ராமபாண்டியர் கொற்கைப் பதியை ஆண்டவர். இவர் அரசியல் நெறியில் மட்டுமின்றி அருள்நெறியிலும் ஈடுபட்டவர் என்பதை இவர் இயற்றிய 'திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி' என்னும் நூலின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஆட்சி செய்ததுடன் ஆன்மிகத்திலும் நாட்டங் கொண்ட இவர், உலகியல் நீதிகளை எடுத்துரைக்க மிகப் பொருத்தமானவராகிறார்.

அதிவீர ராமபாண்டியர் இயற்றிய

வெற்றிவேற்கை

என்னும்

நறுந்தொகை

கடவுள் வாழ்த்து

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்
சரணஅற் புதமலர் தலைக்(கு) அணிவோமே.

பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளாக விளங்கும்
அருளாளனாகிய ஐந்து கரங்களைக் கொண்ட விநாயகப் பெருமானின்
திருவடியாகிய உன்னதமாகிய மலரை நம் சிரசில் சூடிக் கொள்வோமாக.

பாயிரம்

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை ஆளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னால்
குற்றம் களைவோர் குறைவிலா தவரே.

கொற்கைப் பட்டணத்தை ஆள்பவனும், பிறந்த குலத்திற்கு
நற்பெயரைச் சேர்ப்பவனும், வெற்றி பொருந்திய வேலை ஏந்திய
கையையுடைய வனுமான அதிவீர ராமபாண்டியன் உரைத்ததும்
நன்மையான தமிழ் சிறந்து விளங்குவதுமான 'நறுந்தொகை' என்னும்
நூலினால் தங்கள் குற்றங்களைக் களைந்து கொள்வோர் குறைவில்லாத
வாழ்க்கை வாழ்பவராவர்.

நூல்

1. எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆகும்
கல்வி கற்பித்த குருவை இறைவனாகப் போற்ற வேண்டும்.
2. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்
எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியும் குற்றமில்லாமல் பேசுவதே கற்ற கல்விக்குப் பெருமையாகும்.
3. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்
செம்மைக் குணம் கொண்ட சுற்றத்தினரை யெல்லாம் போற்றிப் பாதுகாப்பதே தனவந்தர்களுக்குச் சிறப்பாகும்.
4. வேதியர்க் கழகு வேதமும் ஒழுக்கமும்
பிராமணர்களுக்குப் பெருமையாவது, வேத பாராயணம் செய்தலும், ஒழுக்க நெறி தவறாமையுமாகும்.
5. மன்னர்க் கழகு செங்கோல் முறைமை
அரசர்களுக்குச் சிறப்புச் சேர்ப்பது, நீதி தவறாத ஆட்சி முறைமையே யாகும்.
6. வைசியர்க் கழகு வளர்பொருள் ஈட்டல்
வணிகர்களுக்கு அழகாவது மேலும் மேலும் வளரக் கூடிய விதத்தில் செல்வம் சேர்த்தலே.
7. உழவர்க் கழ(கு)இங்(கு) உழுதான் விரும்பல்
இப்பூமியில், உழுது பயிரிட்டு அதன் மூலம் கிடைக்கும் உணவை உண்ண விரும்புவதே உழவர்களுக்கு அழகாகும்.
8. மந்திரிக் கழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்
பின்னால் வரக்கூடியதை முன்பே அறிந்து அரசனுக்கு எடுத்துக் கூறுவதே அமைச்சனாய் இருப்பனுக்குத் தகுதியாகும்.

9. தந்திரிக் கழகு தறுகண் ஆண்மை

சேனாதிபதியாக இருப்பனுக்கு அழகாவது, அஞ்சாமையும் வீரமுமாகும்.

10. உண்டிக் கழகு விருந்தோடு உண்டல்

உண்ணுகின்ற உணவுக்குப் பெருமையாவது விருந்தினர்களோடு சேர்ந்து பகிர்ந்து உண்பதே.

11. பெண்டிர்க் கழகு எதிர்பேசா திருத்தல்

பெண்களுக்கு அழகு சேர்ப்பது கணவனிடமும் மற்றவர்களிடமும் வீணாக எதிர்வாதம் செய்யாமல் அடக்கமாயிருத்தலே.

12. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்

நற்குடியில் பிறந்த பெண்ணுக்கு அழகாவது தன் கணவனைப் போற்றி உபசரிப்பதே.

13. விலைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்

தாசிக்கு அழகாவது தன் உடலழகை ஆடை ஆபரணங்களால் அதிகரித்து வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாம்.

14. அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்

அறிஞர்களுக்குப் பெருமையாவது பல நூல்களையும் ஐயம் திரிபறக் கற்றுணர்ந்து, அந்தக் கல்வியினால் செருக்குக் கொள்ளாமல் அடக்கமாக இருப்பதே.

15. வறிஞர்க் கழகு வறுமையில் செம்மை

தரித்திர நிலையிலும் நற்குண நன்னடத்தைகள் மாறாமல் செம்மையாக வாழ்வதே வறியவர்களுக்குச் சிறப்பாகும்.

16. தேம்படு பனையின் திரள்பழத் தொருவிதை

வானுற ஓங்கி வளம்பெற வளரினும்

ஒருவர்க் கிருக்க நிழல் ஆ காதே.

இனிமை கொண்டதும் திரட்சியானதுமான பனம்பழத்திலுள்ள ஒரு விதையானது, ஆகாயத்தை அளவுமாறு உயர்ந்து செழுமையுடன் வளர்ந்த போதிலும் ஒருவருக்குக்கூட இளைப்பாறி இருப்பதற்குரிய நிழலையுடையதாகாது.

(அதே போல, ஈகைக்குணம் இல்லாத உலோபிகள் மிகப் பெரிய சீமாள்களானாலும் அதனால் பிறருக்கு எந்த நன்மையும் இல்லை.)
தேம்படு - இனிமை கொண்ட...

17. தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச் சிறுமீன் சினைபினும்
நுண்ணிதே ஆயினும் அண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி ஆள்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழல் ஆகும்மே.

முதிர்ந்த சிறிய ஆலம்பழத்திலுள்ள ஒரு விதையானது, தெளிந்த நீரையுடைய குளத்திலுள்ள சின்ன மீனினைது முட்டையைக் காட்டிலும் மிகச் சிறியதாக இருந்த போதிலும் அது வளர்ந்து கிளை விரித்துப் பெருமை மிக்க யானைப்படை, அழகிய தேர்ப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை ஆகிய நாற்பெரும் படையொடு அரசன் தங்கி இளைப்பாறி இருக்கும் அளவுக்கு நிழலைக் கொடுப்பதாக ஆகும்.

(அதேபோல, ஈகைக் குணம் கொண்ட நல்லவர்கள், தாம் ஆரம்பத்தில் சிறியவர்களாக இருப்பினும், தாம் மட்டுமே பயனுற வேண்டும் என்னும் சுயநல நோக்கோடு வளராமல், பிறரும் பயனுற வேண்டும் என்னும் நல்லெண்ணத்துடன் வளர்ச்சியடைந்து, அடுத்தவர்களுக்கு உபகாரமாய் வாழ்வார்)

தெள்ளிய - முதிர்ந்த. கயம் - குளம். அணி - அழகு.

18. பெரியோர் எல்லாம் பெரியரும் அல்லர்.

வெளித்தோற்றத்துக்குப் பெரியவர்களாகத் தென்படுபவர்களெல்லாம் உண்மையில் பெரியவர்கள் அல்லர்.

(ஒருவரது நன்னடத்தைகளையும் நற்பண்புகளையும் கொண்டே அவரைப் பெரியோராகப் போற்ற வேண்டும்.)

19. சிறியோர் எல்லாம் சிறியரும் அல்லர்.

தோற்றத்தால் சிறியவர்களாகத் தென்படுபவர்கள் எல்லோரும் சிறியவர்கள் அல்லர். (உருவத்தாலும் பருவத்தாலும் சிறியோராயிருப்பவரிடத்திலும் உன்னதமான ஆற்றல் இருக்கலாம். அதை உணர்ந்து கொண்டு அவர்களை மதிக்க வேண்டும்).

20. பெற்றோர் எல்லாம் பிள்ளைகள் அல்லர்

ஈன்றெடுத்த மக்களெல்லாம் பிள்ளைகளாகிவிட மாட்டார்கள். (தாய், தந்தையர் மேல் அன்பு வைத்து அவர்களை மதித்து நடப்பவர்களே உண்மையான பிள்ளைகள்)

21. உற்றோர் எல்லாம் உறவினர் அல்லர்.

பிறப்பின் அடிப்படையில் உறவு முறை கொண்டவர்களெல்லாம் உறவினர் ஆகார். (எவர், நன்மை தீமை ஆகிய இரு நிகழ்வுகளிலும் கூடவே இருக்கிறாரோ அவரே உண்மையான உறவினர் ஆவார்)

22. கொண்டோர் எல்லாம் பெண்டிரும் அல்லர்.

திருமணம் செய்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் அனைவரும் மனைவியராகிவிட மாட்டார்கள். (கணவனிடத்து அன்பும் பக்தியும் பூண்டிருப்பவளே உண்மையான மனைவி)

23. அடினும் ஆவின்பால் தன்கவை குன்றாது

சுண்டக் காய்ச்சினாலும் பசுவின்பால் தன் சுவைத்தன்மையில் குறைவு படாது. (அதே போல் பிறர் தீமை புரிந்தாலும் மேலோர்கள் தங்கள் இயல்பான பொறுமைக் குணத்தில் குறைவுறார்)

24. சுடினும் செம்பொன் தன்ஒளி கெடாது.

சுடப்பட்டாலும் சிறந்த பொன்னானது தன்னுடைய ஒளி கெடாமல்

மேலும் மேலும் பொலிவு பெற்றுத் திகழும். (அதேபோல் சான்றோர் தமக்குத் துன்பம் வந்த போதிலும் தம் நற்குணத்தில் மேலும் சிறப்படைவர்)

25. அரைக்கினும் சந்தனம் தன்மணம் அறாது.

சந்தனக் கட்டையை அது குறைவுமாறு அரைத்தாலும் தன் மணத்தை அது விட்டுவிடாது மேலும் மேலும் மணக்கும். (அதே போல் பெரியோர், தமக்குக் கெடுதல் செய்பவருக்கும் நன்மையே செய்வர்).

26. புகைக்கினும் கார் அகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

கருமையான அகில் கட்டையை நெருப்பில் இட்டுத் தீய்ந்து போகச் செய்தாலும் அதிலிருந்து துர்நாற்றம் கிளம்புவதில்லை. (அதே போல், உத்தமர்கள் கேடுறும் காலத்திலும் தங்கள் வாயிலிருந்து தகாத சொற்களைப் பேசமாட்டார்கள்)

27. கலக்கினும் தண்கடல் சேறா காது

குளிர்ச்சியான கடலை எவ்வளவுதான் கலக்கினாலும் அது சேறாகிவிடாது. (அதேபோல், கல்வி கேள்விகளால் பரந்த அறிவு படைத்த நல்லவர்களைக் கீழ்மக்கள் எவ்வளவுதான் கெடுக்க முயன்றாலும் அவர்கள் கெட்டுப் போகார்.)

28. அடினும்பால் பெய்துகைப் பறாதுபேய்ச் சுரைக்காய்

பேய்ச்சுரைக்காயோடு பாலைச் சேர்த்துச் சமைத்தாலும் அந்தப் பேய்ச் சுரைக்காய் தன் கசப்புச் சுவை நீங்காது. (அதேபோல் அற்பர்களை அறிஞர்களோடு சேர்ந்து பழகச் செய்தாலும் அந்த அற்பர்கள் தம் கீழ்மைக் குணத்திலிருந்து மாறமாட்டார்கள்.) அடினும் - சமைத்தாலும்.

29. ஊட்டினும் பல்விரை உள்ளி கமழாதே.

பல வாசனைத் திரவியங்களை உள்ளிப் பூண்டோடு கலந்தாலும் அது நறுமணம் வீசாது. (கீழ் மக்களுக்கு நல்வார்த்தைகள் சொன்னாலும் அவை அவர்கள் செவியேறுவதில்லை) விரை - வாசனைப் பொருள்.

30. பெருமையும் சிறுமையும் தான்தர வருமே

புகழும் இகழும் ஒருவன் தனக்குத் தானே உண்டாக்கிக் கொள்வதாலேயே வரும். (புகழ், இகழ் இரண்டுக்கும் அவனவன் செய்யும் செயலே காரணம். அவற்றிற்குப் பிறர் பொறுப்பாகார்)

31. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை எல்லாம்

பெரியோராயின் பொறுப்பது கடனே.

அற்பர்கள் அறிவின்மையால் செய்த சிறு தவறுகள் அனைத்தையும் அறிவிற் சிறந்த பெரியோராயிருப்போர் மன்னிப்பது அவர்களின் கடமையாகும்.

32. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தனராயின்

பெரியோர் அப்பிழை பொறுத்தலும் அரிதே

(அற்பர்கள் செய்கின்ற சிறுபிழைகளை மன்னிக்கின்ற) பெரியோர் அந்த அற்பர்கள் பெருங்குற்றம் செய்தனரென்றால் அக்குற்றத்தைப் பொறுத்திருத்தல் அரிதானதாகும். (குற்றத்திற்கேற்ற தண்டனை அளித்து அவர்களைத் திருந்தச் செய்வர்)

33. நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர் கேண்மை

நீர்க்குள் பாசிபோல் வேர்க்கொள் ளாதே.

நூறு வருஷ காலம் என்று சொல்லுமாறு நெடுங்காலம் அறிவிலா அற்பர்களோடு சேர்ந்து பழகினாலும் அவர்கள் கொள்ளும் நட்பானது நீருக்குள் பாசியானது வேர்விடாமல் படர்ந்திருப்பது போல் உள்ளத்தோடு பொருந்தாமல் உறுதியற்றிருக்கும்.

34. ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை

இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

ஒரே ஒருநாள் பழகினால்கூட மேலோரின் நட்பாகிய மரமானது பெருநிலமாகிய உள்ளம் பிளவுறுமாறு அதற்குள். வேரைப் போல் ஊடுருவிச் செல்லும். (மேலோரின் நட்பு மனத்தின் அடியாழும்வரை சென்று பொருந்தி நிலைத்திருக்கும்)

35. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே.

கற்பது நல்லது. மேலும் மேலும் கற்பது நல்லது. பிச்சை வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய வறுமை நிலையிலிருந்தாலும் கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்பது நல்லதாகும்.

36. கல்லாஒருவன் குலநலம் பேசுதல்

நெல்லினுள் பிறந்த பதரா கும்மே.

கல்வியறிவில்லா ஒருவன் தான் பிறந்த குலத்தின் சிறப்பைப் பேசினாலும் (அவன் அவ்விதம் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவனாயிருப்பினும்) நெல் மணிகளோடு பிறந்த சாவி நெல்லைப் போல உயர்ந்தவர்களிடையே உதித்த உபயோக மற்றவன் என்று இகழ்ந்து ஒதுக்கப்படுவான்.

37. நாற்பால் குலத்தில் மேற்பால் ஒருவன்

கற்றிலன் ஆயின் கீழ்இருப்பவனே.

பிராமணர், கூடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வகைப்பட்ட குலங்களில் மேல்வகைக் குலத்தில் பிறந்த ஒருவன் கல்லாதவனாயிருப்பின் அவன் கீழ்க்குலத்தவனாக இருப்பவனேயாம். (உயர்குலம் என்று சொல்லக் கூடிய பெருமை பிறப்பினா லன்றிக் கல்வியினாலேயே ஏற்படும்.)

38. எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே ஆயினும்

அக்குடியில் கற்றோரை மேல்வருக என்பர்.

எந்தக் குலத்தில் பிறந்தவராயினும், எந்த நிலையிலிருப்பவராயினும் அந்தந்தக் குலத்தில் கற்றவர்களே முன்னால் வருக என்று உலகத்தினர் வரவேற்பர்.

39. அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பும்

அறிவுள்ள ஒருவனை (அவன் இதர சிறப்புகள் ஏதும் பெறாதவனென்றாலும்) முன்னங்கூட விரும்புவான்.

40. அச்சம்உள் அடக்கி அறிவகத் தில்லா
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலின் அக்குடி
எச்சம்அற் றேமாந் திருக்கை நன்றே.

வீணான பயத்தை மனத்தில் நிரப்பிக் கொண்டு மனத்தில் அறிவுமில்லாத அற்பப் பிள்ளைகளைப் பெறுவதைவிட அக்குடியானது சந்ததி இல்லாமல், (பழியுடைய பிள்ளைகளைப் பெறுவதனால் உண்டாகும் அவப் பெயரின்றிப்) பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது நல்லது. கொச்சை - அற்பம், இழிவு. எச்சம் - சந்ததி. ஏமாந்திருத்தல் - பெருமைப்பட்டு மகிழ்ச்சியுடனிருத்தல்.

41. யானைக் கில்லை தானமும் தருமமும்

யானைக்கு நீண்ட கை இருப்பினும், அதனிடத்துத் தானமளிப்பதும் தருமகாரியங்கள் செய்வதுமில்லை. (அதே போல் வாய்ப்பு வசதிகளுள்ள மனிதர்கள் பலர் அறச் செயல்கள் புரிவதில்லை. அவர்கள் விலங்குக்கு ஒப்பானவர்களே.)

42. பூனைக் கில்லை தவமும் தயையும்

பூனையானது தவம் செய்வது போலக் கண்களை மூடி அமைதியாயிருப்பினும் அதனிடத்து உண்மையில் தவமும், (தவத்திற்கு அடிப்படையான) அருட்பண்பும் இருப்பதில்லை. (அதேபோல் மனத்தளவில் தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்ளாமல் போலியாகத் தவவேடம் பூண்டவர்களும் உண்டு)

43. ஞானிக் கில்லை இன்பமும் துன்பமும்

விருப்பு வெறுப்பில்லாத ஞானிகளுக்கு இன்பமும் துன்பமுமில்லை. (ஞானிகள் எதையும் சமமாகப் பாவிப்பதால் அவர்கள் எப்போதும் இன்ப துன்பமற்ற அமைதியான ஆனந்த நிலையில் இலயித்திருப்பர்)

44. சிதலைக் கில்லை செல்வமும் செருக்கும்.

(கரையான் உயர்வான பொருள், தாழ்வான பொருள் என்று கருதாது எல்லாப் பொருள்களையும் ஒப்ப அரித்துத் தின்னும்.) அந்தக்

கரையாணைப் போல் தராதரம் தெரியாத அற்பர்களுக்குச் செல்வ வாழ்க்கையும், பெருமைப்படத்தக்க வாழ்க்கையும் அமைவதில்லை.

45. முதலைக் கில்லை நீத்தும் நிலையும்

நீந்தக் கூடிய இடமென்றும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய இடமென்றும் முதலைக்கு எந்தக் கணக்கும் இல்லை. (முதலை நீரில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லும். நீருக்கு வெளியேயும் வரும். அதேபோல் கீழ்மக்கள் சிலர் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிராமல் தங்கள் மனம்போன போக்கில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்வர்; என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வர்.)

46. அச்சமும் நாணமும் அறிவிலோர்க் கில்லை

தகாத காரியங்களைச் செய்வதைக் குறித்த பயமும் வெட்கமும் அறிவீனர்களுக்கு இருப்பதில்லை.

47. நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க் கில்லை

வியாதியால் நலிவுற்றவர்களுக்கு நல்ல நட்சத்திரம், கெட்ட நட்சத்திரம், நல்ல நாள், தீய நாள் என்று எதுவும் இல்லை. (நேரம், காலம் பார்க்காமல் நோயாளிகளுக்கு உடனடியாக மருத்துவம் செய்ய வேண்டும்). நாள் - நட்சத்திரம். கிழமை - நாள்.

48. கேளும் கிளையும் கெட்டோர்க் கில்லை.

வறுமையால் தாழ்வுற்றவர்களுக்கும், தீய காரியங்கள் செய்து கெட்டுப் போனவர்களுக்கும் நண்பர்களென்றும் உறவினர்களென்றும் சொல்லிக் கொள்ள யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

49. உடைமையும் வறுமையும் ஒருவழி நில்வா

செல்வமும் தரித்திரமும் ஒரேயிடத்தில் நிலை கொண்டிருப்பதில்லை. (அவை மாறி மாறிச் செல்லும். தனவந்தர் தரித்திரர் ஆகலாம், தரித்திரர் தனவந்தர் ஆகலாம்.)

50. குடைநிழல் இருந்து குஞ்சரம் ஊர்ந்தோர்

நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர்.

வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலில் வீற்றிருந்து யானையின் மேல் பவனிவந்த மன்னர்களும் (காலம் போடும் கோலத்தால்) கால்நடையாக நடந்து நடந்து நடைதளர்ந்து வேறு ஓர் ஊருக்குச் (சாதாரணக் குடிமக்களாகச்) சென்று சேர்ந்தாலும் சேர்வர். (செல்வத்தின் நிலையாமையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்) குஞ்சரம் - யானை. நண்ணுதல் - சேர்தல்.

51. சிறப்பும் செல்வமும் பெருமையும் உடையோர்

அறக்கூழ்ச் சாலை அடையினும் அடைவர்.

வாழ்க்கைச் சிறப்பும், செல்வ வசதியும், புகழும் கொண்டவர்களும் (விதியின் விளையாட்டினால் அந்நிலைமையிலிருந்து தாழ்ந்து) உணவு அளிக்கும் தரும சத்திரத்திற்குப் போய்ச் சேரினும் சேருவர். கூழ் - உணவு.

52. அறத்திடு பிச்சை கூவி இரப்போர்

அரசரோ டிருந்தர சானினும் ஆள்வர்.

தருமத்துக்காக இடப்படுகின்ற பிச்சையை கூவிக் கேட்டு யாசகம் பெறுபவர்கள், (கால மாற்றத்தினால் - வினைப் பயனால்) ஏனைய மன்னர்களோடு ஒப்ப வீற்றிருந்து ஆட்சி புரியக் கூடிய நிலைக்கு உயர்ந்தாலும் உயரலாம்.

53. குன்றத் தனைஇரு நிதியைப் படைத்தோர்

அன்றைப் பகலே அழியினும் அழிவர்.

மலையளவு பெருஞ்செல்வம் கொண்டவர்கள் அன்றைய தினமே (ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டுதலால்) தங்கள் செல்வமெல்லாம் அழியப் பெறலாம். குன்று அத்தனை - மலை அளவு. இரு - பெரிய.

54. எழுநிலை மாடம் கால்சாய்ந் துக்குக்

கழுதை மேய்பாழ் ஆயினும் ஆகும்.

ஏழுடுக்கு மாளிகை அடித்தளத்தோடு சாய்ந்து விழுந்து அழிவுற்று அந்த இடம் கழுதைகள் மேய்கின்ற பாழ்நிலமானாலும் ஆகலாம். (இந்த உண்மையை உணர்ந்து எதன் மீதும் உரிமை கொண்டாடாதீர்கள்) கால் - அடிப்பகுதி. உக்கு - அழிந்து.

55. பெற்றமும் கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழ்

பொற்றொடி மகளிரும் மைந்தரும் கூடி

நெற்பொலி நெடுநகர் ஆயினும் ஆகும்.

பசுக்களும் கழுதைகளும் மேய்ந்து நின்ற அந்தப் பாழிடம், பொன்வளையல் அணிந்த பெண்களும், ஆடவரும் கூடி வாழ்வதும், நெல் நிறைந்து பொலியக் கூடியதுமான நெடிய பட்டணமாக மாறினாலும் மாறலாம். பெற்றம் - பசு. மைந்தர் - ஆடவர்.

92. மண அணி அணிந்த மகளிர் ஆங்கே

பிண அணி அணிந்துதம் கொழுநரைத் தழீஇ

உடுத்த ஆடை கோடி யாக

முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

திருமணத்திற்குரிய ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்ட பெண்கள், அப்பொழுதே அந்த மணவறையிலேயே (விதிப் பயனால் மணவாளன் இறந்துவிட) தம்மை அலங்கோலமாக்கிக் கொண்டும் இறந்துபோன கணவனின் உடலைத் தழுவி கொண்டும், தாம் திருமணத்திற்காக உடுத்த ஆடையே இறுதிக் கிரியையின் போது உடுத்தும் கோடித் துணியாகிப் போகவும், முடித்திருந்த கூந்தலை அவிழ்த்தாலும் அவிழ்ப்பர்.

ஆங்கே - அப்பொழுதே, அவ்விடத்திலேயே. பிணம் உள்ள வீட்டில் உள்ளோர் அழுது அரற்றித் தம்மை அலங்கோலமாக்கிக் கொள்வதை 'பிண அணி அணிந்து' என்று குறிப்பிட்டார். (வாழ்க்கையில் எப்போதும் எதுவும் நடக்கலாம்)

57. இல்லோர் இரப்பதும் இயல்பே இயல்பே.

பொருளில்லாதோர் பிறரிடம் யாசகம் கேட்பது இயல்பானதே யாகும்.

58. இரந்தோர்க் கீவதும் உடையோர் கடனே

(இல்லோர் யாசிப்பது இயல்பு என்பதால்) யாசிப்பவர்களுக்குத் தானமளிப்பது செல்வர்களின் கடமையாகும்.

59. நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெறினும்

எல்லாம் இல்லை இல்லை லோர்க்கே

நன்மையான பூமியையும் வானத்தையும் உரிமையாகப் பெற்றிருந்தாலும் நல்ல மனைவியைப் பெற்றிராதவர்களுக்கு அனைத்தும் இல்லை என்றாகும். (பெருந்தனவந்தராயிருப்பினும் இவ்வாழ்க்கை சிறப்பாக இல்லாதவர்களுக்குச் செல்வத்தால் பயனில்லை என்பதாம்) இல் - மனைவி.

60. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்

சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே.

அஞ்சாமையுடைய யானையானது தோற்றத்தில் பெரியதாக இருப்பினும் (பாகன் வைத்திருக்கும்) கணுக்களையுடைய சிறிய மூங்கிற் கழிக்குப் பயப்படும். (அதேபோல அறிவாளிகள் எனிய தோற்றத்துடன் காணப்பட்டாலும் அவர்களைக் கண்டு ஆற்றல் உள்ளவர்களும் அஞ்சுவர்) தறுகண் - அஞ்சாமை. கண் - கணு.

61. குன்றுடை நெடுங்கா டூடே வாழினும்

புன்தலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே.

மலைகளையுடைய நெடிய காணகத்தினுள்ளே வசித்த போதிலும் சிறிய தலையையுடைய மானானது புலியைக் கண்டு பயப்படும். (காட்டினுள் வாழ்வதற்கு அஞ்சாமை வேண்டும். அத்தகைய அஞ்சாமை மானுக்கு இருந்தபோதிலும் அது புலியைக் கண்டு அஞ்சுகிறது. அதேபோல், சிலர் சில விஷயங்களில் அச்சமற்றவர்

களாயிருப்பினும் வேறு சில விஷயங்களில் அச்சப்படுகிறார்கள்) புல்வாய் - மான்.

62. ஆரையாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்
தேரை பாம்பிற்கு மிக அஞ்சும்மே.

ஆரைப் பூண்டு வளர்ந்திருக்கும் பள்ளத்தினுள் தேரையானது பயமின்றி வாழ்ந்திருந்தாலும் பாம்பைக் கண்டால் மிகவும் பயப்படும். (அதேபோல், துணிவுள்ள மனிதனும் தன்னை விட வலிமையான தன்னை அழிக்கக் கூடிய எதிரியைக் கண்டு அஞ்சுகிறான்.)

63. கொடுங்கோல் மன்னர் வாழும் நாட்டின்
கடும்புலி வாழும் காடு நன்றே.

அக்கிரமமாக ஆட்சி புரியும் அரசன் வாழுகின்ற நாட்டில் வசிப்பதைவிட கடுமையுடைய புலி வாழுகின்ற காட்டில் வசிப்பது நல்லதாகும். (கொடுங்கோல் ஆட்சி புரியும் கொற்றவன் மிருகத்தை விட இழிந்தவனாகிறான்)

64. சான்றோர் இல்லாத் தொல்பதி இருத்தலின்
தேன்தேர் குறவர் தேயம் நன்றே.

நிறைகுணம் வாய்ந்த மேலோர் இல்லாத பழைய ஊரில் வசிப்பதைவிடவும் தேனை ஆராய்ந்து எடுப்பவர்களாகிய குறவர்கள் வாழுகின்ற தேசமாகிய மலைக்காடு வசிப்பதற்கு நல்லதாகும். (பழமைச் சிறப்பு வாய்ந்த ஊராயினும் அங்குச் சான்றோர் இல்லையாயின் அவ்வூரில் வாழ்வதில் பயனில்லை. ஒரு ஊருக்குப் பெருமை அங்குள்ள சான்றோர்களாலேயே.) தேயம் - தேசம்.

65. காலையும் மாலையும் நான்மறை ஒதா
அந்தணர் என்போர் அனைவரும் பதரே.

காலை மாலை ஆகிய இரு சந்தியாகாலங்களிலும் நான்கு வேதங்களையும் பாராயணம் செய்யாத பார்ப்பனர் எனப்படுவோர் எல்லோரும் பதரைப் போலப் பயன்றறவர்களே.

66. குடியலைத் திரந்துவெங் கோலொடு நின்ற
முடியுடை இறைவனாம் முர்க்கனும் பதரே.

குடிமக்களை வருத்தி அவர்களிடம் முறையற்ற வரி வாங்கி
கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்துநின்ற மகுடந் தரிந்த அரசனாகிய
கீழ்மகனும் பதரைப் போல் பயனற்றவனே. அலைந்து - வருத்தி. இரந்து -
வாங்கி.

67. முதல்உள பண்டம் கொண்டுவா ணிபம்செய்
ததன்பயன் உண்ணா வணிகரும் பதரே.

தம்மிடத்து முதற்பொருளாக உள்ள பொருளைக் கொண்டு
வாணிபம் செய்து, அதிலிருந்து கிட்டும் இலாபத்தை உண்டு வாழாத
வணிகர்களும் பதரைப் போலப் பயனற்றவர்களே. (வணிகர்கள் இலாபம்
சம்பாதித்து அதிலிருந்து செலவழித்து வாழ வேண்டுமேயொழிய முதற்
பொருளையே செலவழிக்கக் கூடாது)

68. வித்தும் ஏரும் உளவாய் இருப்ப
எய்த்தங் கிருக்கும் ஏழையும் பதரே

விதைப்பதற்கு விதையும் உழுவதற்குக் கலப்பையும்
கைவசமாயிருக்க, (தன் வறுமையை நினைத்து வருந்திக் கொண்டு தன்
நிலத்தில் வீணாக இருக்கின்ற அறிவில்லாதவனும் பதரைப் போலப்
பயனற்றவனே. எய்த்து - வருந்தி. அங்கு என்பது அவனுக்குச்
சொந்தமான நிலத்தைக் குறித்தது.

69. தன்மனை யானைத் தாய்மனைக் ககற்றிப்
பின்பவட் பாராய் பேதையும் பதரே.

தன் மனைவியை அவளது தாய்வீட்டிற்கு அனுப்பிவைத்து விட்டுப்
பின்னர் அவளைச் சென்று பார்க்காத அறிவீனனும் பதரைப் போலப்
பயனற்றவனே.

70. தன்மனை யானைத் தனிமனை இருத்தி
பிறர்மனைக் கேகும் பேதையும் பதரே.

தன் மனைவியைத் தனியாக வீட்டில் இருக்கச் செய்துவிட்டுப் பிறர் மனைவியை விரும்பி அவர் வீட்டுக்குச் செல்கின்ற பேடியும் பயனற்றவனே.

71. தன் ஆயுதமும் தன்கையில் பொருளும்
பிறன்கையில் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

தான் பாதுகாப்புக்காக வைத்திருக்கும் ஆயுதத்தையும், தன் கைவசமுள்ள பொருளையும் அறிமுகம் இல்லாத பிறர் கையில் கொடுக்கின்ற அறிவிலியும் பதரைப் போலப் பயனற்றவனே.

72. வாய்ப்பறை யாகவும் நாக்கடிப் பாகவும்
சாற்றுவு தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

மேலோர்கள் தங்கள் வாயையே முரசமாகவும், நாவினையே அம்முரசத்தை அடிக்கும் குறுந்தடியாகவும் கொண்டு ஓங்கி உரைக்கின்ற அறிவுரை ஒன்றை மதித்துக் கேட்பீராக. கடிப்பு - குறுந்தடி.

73. பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

பொய்யனாகிய ஒருவனுடைய சொல்லும் திறத்தால் பொய்யும் உண்மையாகத் தோன்றும்.

74. மெய்யுடை ஒருவன் சொலமாட் டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

உண்மை கொண்ட ஒருவன் தன்னுடமுள்ள உண்மையை ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியாமையினால் அவ்வுண்மை பொய்யாகத் தோன்றும்.

75. இருவர்தம் சொல்லையும் எழுதரம் கேட்டே

இருவரும் பொருந்த உரையார் ஆயின்
மனுமுறை நெறியின் வழக்கிழந் தவர்தாம்
மனமுற மறுகிநின் றமுத கண்ணீர்

**முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி ஈர்வதோர் வாளா கும்மே.**

வாதி, பிரதிவாதி ஆகிய இருவருடைய வாதத்தையும் ஒரு முறைக்கு ஏழுமுறை குறுக்கு விசாரணை செய்து கேட்டறிந்து கொண்டு, அந்த இருவரும் (தங்கள் மனச்சாட்சியின்படி) ஒப்புக் கொள்ளுமாறு நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்காதவராயின், மனுநீதி நெறிப்படி நீதி கிடைக்காதவர்தாம் உள்ளம் மிகவும் வருந்தி நின்று அழுத கண்ணீரானது, அந்த நீதிபதியை அவரது நல்ல ஊழ்வினைப்படி பிரமன், திருமால், சிவன் என்னும் தேவர்கள் மூவரும் வந்து காத்தாலும் அதனால் பயனின்றி, அவரது வழியாகிய பரம்பரையை அறுக்கின்ற ஒரு வாளாகும். (நீதி கிடைக்காதவர் வருந்தி அழுத கண்ணீர், தவறான தீர்ப்புச் சொன்ன நீதிபதியின் வம்சத்தை அறுக்கின்ற வாளைப் போலாகும். இதனைத் தடுக்க எந்தச் சக்தியாலும் முடியாது) முறையுற - ஊழ்வினைப்படி ஈர்தல் - அறுத்தல்.

76. பழியா வருவது மொழியா தொழிவது
பழியாக முடியக் கூடிய சொல்லைச் சொல்லாமல் விட்டுவிடுக.

77. சுழியா வருபுனல் இழியா தொழிவது
சுழித்துக் கொண்டு வருகின்ற வெள்ளநீரில் இறங்காதே. சுழியா - சுழித்து (செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்). இழியாது - இறங்காது.

78. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்
துன்னயாகப் போவதல்லாமல் தனியாக நீண்ட தூரம் பயணம் போகாதே.

79. புணையீ தல்லது நெடும்புனல் ஏகேல்
தெப்பத்தின் மீது ஏறிச் செல்வதல்லாமல் பெரிய வெள்ள நீரில் இறங்கிச் செல்லாதே.

80. எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்

இயலா தனகொடு முயல்வா காதே.

அழகு மிக்க தனங்களையும் செவ்வரி படர்ந்த கண்களையுமுடைய பெண்களின் தந்திரத்திற்கு ஆட்பட்டவராகி, செய்ய முடியாத காரியங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றைச் செய்து முடிக்க முயல்வது கூடாது. கொடு - கொண்டு. முயல்வு - முயற்சி செய்தல்.

81. வழியே ஏகுக வழியே மீளுக

எந்த இடத்திற்கும் அதற்கென முறைப்படி உள்ள வழியில் சென்று, அந்த வழியிலேயே திரும்புக.

82. இவைகாண் உலகிற் கியலாம் ஆறே.

மேலே கூறப்பட்ட இந்த நீதிகள் எல்லாம் உலகத்தினர் இயல்பாக ஏற்றுச் செல்லக் கூடிய மார்க்கமாகும்.

காண் : முன்னிலை அசை.

வாழ்த்து

வாழிய நலனே வாழிய நலனே

எல்லா இடங்களிலும் எல்லோருக்கும் நன்மை ஓங்குக!

உலகநீதி

பண்டுதொட்டே உலகத்தில் வழக்கத்திலிருந்து வந்த சில நீதிகளைத் தொகுத்துச் சொல்வதால் இந்நூல் உலகநீதி எனப் பெயர் பெற்றது.

மிகமிக எளிய நடைமில் பதின்மூன்று ஆசிரிய விருத்தங்களால் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

செய்யுளின் ஒவ்வோர் அரை அடியும் ஒரு நற்கருத்தைப் போதிக்கிறது. கடைசி அடியில் முருகப் பெருமானை வணங்க வேண்டுமென்று நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்துகிறார். பதினொன்றாம் செய்யுளையும், நூற்பயனைக் கூறும் பதின்மூன்றாம் செய்யுளையும் தவிர மற்ற செய்யுள்களெல்லாம் இதே விதத்தில்தான் அமைந்துள்ளன.

இந்நூலை இயற்றியவர் உலகநாதர் என்று உரைப்பர். இவரது வரலாறும் வாழ்ந்த காலமும் அறியப்படவில்லை.

உலக நாதனார் இயற்றிய

உலகநீதி

கடவுள் வாழ்த்து

உலக நீதி புராணம் உரைக்கவே
கலைக ளாய்வரும் கரிமுகன் காப்பரோ

உலகநீதி என்னும் பெயரில் பழங்காலந் தொட்டுவரும் நீதி நெறிகளைத் தொகுத்துக் கூற, அனைத்துக் கலைகளின் சொரூபமாக எழுந்தருளும் யானைமுகக் கடவுள் காப்பு.

புராணம் - பழமை (இங்கே பழங்காலந் தொட்டுப் பின் பற்றப்பட்டு வரும் நீதிநெறிகளை உணர்த்தியது). கரி - யானை. அரோ : அசை.

நூல்

1. ஒதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டா
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டா
மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டா
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்க வேண்டா
போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டா
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டா
வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
மயில்ஏறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

என் மனமே! சிறந்த நூல்களைப் பாராயணம் செய்யாமல் எந்த ஒருநாளும் வீணாக இராதே. எந்த ஒருவரைப் பற்றியும் பழிதரக் கூடிய சொற்களைச் சொல்லாதே. ஈன்றெடுத்த தாயை எந்நாளும் மறக்காதே. சூதான காரியங்கள் புரிவாரோடு நட்புக் கொள்ளாதே. போகக் கூடாத இடங்களுக்குப் போகாதே. ஒருவர் உன் கண் மறையச் சென்ற பின்பு அவரைப் பற்றிக் கோள் சொல்லி அலையாதே. குறவர் குலத்தில் வளர்ந்தவளாகிய அழகு நிரம்பிய வள்ளியின் நாயகனும் மயில்வாகனத்தில் எழுந்தருளும் தலைவனுமான முருகப் பெருமானைப் போற்றுவாயாக. வாகு - அழகு.

2. நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டா
 நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டா
 நஞ்சுடனே ஒருநாளும் பழக வேண்டா
 நல்லினக்கம் இல்லாரோ டுணங்க வேண்டா
 அஞ்சாமல் தனிவழியே போக வேண்டா
 அடுத்தவரை ஒருநாளும் கெடுக்க வேண்டா
 மஞ்சாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
 மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

மனமே! உள்ளம் அறியப் பொய் சொல்லாதே. நிலை பெறாத செயலைச் செய்து அதை நிலைநிறுத்தப் போராடாதே. விஷம் போன்ற தீயவர்களோடு ஒருநாளும் பழக்கம் வைத்துக் கொள்ளாதே. நல்ல நண்பர்களைப் பெறாதவர்களோடு நட்புக் கொள்ளாதே. மனித நடமாட்டமில்லாத ஏகாந்த வழியில் அச்சமின்றித் தனியாகப் போகாதே. நம்பி உன்னை அடைந்தவரை ஒருநாளும் நம்பிக்கை மோசம் செய்யாதே. குறவர் குலத்தில் வளர்ந்தவளாகிய அழகு நிரம்பிய வள்ளியின் நாயகனும் மயில்மீது எழுந்தருளும் தலைவனுமாகிய முருகப் பெருமானைப் போற்றுவாயாக. மஞ்சு - அழகு.

3. மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டா
 மாற்றானை உறவென்று நம்ப வேண்டா
 தனம்தேடி உண்ணாமல் புதைக்க வேண்டா
 தருமத்தை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டா
 சினம்தேடி அல்லலையும் தேட வேண்டா
 சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேர வேண்டா
 வனம்தேடும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
 மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

மனம் போகும் வழிகளிலெல்லாம் போகாதே. பகைவன் உன்னிடத்து இதம் பேசி வந்தாலும் அவனை நண்பன் என்று நம்பாதே. பொருளை ஈட்டி அதனை நீயும் அனுபவிக்காமல் பிறருக்கும் ஈயாமல் புதைத்து வைக்காதே. அறத்தை ஒருநாளும் மறந்துவிடாதே. கோபத்தைத் தேடிக் கொண்டு துன்பத்தையும் தேடிக் கொள்ளாதே. உன்மீது கோபங் கொண்டிருப்பவரின் வீட்டு வாசல் வழியிலேயும் செல்லாதே. காட்டில் உணவைத் தேடுபவர்களான குறவர் குலத்தில் வளர்ந்தவளான வள்ளியின் நாயகனும் மயில்மீது-ஆரோகணிக்கும் தலைவனுமான முருகப்பெருமானை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக.

4. குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டா
 கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டா
 கற்றவரை ஒருநாளும் பழிக்க வேண்டா
 கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டா
 கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேச வேண்டா
 கோயிலில்லா ஊரில்சூடி யிருக்க வேண்டா
 மற்றுநிகர் இல்லாத வள்ளி பங்கள்
 மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

பிறருடைய எந்த ஒரு குற்றத்தையும் பெரிதாக்கிச் சொல்லி அலையாதே. கொலை, களவு முதலிய கொடுங்குற்றங்கள் புரிவாரோடு

நட்புக் கொள்ளாதே. கற்றறிந்த அறிஞரை ஒருநாளும் இகழ்ந்துரைக்காதே. கற்புடைய குலமகளிரை தவறான நோக்கத்துடன் நினைக்காதே. மன்னவனோடு அவனுக்கு எதிராகப் பகைச் சொற்களைப் பேசாதே. ஆலயம் இல்லாத ஊரில் வசிக்காதே. மற்றொரு பெண் ஒப்பில்லாத வள்ளியின் நாயகனும் மயில்மீது ஏறிவரும் தலைவனுமாகிய முருகப் பெருமானை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக. மாறு - பகை.

5. வாழாமல் பெண்ணைவைத்துத் திரிய வேண்டா
 மனையாளைக் குற்றமொன்றும் சொல்ல வேண்டா
 வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டா
 வெஞ்சமரில் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டா
 தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டா
 தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டா
 வாழ்வாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
 மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

கூடி வாழ்க்கை நடத்தாமல் மனைவியைத் தனியாக வீட்டில் வைத்துவிட்டு வெளியே அலைய வேண்டாம். மனைவியிடம் குற்றம் இருந்தாலும் அனுசரித்தே போக வேண்டுமே தவிர, அதனைப் பெரிதுபடுத்திப் பேசக்கூடாது. விழக் கூடாத பாவமென்று பெருங்குழிக்குள் விழாதே (பாவ காரியங்கள் செய்யாதே). கொடிய யுத்தத்தில் மாணமிழ்ந்து கோழையைப் போல் புறமுதுகிட்டுத் தோல்வியுடன் திரும்பாதே. கீழ்த்தரமான கூட்டத்துடன் இணையாதே. தாழ்நிலையில் உள்ள எளியவர்களீது வீணான பழி சொல்லாதே. நல்வாழ்க்கை பொருந்திய குறவர்களின் குலத்தில் வளர்ந்த வள்ளியின் நாயகனும் மயில்மீது ஆரோகணிக்கும் தலைவனுமான முருகப் பெருமானை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக. சமர் - போர்.

6. வார்த்தைசொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரிய வேண்டா
 மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டா
 மூத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டா
 முன்கோபக் காரரோ டுணங்க வேண்டா
 வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டா
 வழிபறித்துத் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டா
 ஂசர்த்தபுக ழானனொரு வள்ளி பங்கள்
 திருக்கைவே லாயுதனைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

வம்பு வார்த்தைகளும் கோள் வார்த்தைகளும் பேசுபவர்களின் வாயிலிருந்து புறப்படும் வார்த்தைகளை எதிர்பார்த்து அலையாதே. உன்னை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாதவர்களுடைய வீட்டு முன்வாசலில் கூட கால் வைக்காதே. அறிவாலும் குணத்தாலும் பெரியோராயிருப்போர் சொல்கின்ற நல்வார்த்தையை மறந்துவிடாதே. எதைப் பற்றியும் சிந்திக்காமல் உடனே கோபங் கொள்பவர்களோடு நட்புக் கொள்ளாதே. கல்வி கற்பித்த ஆசிரியருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தட்சணையைக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்காதே. தனித்த வழியில் செல்பவர்களிடமிருந்து பொருளை அபகரித்து அலைகின்ற கள்வர்களோடு நட்புக் கொள்ளாதே. தன் அருள்வன்மையால் அதிகப் புகழைச் சேர்த்துக் கொண்டவனும், ஒப்பற்ற வள்ளியின் நாயகனும், திருக்கரத்தில் வேலாயுதத்தை ஏந்தியவனுமாகிய முருகப் பெருமானை நெஞ்சே நீ போற்றுவாயாக.

7. கருதாமல் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டா
 கணக்கழிவை ஒருநாளும் பேச வேண்டா
 பொருவார்தம் போர்க்களத்தில் போக வேண்டா
 பொதுநிலத்தில் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டா
 இருதாரம் ஒருநாளும் தேட வேண்டா
 எளியாரை எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டா

**குருகாரும் புனங்காக்கும் ஏழை பங்கள்
குமரவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.**

வினையக் கூடிய நன்மை தீமைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் செயல்களைச் செய்து முடிக்காதே. எடுத்த காரியம் கெட்டுப் போனதை ஒருநாளும் வருந்திப் பேசிக் கொண்டிராதே. சண்டையிடுபவர்களின் சண்டைக் களத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாத நீ செல்லாதே. ஊருக்குப் பொதுவான பூமியில் பொய்யான உரிமை கொண்டாடி ஒருநாளும் குடியிருக்காதே. ஒருபோதும் இரண்டு மனைவியரை மணந்து கொள்ளாதே. எளியவர்களை இகழ்வாகக் கருதி அவர்களைப் பகைத்துக் கொள்ளாதே. பறவைகள் நிறைந்த தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்த வள்ளியின் நாயகனான குமரவேளின் திருவடியை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக. கணக்கு - காரியம். பொருவார் - சண்டையிடுவார். குருகு - பறவை. ஏழை - பெண் (இங்கே வள்ளியைக் குறித்தது)

8. சேராத இடந்தனிலே சேர வேண்டா

செய்ந்நன்றி ஒருநாளும் மறக்க வேண்டா
ஊரோடும் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டா
உற்றாரை உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டா
பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டா
பிணைபட்டுத் துணைபோகித் திரிய வேண்டா
வாராரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

சேரக்கூடாத இடத்தில் போய்ச் சேராதே. ஒருவர் உனக்குச் செய்த உதவியை ஒருநாளும் மறக்காதே. ஊர்தோறும் சென்று கோள் சொல்பவனைப் போல அலையாதே. உறவினர்களை அவமதித்துப் பேசாதே உனக்கு பேர் வாங்கித் தரக்கூடிய செயலைச் செய்யாமல் விட்டு விடாதே. பிறனொருவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு, அவன்

செயல்களுக்கெல்லாம் துணையாகயிருந்து அலையாதே. தோலாலான வாரைத் தரித்திருக்கும் குறவர்களின் குலத்தில் வளர்ந்த வள்ளியின் நாயகனும் மயில்மீது ஏறிவரும் தலைவனுமான முருகப் பெருமானை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக. குண்டுணி - கோள் சொல்கின்றவன்.

9. மண்ணின்று மன்ஓரம் சொல்ல வேண்டா
 மனம்சலித்துச் சிலுக்கிட்டுத் திரிய வேண்டா
 கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்ட வேண்டா
 காணாத வார்த்தையைக்கட்டுரைக்க வேண்டா
 புன்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டா
 புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டா
 மன்னாளந்தான் தங்கைஉமை மைந்தன் எங்கோள்
 மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

இந்தப் பூமியின் மீது நின்று கொண்டே பூமியைப் பற்றிய வழக்கில் ஒரு பக்கமாகச் சார்ந்து தீர்ப்புச் சொல்லாதே. மனத்தில் சலிப்புக் கொண்டு பிறரிடம் வீண் சச்சரவுகள் செய்து அலையாதே. கருணையை இல்லாமல் செய்து பிற ஜீவன்களைத் துயருறுத்தாதே. நீ கண்டறியாத விஷயத்தைப் பற்றிய சொற்களை விதந்து கூறாதே. பிறர் உள்ளம் வருந்துமாறு வார்த்தைகளைச் சொல்லாதே. கோள் சொல்லி அலைபவர்களோடு நட்புக் கொள்ளாதே. பூமியைத் தன் திருவடியால் அளந்த திருமாலின் தங்கையாகிய உமாதேவியின் புதல்வனும், எங்கள் மன்னவனும், மயில் மீது ஆரோகணிக்கும் தலைவனுமான முருகப் பெருமானை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக. ஓரம் சொல்லுதல் - பட்சபாதமாகத் தீர்ப்புச் சொல்லுதல். சிலுக்கிட்டு - சச்சரவிட்டு. கண் - கருணை.

10. மறம்பேசித் திரிவாரோ. டுணங்க வேண்டா
 வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டா
 திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டா

தெய்வத்தை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டா
 இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டா
 ஏசலிட்ட உற்றாரை நத்த வேண்டா
 குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கள்
 குமரவேள் நாமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

வாய்வீரம் பேசி அலைபவர்களோடு நட்புக் கொள்ளாதே. வாதத் திறமையைக் காட்டி, ஒரு வழக்கில் உண்மையை அழிந்துபோகச் செய்கின்ற பேச்சினைப் பேசாதே. உன்னுடைய திறமையை நீயே மெச்சிப் பேசிக் கொண்டு பிறரிடம் கலகமிட்டுக் கொண்டு அலையாதே. கடவுளை எந்நாளும் மறக்காதே. நீ இறந்து போக நேர்ந்தாலும் பொய் சொல்லாதே. உன்னை இகழ்ந்துரைக்க உறவினரிடம் ஒரு காரியத்திற்காக நாடிச் சென்று நிற்காதே. குறத்திப் பாட்டைப் பாடி வாழ்ந்த வள்ளியின் நாயகனான குமரவேளின் திருப்பெயரை நெஞ்சமே நீ போற்றுவாயாக. மறம் - வீரம், குறம் - குறத்திப்பாட்டு. குறம் பேசி என்னும் தொடரில் 'பேசி' என்பது 'பாடி' என்னும் பொருளில் வந்தது. குறம் என்பதற்குக் குறி என்று பொருள் கொண்டு குறிசொல்லி வாழ்கின்ற என்றும் உரை காணலாம்.

11. அஞ்சபேர் கூலியைக்கைக் கொள்ள வேண்டா

அதுஏதிங் கென்னிநீ சொல்லக் கேளாய்
 தஞ்சமுடன் வண்ணான்நா விதன்தன் கூலி
 சகலகலை ஒதுவித்த உவாத்தி கூலி
 வஞ்சறநஞ் சறுத்தமருத் துவச்சி கூலி
 மகானோவு தனைத்தீர்த்த மருத்தன் கூலி
 இன்சொலுடன் இவர்கூலி கொடாத பேரை
 ஏதேது செய்வானோ ஏமன் தானே.

ஐந்து பேருக்கு உரிய கூலிப் பொருளை அவரவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் உன் கையில் வைத்துக் கொள்ளாதே. இங்குச்

சொல்லப்பட்ட அந்த நீதிக் கருத்தின் விவரம் என்னவென்று நீ கேட்டால், நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக! எளிமையுடன் துணிவெழுப்பவன், முடி திருத்துபவன் ஆகியோருடைய கூலி, அனைத்துக் கலைகளையும் கற்பித்த ஆசிரியருடைய கூலி, கபடமின்றிக் குழந்தைக்கு நச்சுக் கொடியை அறுத்தகற்றியமருத்துவச்சிக்குரிய கூலி, உயிரையே கொல்லக் கூடிய பெரிய வியாதியைப் போக்கிய வைத்தியனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கூலி ஆகிய ஐந்துவகைக் கூலியையும் அவரவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இராத்தே. இனிய சொற்களைக் கூறி இவர்களுடைய கூலியைக் கொடுக்காதவர்களை எமன் என்னென்ன துன்பங்களுக்கு ஆளாக்குவானோ? மருத்தன் - மருத்துவன். ஏமன் - எமன்.

12. கூறாக்கி ஒருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டா

கொண்டைமேல் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டா

துறாக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டா

துர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டா

வீறான தெய்வத்தை இகழ வேண்டா

வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டா

மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கள்

மயில்ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

ஒரு குடியில் ஒன்றிணைந்து வாழ்பவர்களை அவர்களுக்குள் பகையுண்டாக்கிப் பிளவுபடுத்தி அக்குடியைக் கெடுக்காதே. பூவை ஆராய்ந்து பறித்துத் தலைமேல் குடுவது போன்ற அலங்காரங்களை விரும்பாதே. பிறர்மேல் பழியுண்டாக்கிக் கொண்டும் பிறர் விஷயங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டும் அலையாதே. கீழ்மையான காரியங்கள் செய்பவராய் அலைபவர்களோடு நட்புக் கொள்ளாதே. சர்வ வல்லமை பொருந்திய கடவுளைப் பழித்துரைக்காதே. வெற்றி பெற்றுள்ள மேலோரை வெறுக்காதே. மாறுபாடான வாழ்க்கை முறையுள்ள குறவர்தம் குலத்தில் வளர்ந்த வள்ளியின் நாயகனும்

மயில்மீது ஆரோகணிக்கும் தலைவனுமான முருகப் பெருமானைப் போற்றுவாயாக.

அந்தக் காலத்தில் ஆடவரும் தலையில் பூச்சிடும் வழக்கம் உடையவராயிருந்தனர். அத்தகைய அலங்காரங்களில் ஈடுபடக் கூடாது எனச் சொல்லவே 'கொண்டைமேல் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டா' என்றார். தூறு - பழி. வீறு - ஆற்றல், வல்லமை.

13. ஆதரித்துப் பலவகையால் பொருளும் தேடி
 அருந்தமிழால் அறுமுகனைப் பாட வேண்டி
 ஒதுவித்த வாசகத்தால் உலக நாதன்
 உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
 காதலித்துக் கற்றோரும் கேட்ட பேரும்
 கருத்துடனே நாள்தோறும் களிப்பினோடு
 போதமுற்று முகவாழ்ந்து புகழும் தேடிப்
 பூலோகம் உள்ளளவும் வாழ்வார் தாமே.

விருப்பமுற்றுப் பலவழிகளிலும் உண்மைக் கருத்தை ஆராய்வதோடு, அருமையான தமிழால் ஆறுமுகக் கடவுளையும் பாடுவதற்கென்று, (தமக்கு மேலோர்கள்) கற்பித்த நீதிவாசகங்களால் உலகநாதன் உண்மையுடன் பாடி வைத்திருக்கும் 'உலகநீதி' என்னும் நூலை அன்பு கொண்டு படித்தவர்களும், படிக்கக் கேட்டவர்களும் நல்ல சிந்தனையுடன் தினம்தினம் மகிழ்ச்சியடைவர். ஞானம் பெற்று மேலான வாழ்க்கை வாழ்வதுடன் கீர்த்தியும் பெற்று நிலவுலகம் உள்ளவரை புகழுடம்புடன் நிலைத்து வாழ்வார்.

பாட வேண்டிப் பாடி வைத்த எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. போதம் - ஞானம்.

நன்னெறி

துறைமங்கலம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டதாகும். நன்மை நல்கும் வழிகளை நாற்பது நேரிசை வெண்பாக்களால் இந்நூல் கூறுகிறது. பிற்கால நீதிநூல்களில் வெண்பாக்களால் அமைந்தவற்றுள் இந்நூலின் வெண்பாக்களே நூல் முழுக்கச் செவ்விய வடிவம் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன.

ஒவ்வொரு செய்யுளிலும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் காணக் கூடிய காட்சியையோ நிகழ்ச்சியையோ உவமையாகக் கூறி, உயர்வான ஒரு கருத்தைத் தெளிவுபடக் கூறுவது இந்நூலின் தனிச் சிறப்பாகும். இந்நூலை, இவர் கடற்கரைக்கு உலாவச் சென்றபோது கடற்கரை மணலில் எழுதிவிட்டு வந்ததாகவும், இவரின் இளைய சகோதரரான கருணைப் பிரகாசர் அங்குச் சென்று ஏட்டில் எழுதிக் கொண்டு வந்ததாகவும் ஒரு வரலாறு வழங்குகிறது.

மிக்க குறைந்த வயதளவே வாழ்ந்து அரிய பல செயல்கள் செய்தவர்களுள் இந்நூலாசிரியரும் ஒருவர். இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றி முப்பத்திரண்டு அகவையிலேயே தேகவியோக மடைந்த இவர், திருச்செந்தூர்

நிரோட்டக யமக அந்தாதி, திருவெங்கைக் கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கை உலா, சிவப்பிரகாச விலாசம், சதமணி மாலை, தர்க்க பரிபாஷை, சிவஞான பாலைய தேசிகர் தாலாட்டு - நெஞ்சு விடுதூது, பிரபுலிங்க லீலை, வேதாந்த சூடாமணி, திருக்கூவப் புராணம், பழமலை அந்தாதி, பிட்சாடன விருத்தம், பெரிய 'நாயகியம்மை விருத்தம், பெரிய நாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை, ஏசுமத நிராகரணம் போன்ற பல நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளார்.

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிய

நன்னெறி

கடவுள் வாழ்த்து

மின்னறி சடாமுடி விநாயகன் அடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே

ஒளி வீசுகின்ற சடைமுடியையுடைய கணபதியின் திருவடிகளை வணங்கினால் 'நன்னெறி' என்னும் தலைப்பின் கீழ்ச் சொல்லப்படும் வெண்பாக்கள் நாற்பதும் மிக எளிதாகச் சொல்ல வரும்.

மின் - ஒளி!

நூல்

முகமன் சொல்லாதவர்க்கும் முந்திச் சென்று உதவு

1. என்றும் முகமன் இயம்பா தவர்கண்ணும்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவும் நயந்து.

பூக்கள் சூடப்பெற்று விளங்குகின்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே!
அழகிய கையானது, தன்னை நாக்குப் புகழ்ந்துரைக்க

வேண்டுமென்பதற்காகவா பொருந்திய சுவையுணவை அந்த நாக்கிற்கு விருப்புடன் கொடுக்கும்? (இல்லை, அது எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் கொடுக்கிறது) அதேபோல், உபசாரமொழி எதுவும் சொல்லிப் புகழாதவர்களிடத்தும் என்றைக்கும் தாமாகச் சென்று பொருள் கொடுத்து நல்லவர்கள் உதவுவர்.

துன்றுதல் - பொருந்துதல். பூங்கை - அழகிய கை. நயந்து - விரும்பி.

வன்சொல்லும் இன்சொல்லாம்; இன்சொல்லும் வன்சொல்லாம்

2. மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொல்இனி தேனையவர்
பேசற்ற இன்சொல் பிறிதென்க - ஈசற்கு
நல்லோன் எறிசிலையோ நன்னுதால் ஒண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

அழகிய நெற்றியையுடையவளே! சிவபிரானுக்கு விருப்பமாய் அமைந்தது நல்லவராகிய சாக்கியநாயனார் வீசியகல் தானோ? ஒளி பொருந்திய கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன் இட்ட மலர்தானோ? இரண்டில் எது? (சாக்கிய நாயனார் கல்லை எறிந்தாலும் அதை அவர் பக்திப் பாவனையோடு எறிந்தார். மன்மதன் மலரை இட்டாலும் அது அர்ச்சனைக்குரியதாக அமைந்திராமல் சிவபிரானின் தவத்தைக் கலைப்பதற்காக ஏவப்பட்ட அம்பாக அமைந்திருந்தது. ஆதலால் அப்பெருமானுக்குச் சாக்கியநாயனாரின் கல்லே விருப்பம் தருவதாயிருந்தது)

அதேபோல், குற்றமற்ற மனத்தையுடையவர் கூறுகிற கடுமையான சொல் (அது நம்பால் உள்ள அன்பினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாதலின்) இனியதாகும்; குற்றமுடையார் கூறுகிற இனிய சொல் (அது நம்மைக் கெடுப்பதற்காக வஞ்சகத்துடன் சொல்லப்பட்டதாதலின்) தீமையானதாகும் என அறிந்து கொள்க.

பிறிது என்னுஞ் சொல் இனிது என்பதன் எதிர்ப்பதத்தைக் குறித்தது. சிலை - கல். நுதல் - நெற்றி. நுதால் - நெற்றியையுடையவளே. கருப்பு - கரும்பு.

(சாக்கிய நாயனார் பிற மதத்தவராயிருந்த போதிலும் சிவபிரான்மேல் அன்பு பூண்டிருந்தாராதலால், தம் மதத்தவர் தம் மேல் சந்தேகங் கொள்ளாதவாறு கற்களையே அர்ச்சனைப் பூக்களாகப் பாவித்துச் சிவவழிபாடு நடத்தி வந்தார். அவரது அன்புக்கு இரங்கிச் சிவன் அருள்புரிந்தான்.

மன்மதனோ தேவர்களின் கட்டளையால் சென்று, மலரம்பை ஏவி, சிவமூர்த்தியின் நிஷ்டையைக் கலைக்க முயன்று அப்பெருமானின் கோபத்திற்காளாகி நெற்றிக்கண் நெருப்பால் எரிந்து சாம்பலானான்)

காரியம் சாதிக்க ஒரு தந்திரம்

3. தங்கட் குதவிலர்கைத் தாம்ஒன்று கொள்ளின் அவர் தங்கட் குரியவரால் தாம்கொள்க - தங்கநெடுங் குன்றினால் செய்தனைய கொங்கையாய் ஆவின்பால் கன்றினால் கொள்ப கறந்து.

தங்கத்தினாலாகிய பெரிய மலையைக் கொண்டு செய்து அமைத்தது போன்ற தனத்தையுடையவளே! பசுவிடமிருந்து பால் பெற வேண்டுமாயின் அதன் கன்றின் உதவியோடு உலகத்தினர் கறந்து கொள்வர். அதேபோல், தங்களுக்கு உதவி செய்ய எண்ணமில்லாதவர்களின் கைவசமிருந்து தாம் ஒரு பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ள நினைத்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஒருவருடைய உதவியினால் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

உதவாதார் செல்வம் வேறொருவர் பேறு

4. பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி ஆக்குபவர் பேறாம் - பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடல்நீர் சென்று புயல்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

பிறர்க்குக் குடிநீராகவோ பயிர்விளைச்சலுக்குப் பயன்படும்
நீராகவோ உதவாத நீலக்கடலின் நீரை மேகமானது தான் போய்
முகந்து கொண்டு அதை மழையாகப் பெய்து பிறருக்குக்
கொடுத்துதவும். அதே போல், பிறருக்கு உதவி செய்யாத
உலோபிகளிடமுள்ள பெருஞ்செல்வம், அதனைப் பிறருக்கு
உதவியாகுமாறு செய்கின்ற வேறு ஒருவருடைய புண்ணியப் பேறு
ஆகும்.

(உலோபிகளைத் தமது சாதூர்யத்தால் பிறருக்குக் கொடுக்கச்
செய்பவரே அந்தக் கொடையின் புண்ணியப் பயனைப் பெறுவார்)

புயல் - மேகம். பெய்யா - பெய்து (செய்யா என்றும் வாய்பாட்டு
வினையெச்சம்)

பிரிந்து சேர்ந்தால் பெருமை போகும்

5. நீக்கம் அறும்இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கின் அவர்பெருமை நொய்தாகும் - பூக்குழலாய்
நெல்லின் உமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோல்
புல்லினும் திண்மைநிலை போம்.

மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடையவளே! நெல்லிலுள்ள
உமியானது சற்றுப் பிளவுற்று மீண்டும் முன்பிருந்தது போல்
இணைந்தாலும் அந்நெல்லிலுள்ள முளைவிடுவதற்கேற்ற உறுதித்
தன்மை போய்விடும். அதேபோல் நீங்காத நண்பர்கள் இருவர் சற்றுக்

காலத்திற்குப் பகைகொண்டு விலகி மீண்டும் இணைந்தாலும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர்களது நட்பின் பெருமை தாழ்வானதேயாகும்.

நோக்குதல் - ஆராய்தல். நொய்து - தாழ்வுற்றது. புல்லுதல் - இணைதல்.

உடல் இரண்டு - உள்ளம் ஒன்று

6. காதல் மனையாளும் காதலனும் மாறின்றித் தீதில் ஒருகருமம் செய்பவே - ஒதுகலை
எண்ணிரண்டும் ஒன்றுமதி என்முக்கத்தாய் நோக்கல்தான்
கண்ணிரண்டும் ஒன்றையே காண்.

புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற பதினாறு கலைகளும் பொருந்திய முழுநிலவு என்று கூறத்தக்க வதனத்தையுடையனே! கண்கள் இரண்டாக இருப்பினும் அவையிரண்டும் பார்ப்பது ஒரே காட்சியைத்தான். அதே போல் ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு செலுத்தும் கணவனும் மனைவியும் தமக்குள் மாறுபாடு இல்லாமல் குற்றமற்ற ஒரே செயலைச் செய்வர்.

வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு

7. கடலே அனையம்யாம் கல்வியால் என்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே
முனிக்கரசு கையால் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலும் உண்ணப்படும்.

சப்திக்கின்ற குளிர்ந்த (மிகப் பெரிய) சமுத்திரமும் முனிவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய (குறுகிய வடிவமுள்ள) அகத்திய முனிவரின் கரத்தால் மொத்தமாக அள்ளி உண்ணப்படும். ஆதலால் யாம் கல்விப் பெருமையால் சமுத்திரத்தைப்

போன்றவராவோம் என்று வலிமைமிக்க காளையின் திமிரைப் போன்ற ஆணவத்தில் உங்களை மூழ்கச் செய்து விடாதீர்.

அடல் - வலிமை. ஏறு - காளை.

(கடலில் ஒளிந்த விருத்திராசுரனைக் கண்டுபிடிக்க உதவுமாறு இந்திரன் அகத்தியரிடம் வேண்டிக் கொள்ள, அகத்தியர் கடல்நீர் முழுவதையும் உள்ளங்கையில் அடக்கி உண்டருளினார். பின்னர் வெறுமையான கடற்பள்ளத்தில் விருத்திராசுரனைக் கண்டு இந்திரன் அவனை அழித்தான் என்பது வரலாறு)

சினங்காப்பதே சிறப்பு

8. உள்ளம் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளும் குணமே குணம்என்க - வெள்ளம்
தடுத்தல் அரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்தல் அரிதோ விளம்பு.

பொங்கிப் பிரவாகம் கொண்டு வரும் வெள்ளத்தைத் தடுத்து அணையிடுவது சிரமமான காரியமா? அல்லது அணைக்கட்டின் பெரிய கரையை உடைத்து வெள்ளநீரை வெளியேற்றுதல் சிரமமான காரியமா? பதில் சொல்வாயாக. (வெள்ள நீரைத் தடுத்து அணையிடுவதே சிரமமான காரியம்). அதே போல் மனத்தைத் தன்வசமாக்கி வெளிப்பட்டு மிகுகின்ற கோபத்தை வெளிப்படாமல் காத்துக் கொள்கின்ற குணமே மேலான குணம்.

(கோபத்தை அடக்கியாள்வதே உயர்வாகுமேயன்றி அதை வெளிப்படுத்திவிடுவது உயர்வாகாது.)

தடம் - பெரிய.

சேரும் இடம் சேர்ந்தால் வீரம் வரும்

9. மெலியோர் வலிய விரவலரை அஞ்சார்
வலியார் தமைத்தாம் மருவின் - பலிஏல்
கடவுள் அவிர்சடைமேல் கட்செவிஅஞ் சாதே
படர்சிறை அப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

(மற்றப் பாம்புகளெல்லாம் அஞ்சினாலும்) பிச்சை ஏற்ற சிவபிரானின் பொலிகின்ற சடாமுடியின் மீது உள்ள பாம்பானது, விரிகின்ற சிறகையுடைய அந்தக் கருடனைக் கண்டு அச்சப்படுவதில்லை. அதேபோல் ஆற்றல் குறைந்தவர்கள், ஆற்றல் மிகுந்தவர்களைத் தாம் சேர்ந்து கொண்டால் தம்மைவிட வலிய பகைவருக்கு அஞ்சமாட்டார்கள்.

விரவலர் - பகைவர். பலி - பிச்சை. கட்செவி - பாம்பு. புள்ளரசு - பறவைக்கரசன், கருடன்.

தம்நலம் கருதாத் தயாளர்

10. தங்குறைதீர் ஷள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்கும்மேல் நின்று.

சந்திரனானது ஆகாயத்தின் மேல் உலவி நின்று, தன்னிடத்து உள்ள களங்கமாகிய இருளைப் போக்க நினையாமல் உலகத்தில் நிறைந்திருக்கும் இருளைப் போக்கும். அதேபோல் மேலோர்கள் தம்மிடத்து உள்ள வறுமையாகிய குறையை நீக்குவது பற்றிச் சிந்திக்காதவர்களாய்ப் பிறருக்கு வந்து சேரும் கொடிய வறுமைக்காக வருந்தி அதை நீக்குவர்.

உறூஉம்: அளபெடை. தீர்க்கிற்பார் - தீர்ப்பார். திங்கள் - சந்திரன்.

புலன்றோய் புல்லியர்க்கே

11. பொய்ப்புலன்கள் ஐந்துநோய் புல்லியர்பால் அன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம் - துப்பின்
சுழற்றுங்கொல் கல்தூணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றும் சிறுபுன் துரும்பு.

சுழன்றடிக்கின்ற புயற்காற்றானது சென்று தனது வலிமையினால் கல்தூணைச் சுழற்றிடுமோ? (சுழற்றாது). அக்காற்று மிகச் சிறிய துரும்பைத்தான் சுழலச் செய்யும். அதே போலவே, பொய்த்தன்மை வாய்ந்த ஐந்து புலன்களால் உண்டாகும் காமம், குரோதம், லோபம் ஆகிய வியாதிகள் அற்பர்களிடத்து உண்டாகுமேயன்றி உண்மையறிவுடைய அறிஞர்களிடத்து ஏற்படா.

ஐம்புலன்கள் : சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய உணர்வுகள். துப்பு - வலிமை.

ஓட்டைக் குடிசைக்குள் ஓட்டிக் கிடப்பது

12. வருந்தும் உயிர்ஒன்பான் வாயில் உடம்பில்
பொருந்துதல் தானே புதுமை - திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளல் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

திருத்தமுற ஆபரணங்கள் அணிந்தவளே! குளிர்ந்த நீரானது ஓட்டையுள்ள சிறிய குடத்தினுள் தங்காமல் ஒழுகுவது வியப்பானதா? (இல்லை) ஒழுகாமல் தங்குவதே வியப்பிற்குரியது. அதுபோலவே, (இரு வினைகளால்) துயரடைகின்ற உயிரானது ஒன்பது துவாரங்களையுடைய சரீரத்தில் தங்கியிருப்பதுதான் வியப்பாகும்.

(உடலை விட்டு உயிர் நீங்கிப் போவதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை)

ஒன்பான் - ஒன்பது. இழை - ஆபரணம். இழாய் - ஆபரணம் அணிந்தவளே. சீதம் - குளிர்ச்சி. பொள்ளல் - ஓட்டை. வீதல் - ஒழுக்குதல். வீதலோ வியப்பு? நின்றல் வியப்பு எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

வளத்திற்கேற்ப வழங்கு

13. பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கும் மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின் கலையளவு நின்ற கதிர்.

அருவிநீர் ஊறுகின்ற மலையின் தோற்றத்தை ஒத்துநின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணை சந்திரன் பெற்றிருக்கும் (வளர்வதோடு தேய்வதுமாகிய) கலைகளின் அளவிற்கேற்ப அது கொடுக்கும் ஒளியின் அளவு அமைகிறது. அதுபோலவே, உத்தமர்கள் தாங்கள் வைத்திருக்கும் பெருகுதலையும் குறைதலையும் கொண்ட செல்வத்தின் அளவிற்கேற்ப விருப்பத்துடன் பிறருக்கு ஈவர்.

(சந்திரனின் பதினாறு கலைகளும் வளர்வதும் தேய்வது மாயிருக்கும். கலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருக்கும் போது அதன் ஒளி அதிகமாகவும், குறைவாயிருக்கும் போது ஒளி குறைவாகவுமிருக்கும். அது போலவே நல்லவர்கள், தங்களிடமிருக்கும் செல்வத்தின் அளவிற்கேற்ப அதிகமாகவோ குறைவாகவோ விருப்பமுடன் தாமைளிப்பர். குறைவாகத் தானே நம்மிடம் பொருள் இருக்கிறது எனக் கருதி ஒரு போதும் அவர்கள் தாங்கள் கொடுப்பதை நிறுத்துவதில்லை)

பெருமைக்கும் சிறுமை வரும்

14. தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோம் என்று தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல் - இலையால்

இரைக்கும்வண் டீதுமலர் ஈர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

ரீங்காரமிடுகின்ற வண்டுகள் அலைகின்ற மலர்களைச் சூடிய குளிர்ந்த கூந்தலையுடையவளே! பெரியதான மேரு மலைக்கும் அன்றொரு நாள் (சிவபெருமானால்) வளைவு ஏற்பட்டது. ஆதலால், அழியாத பெரிய செல்வங் கொண்ட மேன்மையுடையவர்கள் நாம் என்று மேலோர்கள் தலைக்கனம் கொள்ளமரட்டார்கள்.

(சிவபிரான், திரிபுர சங்காரத்திற்காக மேருமலையை வில்லாக வளைத்தான்)

தோற்றம் - மேன்மை, தலையாயவர் - மேலோர். ஊதுதல் - அளைதல், கிண்டுதல், ஈர்மை - குளிர்ச்சி. கோதை - கூந்தல். வந்தது அன்று என்பது வந்தன்று எனத் தொகுத்தலாகி நின்றது.

அன்பில்லாவிட்டால் அனைத்தும் இல்லை

15. இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொன் ஏவல்மற்
றெல்லாம் இருந்தும் அவற்கென்செய்யும் - நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூல் தெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

நல்லவளே! மொழியறிவு இல்லாதவர்களுக்குப் பழமை வாய்ந்த சிறந்த நூலினால் என்ன பயன்? காணுகின்ற கண்கள் இல்லாதவர்களுக்கு விளக்கினால் என்ன பயன்? (எந்தப் பயனும் இல்லை.) அது போலவே, இவ்வுலகில் தன் மனத்தில் அன்பில்லாதவனும் பிறர் அன்பைப் பெறாதவனுமாகிய ஒருவனுக்கு மாளிகை, செல்வம், பணியாட்கள் ஆகியவற்றோடு மற்றைய எல்லா வசதிகளும் இருந்தாலும் அவனுக்கு அவை என்ன பயனைச் செய்ய முடியும்? (அவற்றால் பயனில்லை).

(மொழியறிவில்லாதவனுக்கு நூலினாலும், விழியில்லாதவனுக்கு விளக்கினாலும் பயனில்லாததுபோல் அன்பில்லாதவனுக்குச் செல்வ வசதிகளால் பயனில்லை).

அன்பு இல்லானுக்கு என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க. இடம் என்பது வசிப்பிடமாகிய மாளிகையைக் குறித்தது.

தராதரம் காணார் தயாளர்

16. தம்மையும் தங்கள் தலைமையையும் பார்த்துயாந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மின்
இழியினும் செல்வர் இடர்தீர்ப்பர் அல்கு
கழியினும் செல்லாதோ கடல்.

கடல் நீரானது உப்பங்கழியிலும் போய்ப் பாயாதே? (பாயும்). அதைப் போலவே, மேலோர்கள் தங்கள் நிலையையும் தங்கள் மேன்மைத் தன்மையையும் நினைத்துப் பார்த்துத் தங்களைப் பெரிதாக மதித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள்; தங்களை அடைக்கலமென்று வந்து அடைந்தவர்கள் தங்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாக இருப்பினும் அவர்களின் இருப்பிடத்துக்குச் செல்வார்கள்; அவர்களின் துன்பத்தையும் துடைப்பர்.

(அகன்று விரிந்த பெரிய கடலானது சிறிய உப்பங்கழியிலும் பாய்ந்து அதனை வளப்படுத்துவது போல, மேலோர்கள் தங்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களிடத்தும் தாங்களாகச் சென்று உதவி புரிவர்.)

அல்கு கழி - உப்பங்கழி.

தந்தை செய்ததைத் தனயர் செய்வர்

17. எந்தைநல் கூர்ந்தான் இரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் ஈகை மறுப்பரோ - பைந்தொடீஇ

நின்று பயன்உதவி நில்லா அரம்பையின்கீழ்க்
கன்றும் உதவும் கனி.

பசுமையான வளையல்கள் அணிந்தவளே! வளர்ந்து நின்று, கனியாகிய பயனைக் கொடுத்து, அவ்வாறு கொடுத்தனாலேயே நிலைபெறாமல் அழிகின்ற வாழை மரத்தின் அடியில் வளர்கின்ற அதன் கன்றும் கனியைக் கொடுக்கும். அதைப் போலவே, 'எங்கள் தந்தை யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொடுத்தே தரித்திர நிலை பெற்றான்' என்று கூறி, அவ்வாறு தரித்திரமடைந்தவனுடைய புதல்வர்கள் யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், இல்லை என்று மறுத்துரைப்பார்களோ? (மறுத்துரைக்கமாட்டார்கள். தந்தையின் ஈகைப் பண்பைத் தாங்களும் பெற்றவர்களாய் வரையாது வழங்குவர்.)

நல்கூர்தல் - தரித்திரமடைதல். தொடி - வளையல். தொடிஇ - வளையலை அணிந்தவளே (அளபெடை). அரம்பை - வாழை. வாழைமரம் குலை ஈன்றபின் மடிந்துவிடும்.

இன்சொல்லால் இன்பம் வரும்

18. இன்சொலால் அன்றி இரூநீர் வியன்உலகம்
வன்சொலால் என்றும் மகிழாதே - பொன்செய்
அதிர்வளையாய் பொங்கா தழல்கதிரால் தண்ணென்
கதிர்வரவால் பொங்கும் கடல்.

பொன்னால் செய்யப்பட்ட குலுங்குகின்ற வளையல்களை அணிந்தவளே! கடல்நீரானது வெப்பமான சூரியக் கதிரைப் பார்த்துப் பொங்குவதில்லை; குளிர்ச்சியான சந்திரக் கதிரைக் கண்டே பொங்கி மகிழ்ச்சியுடன் ஆரவாரிக்கும். அதைப் போலவே, பெரிய சமுத்திர நீரால் சூழப்பட்ட அகன்ற உலகத்திலுள்ள மக்கள் இனிமையான சொற்களைக் கேட்டு உவகை கொள்வார்களேயல்லாமல் கடுஞ் சொற்களைக் கேட்டு ஒருநாளும் உவகையடையமாட்டார்கள்.

இரு - பெரிய. வியன் - அகலம். தண் - குளிர்ச்சி.

தென்றல் வரவு - நல்லோர் வரவு; புயலின் வரவு - பொல்லார் வரவு

19. நல்லோர் வரவால் நகைமுகம் கொண்டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவால் அழுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்தும் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்தும் சுழற்கால் வர.

மாமரமானது தென்றல் தவழ்ந்து வருமானால் தன்னிடமுள்ள தளிர்களை மிளிரச் செய்து திருத்தமுற - அழகுற விளங்கும். சுழன்றடிக்கின்ற கடுங்காற்று வருமாயின் அதனால் அந்த மாமரம் தளர்ந்து வாடும். அதைப் போலவே, அறிவில் வல்லவர்களாகிய சான்றோர், நற்குணங் கொண்டோர் வருகையால் புன்னகை முகமாகி மகிழ்வுற்று, தீயவர்களின் வருகையால் மனம் வருந்துவர்.

இன்புறீஇ - இன்மடைந்து, மகிழ்வுற்று. தேமா தென்றல் வரத் தளிர்காட்டித் திருந்தும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. தேமா - தித்திப்பு மாமரம். கால் - காற்று.

பிறர் துன்பம் சகியார் பெரியோர்

20. பெரியவர்தம் நோய்போல் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியின் இழுதாவர் என்க - தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறஉறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்தவளே! மேலும் மேலும் மிகுதியாகின்ற வியாதியால் துன்பமடைகின்ற மற்ற அங்கங்களைப் பார்த்து விழிகள் கலங்கும். அவ்வாறே, சான்றோர்கள்

தங்கள் துன்பத்தைப் போலவே மற்றவர்களின் துன்பத்தையும் கண்டுணர்ந்து மனமானது தீயிலிட்ட நெய்யைப் போல் உருகி வருத்தமடைவர் என்று அறிந்து கொள்க.

இழுது - நெய். இழை - ஆபரணம். கலுழ்தல் - கலங்குதல்.

கல்லார் அறிவு நில்வாது

21. எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணின் இலையாம் - எழுத்தறிவார்
ஆயும் கடவுள் அவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீடும் சுரநீர் மிகை.

அறிஞர்கள் தேடுகின்ற சிவபெருமானின் பொலிவான சடாமுடியை எதிரே பார்த்தவுடனே ஆகாய கங்கையின் வெள்ளப் பெருக்கானது அடங்கிவிடும். அதைப் போலவே இலக்கண இலக்கிய நூல்களைக் கற்றறியாதவரின் அறிவின் ஆரவாரம் முழுவதும் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்களைப் பார்த்த அளவில் இல்லையென்றாகும்.

எழுத்து - இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள். கல்வி - அறிவு. எழுத்தறிவார் - அறிஞர். அவிர் - ஒளி, பொலிவு. வீடும் - அடங்கும். சுரநீர் - தெய்வத்தன்மையுடைய நீர் (தேவலோகத்திலிருந்து பாயும் ஆகாய கங்கையின் நீர்). மிகை - அதிகம். நீர்மிகை என்பது வெள்ளப் பெருக்கைக் குறித்தது.

அறிவின் அடிப்படையில் அந்தஸ்தை அறிக

22. ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினால்
மீக்கொள் உயர்விழிவு வேண்டற்க - நீக்கு

**பவர் ஆர் அரவின் பருமணிகண்டென்றும்
கவரார் கடலின் கடு.**

பாம்பினிடத்துள்ள பெரிய இரத்தினத்தைப் பார்த்து அதனை (விஷமுடைய பாம்பிலிருந்து இது வந்ததென்று கூறி) ஒதுக்குபவர் யாருள்ளனர்? (யாரும் இல்லை.) பாற்கடலில் தோன்றும் விஷத்தை (அந்தப் பாற்கடல் அமுதத்தை உடையது என்று கருதி) ஒரு நாளும் யாரும் கைக்கொள்ளமாட்டார். ஆகவே, ஆக்கம் தருகின்ற நல்லறிவைக் கொண்டல்லாமல் பிறந்த குலத்தின் அடிப்படையில் மேன்மையான உயர்நிலையையும், தாழ்ந்த கீழ்நிலையையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதீர்.

(உயர்வாகக் கருதக் கூடிய இடத்திலிருந்து ஒதுக்கத் தக்க பொருளும், தாழ்வாகக் கருதக் கூடிய இடத்திலிருந்து உன்னதமான பொருளும் கிடைப்பதைப் போலவே பிறப்பினால் உயர்ந்த குலத்திலிருந்து அற்பர்களும், பிறப்பினால் தாழ்ந்த குலத்திலிருந்து உத்தமர்களும் தோன்றலாம். ஆதலால் பிறப்பின் அடிப்படையில், உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தல் கொள்ளாமல் நல்லறிவின் அடிப்படையில் அவற்றைக் கொள்க)

மீக்கொள் - மேன்மையான. கடு - விஷம்.

பாவையோடு பழக்கம் - காளை மனம் வழக்கும்

23. **பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம் - நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கல்குழியு மே.**

செம்மாந்து நிற்கின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணை! பல தடவை
எறும்பு ஊர்ந்து சென்றால் கல்கூடத் தேய்ந்து குழிபாகிவிடும். அதைப்

போலவே இளம் பெண்கள் (தவறான செய்கையின்றிப்) பேச்சளவில் தொடர்ந்து பழகி வந்தாலும் (ஆண்களுடைய) விரதம், வலிமை, விளங்கச் செய்கின்ற மனவறுதி போன்றவையெல்லாம் உருக்குலைந்து விடும்.

பகர்ச்சி - பேச்சு, நெகிழ்ச்சி - தளர்தல், உருக்குலைதல்.

காக்கைக் குணம் - கயவர் குணம்

24. உண்டு குணம்இங் கொருவர்க் கெனினும்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்பும் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்பும் கனி.

செழுமையான சோலையினிடத்து வண்டுகள் மலராகிய படுக்கையை விரும்பி அதில் மேவும். ஆனால் காகங்களோ அந்தச் சோலையிலுள்ள கசப்பான வேப்பம்பழத்தையல்லவா விரும்பி உண்ணும். அந்தக் காகங்களைப் போன்ற கீழ்மக்கள், இவ்வுலகில் ஒருவரிடம் நற்குணங்கள் இருப்பினும், அவரிடமுள்ள சில குற்றங்களைப் பெரிதாகக் கொண்டு குறை கூறுவர். (மேலோர்களோ ஒருவரிடத்துள்ள நற்குணங்களையே பெரிதுபடுத்திப் பார்த்துப் பாராட்டுவர்)

(சோலையிலுள்ள இதர இனிய கனிகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டுக் கசப்புச் சுவையுள்ள வேப்பம்பழத்தை உண்ணும் காகத்தைப் போல அற்பர்கள் ஒருவரிடம் உள்ள நற்குணங்களைக் கவனிக்காமல் குற்றத்தை மட்டுமே கவனித்துக் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பர்)

சேக்கை - படுக்கை. வேம்புக் கனியன்றோ காக்கை விரும்பும் எனக் கூட்டுக.

கல்லாரிடம் சென்றால் நில்லாது பெருமை

25. கல்லா அறிவின் கயவர்பால் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகனம் நண்ணாரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியும் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகும்ஒண் பொருள்.

வில்லில் தொடுத்த பாணத்தைப் போலத் திகழ்கின்ற கரிய விழிகளையுடையவளே! தெப்பத்தின் மீது ஏற்றி வைக்கப்படும் கனமான பொருளும் தன் கணத்தை இழந்து (நீரில் கொண்டு செல்வதற்கு ஏற்ப) இலேசாகி விடும். அதைப் போலவே நூல்களைக் கற்றுத் தெளியாத பொய்யான அறிவுடைய அற்பர்களிடத்துச் செல்லும்போது, கற்றுணர்ந்த நல்லவர்கள் தங்களுடைய அறிவுப் பெருமையை அடையாது இழந்து விடுவர்.

கனம் - பெருமை. நொய்து - எளிதானது. இலேசானது. புணை - தெப்பம்.

தோற்றம் கண்டு ஏற்றத்தை எடைபோடாதே

26. உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணும் கதிர்ஒளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு.

இளம் பெண்ணே! கண்ணால் முழுமையாகக் காணக் கூடிய கதிரவனின் ஒளியானது கண்ணால் பார்க்கின்ற அளவிற்குச் சிறிய எல்லைக்குள் நின்றதோ அல்லது ஆகாயத்தின் முழு அளவையும் ஆக்கிரமிப்பதாய் அமைந்ததோ? பதில் சொல்வாயாக. (கதிரவன் கண்ணளவாய் நின்றாலும் அதன் ஒளியோ கண்ணளவைத் தாண்டி

விண்ணளவாய் விரிந்து நின்றது). ஆதலால் சிறந்த புலமை வாய்ந்தோர், ஒருவனது உடலின் எளிய தோற்றத்தை மட்டும் பார்த்துவிட்டு அவன் பெற்றிருக்கும் கல்வியாகிய கடலின் பெருமையைச் சாதாரணமாகக் கருதமாட்டார்கள்.

(சூரியன் காணக் கூடியதாய் ஓர் அளவாகத் தெரிந்தாலும் அதன் ஒளி கண்ணால் முழுமையாகக் காண முடியாதவாறு பரந்து விரிந்து நிற்பது போல், உடல் தோற்றத்தால் எளிமையாகக் கருதப்படக் கூடிய ஒருவனது கல்விப் பெருமை அளவிட முடியாததாய் அமைந்திருக்கலாம். ஆதலால் உருவு கண்டுள்ளார் மேலோர்.)

கடவார் - சாதாரணமாகக் கருதார்.

கைம்மாறு கருதார் கற்றறிந்தார்

27. கைம்மாறுகவாமல் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித் தம்மால் இயல்உதவி தாம்செய்வர் - அம்மா முளைக்கும் எயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு விளைக்கும் வலியனதாம் மென்று.

முளைத்து நிற்கும் பற்கள் (தாம் சுவையை உணராவிட்டாலும்) வலிய உணவுப் பொருள்களைக் கடித்துக் கொடுத்து நாக்கிற்கு மிக்க சுவையை உண்டாக்கும். அவ்வாறே, கற்றறிந்த மேலோர் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாமல் (தமக்கு எந்தப் பயனும் இல்லாமல்) தமது உடல் வருந்தித் தம்மால் முடிந்த உதவிகளைப் பிறருக்குச் செய்வர்.)

அம்மா: அசைச் சொல்; பெண்ணை விளித்ததாகவும் கொள்ளலாம். எயிறு - பல்.

கோபத்திலும் கொடுக்கும் குணசீலர்

28. முனிவினும் நல்குவர் மூதறிஞர் உள்ளக்
கனிவினும் நல்கார் கயவர் - நனிவிளைவில்
காயினும் ஆகும் கதலிதான் எட்டிபழுத்
தாயினும் ஆமோ அறை.

நல்ல விளைச்சல் இல்லாத காயாக இருப்பினும் வாழைக் காயானது கறி சமைப்பதற்கு ஆகும். ஆனால், எட்டி கனிந்து பழமானாலும் அது உண்பதற்கு ஆகுமோ? பதில் சொல்வாயாக. (எட்டி பழுத்தாலும் எதற்கும் பயனாகாது). அவ்வாறே, முதிர்ந்த அறிவினையுடைய மேலோர் தாங்கள் கோபமாய் இருக்கும் போதிலும் தானமளிப்பர். ஆனால் அற்பர்களோ உள்ளத்தினது கனிவு நிலையாகிய மகிழ்ச்சியிலும் பிறருக்கு ஒரு பொருளைக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

(கோபத்திற்குக் காயும், மகிழ்ச்சிக்குப் பழமும் உவமை)
கதலி - வாழை. அறை - சொல்லுக.

ஞானிக்கு இல்லை மேனித் துன்பம்

29. உடற்கு வரும்இடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கும் ஒருகோடி ஆக - நடுக்கமுறார்
பண்ணின் புகலும் பணிமொழியாய் அஞ்சுமோ
மண்ணின் புலியைமதி மாள்.

இசைப்பாட்டுப் போல இனிமையாகப் பேசுகின்ற பணிவான சொற்களையுடையவளே! மண்ணுலகிலுள்ள புலியைக் கண்டு, விண்ணில் மேவும் சந்திரனில் உள்ள மாள் பயப்படுமோ? (பயப்படாது). அதைப் போலவே, தங்கள் உள்ளமானது மேலான பரம்பொருளினடத்து ஒடுங்கிய ஞானிகள் தங்கள் சரீரத்துக்கு

வருகின்ற துன்பங்கள் அடுக்கடுக்காக ஒருகோடி என்றானாலும் அவற்றால் நடுங்கிப் பயப்படமாட்டார்கள்.

(உள்ளமானது பரம்பொருளினிடத்து ஒடுங்கும் போது சரீர சம்பந்தம் நீங்கி, சரீரத்திற்கு எந்த இடர் வந்தாலும் துன்புறாத நிலை உண்டாகும். பூமியில் உள்ள புலி, சந்திரனிலுள்ள மாணை எதுவும் செய்ய முடியாதது போல், சரீரத்திற்கு வரும் துன்பங்கள் ஞானிகளைப் பாதிக்கா.)

மதி மான்: சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மானாக உருவகிப்பது இலக்கிய மரபு.

கூற்றுவன் வருமுன்னே ஆற்றுக அறச் செயல்

30. கொள்ளும் கொடுங்கூற்றம் கொல்வான் குறுகுதல்முன் உள்ளம் கனிந்தறம் செய்துய்கவே - வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னர் அணைகோலி வையார் பெருகுதற்கண் என்செய்வார் பேசு.

வெள்ளப் பெருக்குப் பிரவாகம் கொண்டு வருகின்ற காலத்திற்கு முன்பாகவே அணை கட்டிப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்து வைக்காதவர்கள் வெள்ளம் பெருகி வரும்போது என்ன செய்ய முடியும்? சொல்வாயாக. (எதுவும் செய்ய முடியாது. வெள்ளநீரால் அழிவு ஏற்படும். அதைப் போலவே, காலமுள்ள போதே அறம் செய்து புண்ணியமாகிய பாதுகாப்பைப் பெறாதவர்கள் யமவாதனைக்கு உட்படுவர். ஆதலால்) உயிர்களையெல்லாம் கவர்கின்ற கொடிய யமன் உங்களைக் கொல்வதற்காக அணுகுமுன் மனம் பக்குவப்பட்டு அறச்செயல்கள் புரிந்து உய்வு பெறுவீர்களாக! கூற்றம் - யமன். கொல்வான் - கொல்வதற்காக. குறுகுதல் - அணுகுதல்.

பிறர்துயர் ஏற்பர் பெரியோர்

31. பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரம் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார் - நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல் அடிதன்மேல்
கைசென்று தாங்கும் கடிது.

சிறந்த அணிகலன்கள் அணிந்தவளே! உடம்பின் மீது போய்த் தாக்குகின்ற பெரிய கொம்பினது அடியை (அந்த அடி உடம்பின்மீது படும் முன்னரே) கை விரைந்து சென்று அதைத் தடுத்துத் தன்மீது ஏற்றுக் கொள்ளும். அதைப் போலவே, பெரிய அறிஞர்களாகிய சான்றோர் பிறரைத் தாக்குகின்ற துன்பத்தைத் தாங்கள் தாங்கிக் கொண்டு அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகத் துணிச்சலுடன் விரைந்து செயல்படுவர்.

வியன் - பெரிய. கடிது - விரைவு.

அறிவிலார் அறம் - அதிலில்லை திறம்

32. பன்னும் பனுவல் பயன்தேர் அறிவிலார்
மன்னும் அறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்தின் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயின் தான்.

அழகு நெற்றிப் பெண்ணே! வயிரம் பாய்ந்த உயர்வானதும் உறுதியானதுமான கதவு தாழ்ப்பாள் ஒன்றைப் பெற்றிருக்காவிட்டால் அது (அன்னியர்களை உள்ளே புகவிடாமல் தடுக்கின்ற) ஆற்றல் உடையதாயிருக்குமோ? (இல்லை) அதைப் போலவே, புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற அறநூல்களின் பயனாகிய மெய்யுணர்வைத் தேர்ந்து அறிகின்ற அறிவில்லாதவர் பொருந்துகின்ற அறமார்க்கங்கள் (அவர்கள் பால் தீமைகள் புகவிடாமல் தடுக்கின்ற) ஆற்றலுடையன அல்ல.

பனுவல் - நூல். நுதல் - நெற்றி. காழ் - வயிரம்.

அறிஞர்க்கு இல்லை அடைக்கும் தாழ்

33. எள்ளா திருப்ப இழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா அறிஞரது வேண்டாரே - தள்ளாக்
கரைகாப்புளதுநீர் கட்டுகுளம் அன்றிக்
கரைகாப்புளதோ கடல்.

நீரைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பதாகிய சிறிய குளத்திற்கே அந்த நீரை வெளியே விட்டுவிடாத கரை காப்பாக உள்ளது. அல்லாமல், பெரிய சமுத்திரத்திற்கு அப்படிப்பட்ட காப்பு உள்ளதோ? (இல்லை). அவ்வாறே, பிறர் இகழாதிருக்கும்படி தகாத காரியங்களைச் செய்யாதிருக்கக் கீழ் மக்கள் பாதுகாப்பு வேண்டியவராயிக்கின்றனர்; ஆனால், கெடாத அறிவையுடைய மேலோருக்கு அத்தகைய பாதுகாப்பு வேண்டியதில்லை.

(தகாத காரியங்களைச் செய்துவிடாதபடி கீழ்மக்களைக் காத்து நிற்க வேண்டும். ஆனால் மேலோர், அத்தகைய காப்புத் தேவையின்றித் தாமாகவே கட்டுப்பட்டு நடப்பர்)

எள்ளாதிருப்ப - இகழாதிருக்க (இங்கே, இகழ்ச்சிக்குக் காரணமான தகாத காரியங்களைச் செய்யாதிருக்க என்னும் பொருள் தந்தது). விள்ளா - கெடாத. தள்ளா - விட்டு விடாத.

பழிக்கஞ்சும் பண்புளோர் - ஒளிவிழி; பழிக்கஞ்சாப்
பாதகர் - குருட்டு விழி.

34. அறிவுடையார் அன்றி அதுபெறார் தம்பால்
செறிபழியை அஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்

வண்ணம்செய் வாள்விழியே அன்றி மறைகுருட்டுக்
கண் அஞ்சு மோஇருளைக் கண்டு.

பிறை நிலவையொத்த நெற்றியுடையவளே! முகத்திற்கு அழகு
செய்கின்ற ஒளியுடைய கண்கள் இருட்டைப் பார்த்து
அஞ்சிடுமேயல்லாமல் பார்வைத்திறன் மறைந்த குருட்டு விழிகள்
இருட்டைப் பார்த்துப் பயப்படுமோ? (பயப்படா). அவ்வாறே தம்மிடம்
வந்து சேர்கின்ற பழிக்கு நல்லறிவுடையார் அஞ்சுவதேயல்லாமல்
அவ்வறிவைப் பெறாதவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள்.

செறிதல் - சேர்தல். நுதல் - நெற்றி. வண்ணம் - அழகு. வாள் -
ஒளி. (குருட்டு விழிகள் இருள், ஒளி என்னும் வித்தியாசம் காணாமல்
எப்போதும் ஒரே படித்தாய் இருக்குமாதலால் அவை இருளுக்கு
அஞ்சுவதில்லை.)

கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்

35. கற்ற அறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தாம் என்றும் மதியாரே - வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

வாகை சூடிய நீண்ட வேலாயுதத்தைப் போன்ற ஒளி பொருந்திய
நயனங்களையுடைய நங்கையே! பாலானது தன் சுவையை
அதிகரித்துக் கொள்வதற்காகத் துணைப் பொருளாக வாழைப்பழத்தை
விரும்பும். ஆனால் புளித்த கஞ்சியானது வாழைப்பழத்தை அவ்வாறு
விரும்புவதில்லை. அவ்வாறே மேலோர்கள் கற்றறிந்த அறிஞர்களை
விரும்புவர். கீழ்மக்களோ அறிஞர்களை என்றைக்கும்
மதிக்கமாட்டார்கள்.

(பாலோடு வாழைப்பழம் சேரும் போது அதன் சுவை

கூடுவதையும், புளிங்காடியோடு வாழைப்பழம் சேரும்போது அதன் சுவையில் எந்த மாற்றமும் நிகழாதிருப்பதையும் வாழைப் பழத்தைப் பால் விரும்பும் என்றும், புளிங்காடி விரும்பாது என்றும் கூறினார்).

காமுறுதல் - விரும்புதல். வேல் வேண்டும் என்னும் சொற்றொடரில் வேண்டும் என்னும் சொல் உவம உருபாக நின்றது. வாள்- ஒளி.

தக்கார்க்கே உதவுவர் சான்றோர்

36. தக்கார்க்கே ஈவர் தகார்க்களிப்பார் இல்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர் - எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீர் அன்றிக் காட்டுமுளிப்
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

எப்பொழுதும் நீரை நெல்லுக்கு இறைத்து ஊற்றுவதேயல்லாமல் காட்டில் உலர்ந்து கிடக்கும் புல்லுக்குச் சென்று நீர் இறைத்து யாரும் ஊற்றுவரோ? (இல்லை.) அவ்வாறே, உயர்ந்தவர்கள், தகுதி கொண்டவர்களுக்கே தானமளிப்பார்: 'தகுதியில்லாதவர்களுக்குத் தானமளிப்பார் ஒருவரும் இல்லையே' என்று தீமை செய்பவர்களாகிய தகுதியற்றவர்களுக்கு உதவி புரியமாட்டார்கள்.

(மேலோர்கள் நல்லவர்களுக்கே ஈவர்; தீயவர்களுக்கு ஈயமாட்டார்கள்)

மிக்கார் - தீமை புரிவோர். விழுமியோர் - உயர்ந்தோர். முளிப்புல் - உலர்ந்து கிடக்கும் புல்.

ஆணவத்தால் அழிவான் அறிவிலி

37. பெரியார்முன் தன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாமும் - தெரியாய்கொல்

பொன்உயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்உயர்வு தீர்ந்துன்று தாழ்ந்து.

பொன்னின் பொலிவை மேனியின் பொலிவால் தீர்ந்து போகச் செய்த நெருங்கிய தனங்களையுடைய பெண்ணே! உனக்குத் தெரியாதோ? (அகத்தியர் முன் தருக்கி நின்ற) விந்திய மலையானது தாழ்வுற்றுத் தன் மேன்மை தீர்ந்தது. அவ்வாறே அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் பெரியவர்களாயிருப்பவர்களின் எதிரே தன்னைப் பற்றிப் பொய்யாக மேன்மைப்படுத்திக் கூறித் தருக்குகின்ற அறிவிலாதவன் நிலைபெறாமல் தன் மேன்மை நீங்கித் தாழ்நிலை அடைவான்.

(அகத்தியர், தென்னாடு நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த போது, வழியில் விந்திய மலையானது அவரது பெருமையை உணராமல், ஆணவத்துடன் மேலும் மேலும் வளர்ந்து, அவரைப் போகவிடாமல் மறித்தது. அகத்தியரோ அம்மலையைத் தம் திருவடியால் மிதித்து அதனைப் பூமியில் புதைந்து போகச் செய்து அதன் கர்வத்தை அடக்கினார்.)

தரியாது - நிலை பெறாது.

நல்லோர் நட்பே நட்பு

38. நல்லார் செய்யும்கேண்மை நாள்தோறும் நன்றாகும்
அல்லார் செய்யும்கேண்மை ஆகாதே - நல்லாய்கேள்
காய்முற்றின் தின்தீங் கனியாம் இளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றின் என்னாகிப் போம்.

நல்லவளே! கேட்பாயாக. காயானது விளைந்து முற்றினால் உண்பதற்குரிய இனிய பழமாகும். இளந்தளிர்ரானது பல நாட்கள் சென்று முற்றினால் என்னவாகிப் போகும்? (பயனற்ற சருகாகிப்

போகும்). அவ்வாறே, நல்லவர்கள் கொள்ளும் நட்பானது நாள் செல்லச் செல்லத் தினந்தோறும் நன்மை செய்வதாகும். தீயவர்கள் கொள்ளும் நட்போ (ஆரம்பத்தில் சிறப்பாய் தோன்றினாலும் நாள் செல்லச் செல்ல) பயனாகாது போய்விடும்.

கேண்மை - நட்பு.

கல்லார் நட்பு கசடுடையதே

39. கற்றறியார் செய்யும் கடுநட்பும் தாம்கூடி உற்றுழியும் தீமைநிகழ்வுள்ளதே - பொற்றொடி சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த அன்றே மணமுடைய தாம்.

பொன்வளையல்கள் அணிந்தவளே! மரத்தின் மீது போய்ப் படர்ந்திருக்கும் செழுமையான கொடியானது பூப்பூத்திருக்கும் அன்றைய ஒருநாள் மட்டுமே மணமுடையதாயிருக்கும். அதுபோலவே கற்றறியாத மூடர்கள் கொள்ளும் மிகுந்த நட்பும் அமைந்திருக்கும். (நட்பு உண்டான அன்றைக்கு மட்டுமே சிறப்பாகத் தெரியும் பின்னர் பூ உதிர்ந்த கொடி மணமற்றுப் போவதுபோல் அவர்கள் நட்பும் சிறப்பற்றதாகிவிடும்). மூடர்கள் ஒன்றாக இணைந்திருந்தாலும் அதனால் தீமையே நிகழும்.

கூடி உற்றுழியும் - கூடியிருந்த போதிலும்.

அரசரா? அறிஞரா?

40. பொன் அணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி மன்னும் அறிஞரைத்தாம் மற்றொவ்வார் - மின்னுமணி பூணும் பிறஉறுப்புப் பொன்னே அதுபுனையாக் காணும்கண் ஒக்குமோ காண்.

பொன்போல் பொலிபவளே! ஒளி வீசும் இரத்தினங்களை (கண்ணைத் தவிர) மற்ற அங்கங்களெல்லாம் அணிந்து கொள்கின்றன. ஆனாலும் அந்த அங்கங்கள் இரத்தினங்களை அணியாத காணுகின்ற கண்களுக்கு நிகராகுமோ? (ஆகாது). அவ்வாறே, பொன்முடி சூடிக் கெரள்ளும் அரசர்கள், பொன்முடி சூடாதவராயுள்ள பெருங்கல்வியறிவு பொருந்திய அறிஞர்களுக்கு ஒப்பாகமாட்டார்கள்.

(அரசன் மகுடம் புனைந்து ஆள்பவனாய் விளங்கினாலும் மகுடம் சூடாத அறிஞர்கள் அவனைவிட மேம்பட்டவர்கள்; ஒரு நாட்டின் கண்ணாக விளங்குபவர்கள்.)

பொன் என்பது பொன்முடியை, கிரீடத்தை உணர்த்தியது. மன்னும் - பொருந்திய.

ஓளவையார் அருளிய ஆத்திசூடி

1. அறம் செய் விரும்பு

தர்ம-காரியங்களைச் செய்ய ஆசை கொள்வாயாக.
செய - செய்ய; இடைக்குறை.

2. ஆறுவது சினம்

தணிய வேண்டுவது கோபம் என்னும்
உஷ்ணமாகும்.

3. இயல்வது கரவேல்

உன்னால் பிறருக்குக் கொடுக்க இயன்ற
பொருளைக்கொடுக்காமல் மறைத்து
வைக்காதே.

4. ஈவது விலக்கேல்

ஒருவன் இன்னோருவனுக்குக் கொடுக்கும்
கொடையை இடையிற் புகுந்து தடுக்காதே.

5. உடையது விளம்பேல்

உன் உரிமைச் செல்வமாய் உள்ளதைப் பற்றிப்
பெருமையாகப் பேசாதே.

6. ஊக்கமது கைவிடேல்

வாழ்கையில் எத்தகைய துன்பச் சூழ்நிலையிலும்,
மேலும் மேலும் முன்னேற வேண்டும் என்னும்
எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விடாதே.

